

Seçimlere TC Müdahaleleri

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

Türkiye'nin Kıbrıslı Türklerin iradesine müdahalesi sadece seçimlere yaptığı müdahaleler ile açıklanamaz. Taıma nüfus olgusu ve komutanlarla elçilik mensuplarının göçmen nüfusa uyguladıkları baskılar bir yana her geri bırakılmı ülkede görülebilecek para karılı oy satın almalar, i vaadleri, vurguncu ve ganimet düzeninin kültürel etkileri di er yana ülkede TC ordusunun varlı ı ba lı ba ına a ır bir iradi nitelik ta ır. TC ordusuna ba lı polis, itfaiye, TC ordusuna ba lı güvenlik kuvvetleri, TC Elçili i ve ba lı kurulu ları en önemlisi TC Yardım Heyeti, TC Dı i lerine ba lı adı Dı i leri olan bakanlık ve yine TC Dı i lerinden talimat alan adı

Cumhurba kanlı ı olan makam hep Kıbrıslı Türklerin kendi iradelerinin tehlikeli bulunmasının, kabul edilmemesinin sonucu olarak yapılandırılmı tır. Tüm bunların yapılandırılması ve i leyi i tamamen TC üzerinden ekillenmesine ra men seçim dönemlerinde do rudan TC'den gelen müdahaleler her zaman olmu tur.

1957 yılının sonlarında, Kıbrıslı Türk Liderli i'nin Dr. Fazıl Küçük'ten sonra ikinci adamı konumundaki Faiz Kaymak'ın Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu'nun seçimlerinden el çektilmesi TC'nin ilk müdahalelerinden biri olarak Kıbrıslı Türklerin siyasi tarihine girmi tir. Faiz Kaymak; Ankara'ya ça rılarak Rauf Denkta 'ın seçilmesi için aday olmaması talimatını alır. Arif Hasan Tahsin'in "Geçmi i Unutmadan Gelece e Bakmak" kitabında Faiz Kaymak'ın Türkiye'de bu talimata itiraz etmek istedi i ve ölümle tehdit edildi i de yazmaktadır. Denkta 'ın Dr. Fazıl Küçük'ün ardından ikinci adamı a yükselmesi bu talimatla gerçekleşir.

Dr. Fazıl Küçük, 1973'te Türkiye'den; "Denkta 'ı isteriz sen aradan çekil" talimatını alır. Yine de aday olaca ını açıklar ve "Benim etim düdüklü tencerede bile yenmez" der. Daha sonra Türkiye'ye ça rılarak adaylıktan çekirilen Dr. Fazıl Küçük'ün "mühür gitti" dedi i seçimler 1973 Cumhurbaşkan Muavinli i seçimleridir. Dr. Fazıl Küçük'ün yanındaki arkadaş larına söyledi i bu söz o tarihlerde TC'nin onayını almayan birinin Kıbrıslı Türklerin liderli ini devam ettiremeyece ini açıklamaktadır. Denkta adaydır, Faiz Kaymak adaydır ve Ahmet Mithat Berbero lu adaydır. Faiz Kaymak yine adaylıktan el çektilir. Aslında Ahmet Mithat Berbero lu köy gezilerine ba lamı tir. Örne in Fota'ya yapaca ı ziyareti gerçekle tirememesi için askeri birlik tarafından yolun kesildi i söyleniyor. Daha sonra bir görü me için TC Elçili ine ça rılan Ahmet Mithat Berbero lu bir gerekçe ile elçilikte tutuklanır. Böylece Denkta tek aday olarak Cumhurbaşkan Muavinli ine getirilir.

Özellikle 1974 sonrası Kıbrıs'ın kuzeyine toparlanan Kıbrıslı Türkler için seçimler yeni bir umut olu turmaya ba ladı. Ancak her seçim sonrası büyük hayal kırıklıkları ya anması da siyasi tarihimizin bir parçası oldu. 1976 seçimlerinde ganimetin etkisiyle Denkta ve ekibi ba arılı çıktı. Denkta 1981 yılındaki seçimlere kadar KTFD (Kıbrıs Türk Federe Devleti) Devlet Ba kanı olarak görevine devam etti. 1981 seçimlerine gelindi inde Kıbrıs Sorunu'nun çözümsüzlü ü, ekonomik sıkıntılar, adaletsiz ekonomik da ılım seçimleri TC emirleri aleyhine etkiledi. 1981 Devlet Ba kanlı ı seçimleri bu atmosferde ve

Denkta 'ın vatan haini edebiyatı altında geçti. Denkta ve en güçlü rakibi TKP adayı Ziya Rızıkı arasında kıran kırana geçen seçimin birinci turunda, seçimlerin ikinci tura kaldı ı gayri resmi açıklanmasına ra men resmi açıklama Kıbrıs'taki BRT'den dahi gelmedi. TRT tüm dünyaya Denkta 'ın seçimleri yüzde 50 nokta kusuratta birinci turdan kazandı ını açıkladı. Seçimlerden günler sonra seçim sandıklarının ve oy pusulalarının de i ik yerlerde ortaya çıkması seçimlere yapılan müdahalelerin en açık örneklerinden birini ortaya çıkardı. 1981 genel seçimleri ise bundan daha büyük müdahalelerin ortaya çıkmasını sa ladı. 1976 seçimlerinde 40 ki ilik mecliste 30 sandalye kazanan UBP, 1981 seçimlerinde ancak 18 sandalye kazanabilmi ti. Sol muhalefet gerekli ço unlu u sa lamasına ve hükümeti kurma talebine ra men TC tarafından kabul görmedi. 1974 sonrası ilk kez bir TC Dı i leri Bakanı (İter Türkmen) Kıbrıs'a geldi ve UBP 18 vekille azınlık hükümeti kurdu.

Devlet ba kanlı ı KTFD yasaları sonucu iki dönemle sınırlanan Rauf Denkta , sol muhalefet TKP ve CTP'yi TC komutanları ve yasadı ılıkla baskı altına alarak KKTC'nin ilanını 1983 yılında gerçekle tirdi. KKTC'nin ilanına onay veren ve parti liderli inden Halk-Der'den gelenleri yava yava uzakla tıran TKP, 1986 seçimlerinde Denkta 'ın UBP'sine koltuk de ne i olmayı tercih etti. Ancak bu dönü üne ra men TKP, çok kısa bir süre sonra TC'nin talimatıyla hükümetten uzakla tırıldı.

1990 seçimlerine gelindi inde Denkta tarafından iyiden iyiye toplum önünde zor durumda bırakılan sol muhalefet seçimlerde birliktelik kararı aldı. Bunun üzerine TKP ve CTP ba kanları, Mustafa Akıncı ve Özker Özgür TC Elçili ine ça rılarak Elçili in kurdurttu u parti olan YDP'yi (Yeni Do u Partisi) de yanlarına almaları talimatını aldı. Bu talimatla yeni kurulacak olan DMP (Demokratik Mücadele Partisi) içine Elçili in partisi YDP de alındı. Dı arda kalan tek parti TKP'den tasfiye edilenlerin kurdu u YKP (Yeni Kıbrıs Partisi)'dir.

Muhalefetin tüm giri imlerine ra men Denkta 'ın Asil Nadir'i ve gazetelerini arkasına alması tüm gücünü kullanmak için "Toplumlararası Görü meler"i askıya alarak istifa etmesi ve Cumhurbaşkanlı ı seçimlerini de genel seçimlerden daha öne aldırması DMP giri iminin ba arısız olması sonucunu hazırladı. TC'den gelen ve birço u bugünlerde Ergenekon sürecinde tutuklanan subaylar Türkiye'den getirtilen göçmenlerin ya adı ı köylere giderek tehdit baskı ve yönlendirmelerde bulunmu lardır. Hatta seçim yasalarının girdi i son iki günde UBP'ye oy verilmesi yönünde TRT'den yayınlar yapıldı. TC'den UBP'ye destek gelmesi, yüksek maa lar, kıyak emeklilikler, tarımda yüksek miktarlardan destek alımları bunların yanında Asil Nadir'in en güçlü oldu u dönemde gazeteleri ile UBP'ye destek olması ve Denkta 'ın Cumhurbaşkanlı ı seçimlerini öne alarak DMP'nin adayı smail Bozkurt kar ısında galip gelmesi genel seçimlerde DMP'nin

kaybetmesi sonucunu hazırladı.

DMP'den seçime giren partilerden TKP ve CTP, genel seçimler sonrası ortak bir tavır geli tirerek meclise girmeyi reddettiler. Elçili in partisi YDP ise ortak bir tavır geli tirmeye yana madı bile. TKP ve CTP yapılan bu giri im kar ısında seçimlerin tekrarlanmasını ummalarına ra men UBP ara seçim yaparak bo sandalyeleri de doldurdu. Ancak bu süreç uluslararası arenada TC'yi zor durumda bıraktı. Denkta , aldı ı talimatları UBP'ye iletmesine ra men Dervi Ero lu'na dinlemedi. Ero lu ile Denkta arasındaki bu gerilimden DP (Demokrat Parti) do du ve 1993'te erken seçime gidildi. 1993 seçimlerinde Ero lu ile UBP birinci parti olarak çıkmasına ra men Denkta hükümet kurma görevini DP'ye verdi. DP ile CTP koalisyon hükümeti kurdu. Bu dönemde CTP Genel Ba kanı Özker Özgür siyasi tarihimize geçen u ünlü sözü söyledi: "Davul bizim boynumuzda ancak tokmak ba kasının elinde." UBP döneminde geçirilemeyen birçok yasa, TEM ve KDV en ünlüleridir, DP-CTP döneminde geçirildi. CTP, 1997 seçimlerine gelmeden hükümetten TC emirleri ile atıldı. 1997 seçimlerinde DP-UBP koalisyonu ile gidildi. TEM ve KDV'ye destek olan CTP seçimlerde çok oy kaybetti. 1997 seçimleri sonrası UBP-TKP koalisyon hükümeti kuruldu. Bu dönemde bankalar hortumlandı, Türk Lirası a ırı de er kaybetti ve TC'den yeni ekonomik talimatlar gelmeye ba ladı. Bu ekonomik pakete kar ı Bu Memeleket Bizim Platformu kuruldu. Demokratik kitle örgütlerinin olu turdu u bu yapı, binlerce insanımızın katıldı ı mitingler düzenledi. Bu a ır toplumsal muhalefet kar ısında süreci yumu atmak isteyen TC, ye il hatta geçi noktaları açılmasını onayladı. BMBP içinde yer alan en örgütlü parti CTP'nin yöneticilerinin de TC Genel Kurmay'ına giderek Türkiye'nin haklarını savunacakları sözü verip Rauf Denkta 'ta bulunan mühürü aldıkları söyleniyor.

Bir halkın her ko ulda iradesini hiçe sayarak yapılan giri imler, sol muhalefetin tüm dönü ümlerine ra men her on yılda bir dlyebilece imiz zaman diliminde birikerek küçüklü büyüklü patlamalar yapmaktadır. Bu patlamaları do ru hedef olan ba ımsızlık mücadelesine evriltmeyen ülkemizin yumu ak solcuları, seçimleri hedef göstermekte ancak TC'nin talimatları aleyhlerine geli ince de yeni gelin gibi "hem a larım hem giderim"i oynamaktadırlar. Kıbrıs'ın sorunu ba ımsızlık sorunudur. Kıbrıslı Türklerin bu sorundaki rolü de emperyalizmin ta eronu TC'den tam ba ımsızlı ı kazanma mücadelesini yükseltmek olmalıdır. ☒

"Çözüm" Süreci ve Seçimler

Ali ahin
aiossemeon@hotmail.com

Erken seçim kararının alınmasıyla hareketlenmeye başlayan yurdumuzun siyasi atmosferi, müzakere süreci ile birlikte tam gaz sürüyor. Seçim sürecinde unutulmaz hatırlanmaya, adı duyulmayanlar dillerden dü memeye, haritada yerleri bile bilinmeyen köyler parti temsilcileriyle dolup ta maya başladı. Özellikle Annan Planı'nın ortaya çıktığı dönemlerde bir seçim vaadi olmaya başlayan Kıbrıs sorunu, fiili bölünmüş lü ün devamı ile birlikte seçim vaatleri arasındaki gözde yerini korumaya devam ediyor. Peki ama gerçekten söylendi i gibi hükümet de i ikli i müzakere sürecini etkiler mi, yoksa müzakere süreci mi, hükümet partisi veya partilerini etkiler?

Erken Seçimin Dü ündürdükleri

Herhalde referandum sürecindeki parti afi leri halen halkımızın aklındadır. Kimisi Kıbrıs Avrupalıyı gördü, kimisi KKTC ilelebet ya ayacak, kimisi ise mevsimi geldi artık demi ti. Açıkçası ne ufukta bir ey göründü, ne KKTC çok uzun ömürlü görünüyor, ne de mevsimlerde bir de i iklim oldu. Her ne kadar adanın fiili bölünmüş lü ü devam ediyor diye KKTC'nin ömrü uzamı görünse de, egemenlerin KKTC hakkındaki niyetlerinin ne oldu u müzakere sürecinde aç ı a çıkıyor. Geçti imiz aylarda ya anan polis sınavı skandalı KKTC'nin kendi iç sorunlarıyla ilgili konularda bile söz sahibi olup etken olamadı ı, tamamen dı a ba ımlı oldu unu açıkça gösteriyor. Bu gerçekler üzerinden biz öyle bir kaniya varıyoruz ki; CTP-ÖRP hükümeti erken seçim kararını tek ba ına almamı , Türkiye'nin izni ve direktifleri do rultusunda almı tır. Her eyiyle TC'ye ba ımlı olan KKTC'nin seçim kararının da ba ımlı bir ekilde geli ti ini tahmin etmek zaten çok zor de ildir. AKP direktifleri do rultusunda icraatlar gerçekle tiren CTP-ÖRP hükümetinin seçim kararı da bu ekilde gerçekle mi tir. Bizce AKP'nin böyle bir karar almasındaki etken ise geni tabanlı bir hükümet yaratma iste idir. Türkiye'de AKP'nin iktidara gelmesi ile birlikte TC'nin Kıbrıs ile ilgili görü leri ve "kırmızı çizgileri" tamamen de i mi tir. TC'nin bu tutumu KKTC cumhurba kanının de i mesinden ya da Kıbrıs müzakere sürecine verdi i tam destekten açıkça görülebilir. Fakat bu durum emperyalizmden ba ımsız geli memi , tamamen emperyalizmin çıkarları do rultusunda gerçekle mi tir. Bu yüzden hem Türkiye hem de Yunanistan Kıbrıs için "çözüm" istemektedir. Ve yine bu yüzden sözde kırmızı çizgiler bir anda kaybolmu tur. Dolayısıyla arkalarındaki egemenlerin deste iyle beraber Talat ve Hristofyas müzakereleri muhtemelen bir referandum ile sonuçlanacaktır. Bu referandum sonucunda ne çıkaca ı ise Kıbrıs'ın iki tarafındaki büyük partilerin tutumuna göre ekillenecektir. u anda güneyde zaten AKEL, kuzeyde ise CTP'nin iktidarda oldu unu dü ünürsek egemenler için i lerin yolunda gitti i söylenebilir. Ancak egemenler için sorun te kil edebilecek durum ise kuzeyde CTP'ye kar ılı yükselen muhalefettir. CTP'ye kar ı

hem sa hem de sol kesimlerden yükselen tepkiler olası bir referandum sonucunu etkileyebilir. Çünkü CTP'nin özellikle sol kesimlerde yarattı ı hayal kırıklı ı emperyalizm açısından çok önemli olan bu olası referandumu tehlikeye atabilir. Özellikle TC'nin adada bulunmasıyla varlı ını garantileyen NATO, dolayısıyla emperyalizm, sözde barı kampanyasıyla bu durumu

yasalla tıracaktır. Ancak e er Kıbrıslı Türk halkının tüm kesimlerine hitap eden bir hükümet kurulursa referandum sonucu egemenler tarafından garantiye alınacaktır.

Mavi, Turuncu, Ye il Yol Derken, Yolunu Kaybedenler

Halk için de il kendi için politikacıların tarihi , hükümetlerin düzen partilerine göre de il, partilerin dolayısıyla hükümetlerin egemenlere göre ekillendi ini tüm gerçekli iyle bizlere göstermi tir. Bunun en büyük ıspatlarından birisi de CTP'dir. ktidara gelmesiyle birlikte emekten yana tutumunu tamamen de i tirmi , neo-liberal politikaların ba ı uygulayıcısı haline gelmi tir. Bir kukladan farkı kalmayan CTP'nin eski ba kanı imdiki KKTC cumhurba kanı M.Ali Talat, 90'lı yıllarda "Benim ana vatanım Kıbrıs'tır" diyerek vatan haini ilan edildi i halde cumhurba kanı olduktan sonra anavatan nutukları atar hale gelmi tir. Bu gerçekler bütün düzen partileri için geçerlidir. Fakat ülkemizde kitlelerin inandıkları partilere göre tutum geli tirdikleri ise ayrı bir gerçektir. Bu yüzden 19 Nisan seçimlerinden halkın geneline hitap eden, geni tabanlı yani hem sa cıların hem de "solcuların" bulundu u bir hükümet çıkması, TC tarafından istenen bir eydir. Ülkemizdeki en büyük sa parti olan UBP'nin CTP ile olası bir hükümet ortaklı ı, u anki tutumu ne olursa olsun Kıbrıs konusundaki yakla ımını de i tirecektir. Tekba ına veya ba ka partiler ile hükümeti kursa da durum yine aynı olacaktır. Böylece bu olası referandumdaki evet sonucu hem en büyük sa partinin hem de en büyük "sol" partinin duru uyla garantilenecektir. (CTP her halükarda olası bir referandumda zaten "evetçi" olacaktır) Çünkü her ne kadar TC'ye ba ımlı da olsak, AKP'nin hükümetteki bir UBP'yi kontrol etmesi, muhalefetteki bir UBP'yi kontrol etmesinden daha kolay ve halkın gözünde daha me rudur. Böylece olası referandum egemenler tarafından riske edilmemi olacaktır. Bu yüzden mavi mi, turuncu mu ya da nisanda ye il yolsuz olamaz gibi nutuklar çekmenin hiçbir anlamı yoktur. Çünkü düzen partileri için kendi sözde yolları de il, egemenlerin yolu önemlidir. Bu partilerin yolları varlıklarını borçlu oldukları bozuk düzen tarafından çizilir. Bu düzen için her yola girmeye zaten dünden razıdır onlar.

Bugün Kıbrıs sorununu seçim malzemesi olarak kullananların çözümünün halkların çözümü olmayaca ı, bu partilerin u ana kadarki icraatlarıyla gün gibi ortadadır.

Bu acı ama bir o kadar da gerçek durumun sırtımıza yükledi i sorumluluk halk olarak gerçekten bizim için faydalı olan düzenin yolunu bulmaktır. Bu yol, bizim kendi kendimizi yönetece imiz, NATO'nun üssü olmayan, imtiyazlı ve ayrıcalıklıların de il halkın, emekçilerin çıkarlarını gözeten, ba ımsız bir Kıbrıs'ın yoludur.

Bugün Kıbrıs sorununu seçim malzemesi olarak kullananların çözümünün halkların çözümü olmayaca ı, bu partilerin u ana kadarki icraatlarıyla gün gibi ortadadır. Bu partilerin çözümleri bizim sadece pazarlık konusu oldu umuz ve gerçekten temsil edilmedi imiz çözümlerdir. Bundan dolayı bizim açımızdan sorun seçimleri hangi iradesiz ve karaktersiz partinin kazanaca ından çok, halk olarak kendi çıkarımıza ne yapaca ımızdır. (Bu anlayış seçimlerin reddi de il, mücadeleyi seçim merkezli olarak gören anlayış ın reddidir.) Zaten bu partilerin karaktersizli i durmadan de i toku ettikleri milletvekilleri ve üyeleriyle, ya da sırf istedikleri sıradan milletvekili adayı olamadıklarında partilerinden ayrılan ki ileriyile çok açıktır. Onlar bizim için de il kendi ceplerini doldurmak için siyasi arenadadırlar. Halbuki siyaset (cumhurba kanlı ı, ba kanlık, bakanlık, milletvekili i vb. hizmetlerde bulunmak veya hizmet iddiasında bulunmak) bir mesleki alan de il ya amı daha güzel kılmanın, halkın ya am ko ullarını iyile tirmenin aracıdır. Ancak bu malum ki ilerinin bunu böyle algılamadı ı belli. Bir di er açık olan ise bizim hayatın nesnesi de il öznesi oldu umuzdur. Ama önce bizim halk olarak bunun farkına varıp birilerinin mühürü olmadı ımızı haykırmamız gerekir. Biz devrimcilerin bu noktada yapması gereken halkla birlikte halkın çıkarlarını güden devrimci bir hareket, bu hareket sonucunda devrimci bir parti yaratmaktır. Bu parti, egemenlerin, bürokratların, üç be zenginin ya da mafya babalarının parasıyla de il, halkın öz gücüyle kurulacaktır. Ancak bu devrimci parti egemenlerin de il halkın çıkarlarını gözetebilir ve halkın çözümünü gerçekle tirir. Bu çözümün odak noktası ise salt seçimler olmayacak, halkın, ya amın her alanındaki me ru mücadelesi olacaktır. Çünkü bu partinin gücü halkın gözündeki me rulu undan ve deste inden, yani halkın kendisi olmasından gelecektir. ☒

UBP, DP, ÖRP ve H S'e Neden Oy Verilmemeli...

Eyyüp Sabih Benzetsel
sabah_benzetsel@yahoo.com

Yine bir seçim süreci ile karşı karşıyayız. Bu yazının başlığında adı geçen partilerin "özelliklerini", fikriyatlarını, yaptıklarını ve bu partilere oy verildiğinde neler olacağını sizlere açık bir şekilde sunmaya ve bu partilere neden oy verilmemesi gerektiğini aktarmaya çalışacağım.

Ulusal Birlik Partisi

Ulusal Birlik Partisi nedir ve bizce neden desteklenmemelidir? Verilebilecek onlarca cevap var. Öncelikle faşist bir partidir ve Kıbrıslı Türklerin iradesini TC'ye satan ilk partidir. Ganimet ve yama düzenini bu ülkeye ilk getiren ve bunun bir kültür halini almasını sağlayan partidir. Üretimi durduran, Sanayi Holding gibi işletmeleri batıran, işçileri coplatan parti UBP'dir. Türkiyeli-Kıbrıslı ayrımı yapıp bu ayrımı körükleyerek siyasi amaçlar için kullanan partidir. Sermayenin dostu emekçinin düşmanıdır. Faşistli ile tutarlı olarak baskıcı ve otoriter bir partidir, ayrıca tüm siyasi bombalamalar ve faili meçhuller bu partinin hükümette olduğu dönemlerde gerçekleşmiştir. Hakkını arayan işçiye kılıç kesilen UBP, Türkiye söz konusu olduğunda ökrancı yanını ortaya koyar. Kıbrıs halklarının en büyük özlülerinden olan barıştan yana dediler ve UBP'ye göre çözümsüzlük çözümdür.

Övenistler ve Kıbrıslı Elenlere her fırsatta saldırırlar. Kendi yandaşlarından olan sermayeyi bile üzen bu parti ABAD kararlarını çıkararak ihracatı durduran partidir. Bankalar krizi ve ilk mudilerin ortaya çıkması bu parti döneminde gerçekleşmiştir. Hacina paketi diye tabir edilen paketi uygulamaya koymalarıdır. Kitlelerin talebi olan referandum hakkını gasp etmişlerdir. Kara para aklama furyası, offshore bankalar, kumarhaneler, kadın ticareti ve gece kulüpleri bu parti döneminde ortaya çıkmıştır. Türkiye'nin mafya babalarını, tescilli katillerini, derin devlet mensuplarını vatandaşı yaparak ülkemizde cirit atmalarını, mal mülk edinmelerini sağlayan partidir. Yolsuzluk, adam kayırma, torpil sistemi bu partinin ülkemize kattıklarından biridir. Rüveti TC'den ithal eden partidir. Ülkemizdeki seçimlerin vazgeçilmez olan oya satın alma geleneğini başlatan partidir. Muhalif kamu görevlilerini sürgüne yollayan partidir. Vatan haini edebiyatını kullanan partidir. Taocaklarını ilk açan ve doğanın katledilmesine göz yuman ilk partidir. Toplum yıllarca korkutarak ve sindirerek yönetmişlerdir. Kıbrıslı Türklerin bankalardaki Kıbrıs Liralı'na bu parti el koymuştur. Kütükleri kaybederek hayali edeceğimiz Ulusal Birlik Partisi'dir.

"Demokrat" Parti

Gelelim Demokrat Parti'ye. Demokrat Parti'nin özellikleri UBP'ninkiler ile çok benzerdir, kaldı ki Demokrat Parti zaten UBP'nin bünyesinden çıkmıştır, Denktaş-Erolu çekti mesinin sonucunda kurdurtulmuş bir partidir. Tıpkı UBP gibi Demokrat Parti'de faşist bir partidir, çevre

CTP'nin ilevi tamamlandı zaman sıra bu partilere gelecektir. Bu sebeple CTP politikalarına karşı muhalefet yürütülürken, bu partilerin prim kazanmamasına özellikle dikkat edilmelidir.

dümanıdır, sermaye yanlısıdır, emekçi düşmanıdır, övenisttir. Peki ne yaptılar da bu özelliklere sahipler? Hemen söyleyelim. Alçak orman arazilerini ilk kez parsel açan partidir. Rauf Denktaş gibi faşist bir TMT önderinin geleneğinden gelir. Tıpkı UBP gibi DP de mafya partisidir. Kumarhane ve gece kulübü işletmelerinin varlığını destekler, hatta Parti Başı Serdar Denktaş da bu işletmelerin bazılarında ortaktır. Bu parti Türkiyeli-Kıbrıslı ayrımı yapar. Seçimlerde oya satın alma huyu DP'lilerde de vardır. Torpil sistemi ile iş yapan partilerdendir. Ergenekoncular ve TC derin devleti ile ilgili içerisindedirler. Görüldüğü üzere UBP ile neredeyse aynı fikir yapısına sahip olmalarına ve icraatlarının çok benzermesine rağmen sıkı bir çekim içerisindedirler. Bunun nedeni ise yurtseverlik değil Türkiye adına yönetmenin DP'ye ve UBP'ye göre karlı bir iş olmasıdır.

"Özgürlük" Ve "Reform" Partisi

Aslına bakıldığında ÖRP'nin esas kurulduğu yer TC Büyükelçiliğidir ve kurdurtan da bizzat Türkiye'de neo-liberalizmin gelmiş geçmişi olan sadık neferi olan AKP hükümetidir. Dolayısıyla ÖRP Kıbrıslı Türk halkının iradesinden hayli uzak ve diğer partilere nazaran dışarıdan daha yavaş yönetilen bir partidir. Tüm bunların yanı sıra dinci, gerici bir yapıya sahiptir. Partinin mensupları daha önceki partilerinden para karlılığı istifa etmiş ve ÖRP'ye geçmişlerdir. Yani ÖRP hükümetine girmek için para karlılığı ayaküstü Elçilikte kurulmuş, hiçbir altyapıya ve hiçbir toplumsal iradeye sahip olmayan tepeden inme bir partidir. Kur'an kurslarının, tarikat yurtlarının tekrar ortaya çıkması bu partinin işidir. Direkt olarak AKP tarafından yönetilmektedirler. Bu parti de yavaş rekabet içerisinde olduğu DP ve UBP gibi faşist, milliyetçi ve ırkçı bir partidir. Para karlılığı örgütlenmiş, üyelerini para karlılığı topladılar, ÖRP Girne temsilcisi i bunun somut örneklerindedir. Halkın vergileriyle alınan kamu mallarını kendi mallarını gibi siyasi rant uğruna dağıttılar. Milliyetçilik sömürsü yapabilmek

için bu parti de Türkiyeli-Kıbrıslı ayrımı yapar. Kendi yandaşlarına dış temsilcilik verdiler. Ancak dış temsilciler yerlerinden bile kıpırdamadan binlerce doları cebeye indirdi. 3-4 yıllık yeni makam arabalarını eski sayarak altlarına son model yeni makam arabaları çektiler. Son olarak Kanal T'de 21 Haziran 2007'de yayınlanan Kartal Harman'ın doğruyu söyle programında Ahmet Özçağ adlı ki i Enver Öztürk'e 2 milyon dolar rüvet verdiğini 2 milyon da araziye aldı zaman vereceğini söyledi. Bunun üzerine Kıbrıs rüvet iddiaları ile karıştı ve Enver Öztürk bakanlıktan istifa etmek zorunda kaldı.

"Halk için" Siyaset Partisi

H S, AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan ile yakın dostluğu her fırsatta hatırlatan Ahmet Yönlüer'in partisidir. H S'in AKP tarafından kurdurtulmasının iki nedeni vardır. Birincisi ÖRP üzerinde baskı yaratıp gerici, eriatçı politikalar konusunda baskı yaratmak, ikincisi ise UBP'nin oylarının bölünmesine böylece de CTP'nin önünü açılmasına hizmet etmek. Bu parti barışkarlılığı olduğunu açık açık söyleyen tek partidir. Geçmişte bunu söyleyen bir de MAP vardı ancak MAP'ın hemen hemen tüm kadroları bu partiden seçimlere katılmıştır. Aynı zamanda ülkemiz için Dubai Modeli'ni öneren yani, ülkeyi serbest bölgeler cenneti haline getirerek sendikal hakların, asgari ücretin, her türlü ekolojik düzenlemenin tamamen kaldırılarak sermaye cenneti yaratılmasını savunan katıksız neo-liberal bir partidir.

Bu dört parti muhafazakar, milliyetçi, övenist sağ partilerdir. Neo-liberalizmi cici bicili söylemlerle uygulamayı hedefleyen TDP ve CTP'den farklı olarak, bu partiler neo-liberalizmi baskı ve ıddetle uygulamayı hedeflemektedirler. CTP'nin ilevi tamamlandı zaman sıra bu partilere gelecektir. Bu sebeple CTP politikalarına karşı muhalefet yürütülürken, bu partilerin prim kazanmamasına özellikle dikkat edilmelidir. ☒

TDP'ye Neden Oy Vermiyoruz...

Münür Rahvancıo lu
munurrahvancioglu@yahoo.com

CTP'nin hükümette geçirdi i altı yıllık sürenin sonunda bugün halkımız nezdinde ciddi bir güven kaybına uğradı. Açık bir gerçektir. Bu güven kaybı sonucunda da adamızda barış isteyen, emekten yana birçok insan kendini CTP'ye oy veremeyecek kadar aldatılmış hissetmektedir. Böylece ünen insanların hiç de azımsanamayacak kadar yaygın bir kitle oluştu. Kuru gözlemlerle bile tespit edilebilecek bir olgudur. Bu insanlar emekten yana ve barışı için ilikleriyle UBP, DP, H S gibi barış düşmanı, gerici partilere de oy veremezler. Bu durumda barışı geçeceği tahmin edilebilen TDP tek alternatif olarak ortaya çıkmaktadır.

TDP Gerçek Bir Alternatif Midir?

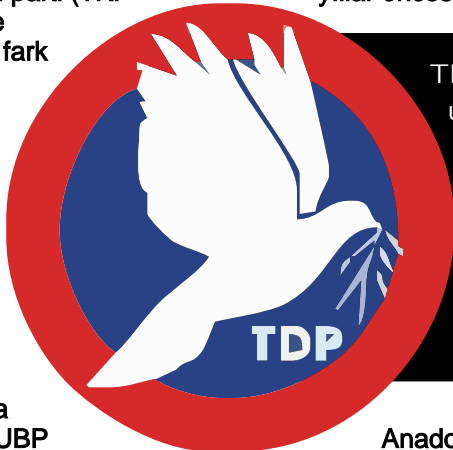
Öncelikle unu ortaya koyalım ki TDP, TKP'nin devamı olan bir partidir. 2006 yılında TKP ve BDH'nin birleşmesiyle kurulmuşsa da aslında birleşmelerde eski TKP'çilerden başka bir şey de yoktur. BDH'yi kuran TKP'deki bütün partiler (KSP ve BKP) seçim barışsızlığından sonra BDH'dan ayrıldılar. TKP'nin de BDH'dan ayrılması aslında TKP içinde bir bölünme olarak yaşıyoruz. Böylece aslında eski TKP'den iki parti (TKP ve BDH) doğdu. Bu iki parti arasında aralarında hiçbir fikirselsel fark bulunmayan bu iki parti birleşerek TDP'yi oluşturdu. Karşılaşarak yeni bir partiyi gibi çıkararak geçmişteki günahlarından arınmaya çalışmaktadırlar. CTP'nin yarattığı hayal kırıklığını oya çevirmeyi amaçlayan TDP, aslında 2000'li yılların başında UBP gibi faşist bir parti ile kurdu ve hükümet döneminde hiç de daha az hayal kırıklığı yaratmamıştı.

Hiç ayrıntıya girmeden belirtebiliriz ki; CTP'nin hükümet oldu u dönemde parça parça uygulamasına girişti ve halkımızda hayal kırıklığı yaratan bütün uygulamalar, UBP-TKP döneminde bütünlüklü bir paket olarak önerilmişti. Hatta sonradan adı Bu Memleket Bizim Platformu olacak olan eylem birlikteliği bu dönemde TC paketine karşı kurulmuştu. TKP'nin koalisyon hükümetine başkan yardımcısı sıfatıyla verdi i parti genel başkanı da aynı günlerde bu paketi protesto eden sendikalarla "bu acı ilaçtır içeceksiniz" demişti. Daha sonra CTP hükümetinin parça parça uygulamaya soktu u bu paketi, hiç utanmadan eleştirebilen TDP, aslında sosyal demokrat deneneyin ne kadar hafızasız bir mahlukat oldu unu göstermiş oldu bizlere. Biz gene

paketimize dönersek; 2000 yılının aralık ayında paket ile ilgili tartışmaların alevlendiği dönemde BMBP'nun öncülüğü 41 örgüt; Meclis önünde bir eylem yapmak üzere temsilciler düzeyinde bir yürüyüş yapar. Ancak TKP'nin hükümet ortağı oldu u bu dönemde polis güçleri eylemcileri cop kullanarak dağıtmak ister. Tahtalar ve ipler havada uçur.

Diyebiliriz ki, bu tarz uygulamalar sonuçta iktidar altında bulunan bir ülkede normaldir ve hükümetin küçük ortağı konumundaki bir parti her eylemden sorumlu tutulmamalıdır. Ancak TKP ne UBP ile koalisyon kurmak zorundaydı ne de TC'nin dayattığı paketleri hararetle savunup sendikalarla kavga etmek zorundaydı. Ancak dönemin TKP'si imdinin CTP'sinden hiç de farklı davranmıyordu. Zaten bu sebeple de ilk seçimlerde çok ciddi bir oy kaybına uğradılar. Diğer yandan TKP'nin TC ile olan ilişkilerine bakıldığında aslında hiç de sanıldığı gibi değildir. İmdilerde seçim kazanmak için bol kepeçden atmaktadırlar ancak 30 Ocak 2001 tarihinde gazetelere "Ankara Ne Paranı Ne De Memurlarını istemiyoruz" diye ilanlar veren KTÖS'e dönemin Başbakan Yardımcısı ve TKP Genel Başkanı Mustafa Akıncı şöyle yanıt vermişti:

"Türkiye ile KKTC arasında çok uzun yıllar öncesinden Kıbrıs Türkü'nün

TDP ve CTP bir tahtravallinin iki ucudur. Birinin yüzü eskিয়েince öbürü, öbürünün yüzü eskিয়েince diğeri "alternatifim" diye karşılaştırmaya çıkmaktadır. Kıbrıslı Türk halkının bu partileri sırtından silkinip atmasının zamanı gelmiştir.

Anadolu'dan gelmesiyle başlıca kökleri çok derine inen manevi ve kültürel bağları bulunmaktadır. Türkiye'nin önemini ve dostluğunun önemini kavramadan bu ülkeye hizmet edemezsiniz. Örneğin hizmet edemezsiniz." Aldın mı cevabınızı? İmdi "polisli siville tirecek" olan, Geçici 10. Maddeyi kaldıracak olan TDP'nin açıklamasıdır bu... Öyledir çünkü bu tarz açıklamalardan partinizin ismini de iştirerek kurtulamazsınız.

Ama TDP'nin kökeni olan TKP, zaten 1980'li yılların ortasından itibaren kendisinin ulusal sol oldu unu ilan etmişti. Bu çerçevede Akıncı ile Denktaş'ın dostluğunu gayet iyi bilinen bir olgudur ve TKP aslında her zaman UBP'nin koltuk de ne i olmuştur bir partidir. İmdiye kadar girdikleri bütün hükümetlere de UBP ile girmişlerdir. KKTC'nin kuruluşturduğunda TKP'nin en çok kulu evet diyen partilerden biri oldu u, kendi içinde "hayır"ı

savunuların sindirilmesi operasyonlarına katıldı, herkes KKTC'ye "evet" dedikten sonra bile hincin alamayarak sola birazcık benzeyen muhaliflerini partiden attıkları da bilinen gerçeklerdir. Bunların içinde çok konuşulmayanlar ise, TKP'nin yıllarca Kıbrıslı Elenlerle birlikte yaşamaya çalıştığı savundu u, bir dönem moda olan çözüm ve AB tartışmalarında çözüm olmadan AB'ye girişe karşı çıktı, PEYAK'ı hortumlayıp batırdı ve hala daha da KKTC'yi ya atmaya yeminli oldu udur.

TDP'nin en kritik anlarda rejime sundu u destek güncel iki gelişmeden de görülebilir: Bunlardan birincisi Kumar yasasına tek oyları ile verdikleri destek ve CTP'ye koltuk de ne i olmalarıdır. Bu yasanın hiçbir olumlu özelliği yoktur. Ancak TDP bu yasayı desteklemeyi olgun bir davranış olarak benimsemiştir. İkincisi ve en önemlisi sağ görüşlü oldu u tartışılmayacak olan siyasi yaşamında DP'de başkan olarak

başlayıp, Talat'ın danışmanı olarak öven filmler çekmesi ile ünlenen, hemen ardından siyasetin ezberini bozmak iddiası ile kendi partisini kurup övenist bir siyaset takip eden, Kıbrıslı Elen düşmanı Raif Pertev gibi birisini Mağusa'dan aday yapmalarıdır. Üstelik bu ahıs yıllarca Dünya Bankası'nda Afrika halklarının sömürsünü katmerle tiren tarım politikaları dalında çalışmış neo-liberal bir şahsiyettir. İmdi sosyal demokrat olma iddiasındaki TDP ise neo-liberalizmin temeli olan TC paketini destekleyen, karşı çıkan sendikacıları coplattıran partidir. Kili gerçekten birbirine yakı mıdır.

TDP'ye oy yok. Çünkü TDP ve CTP bir tahtravallinin iki ucudur. Emperyalizmin taeronu TC'nin içimizdeki i birlikçileridirler. Birinin yüzü eskিয়েince öbürü, öbürünün yüzü eskিয়েince diğeri "alternatifim" diye karşılaştırmaya çıkmaktadır. Kıbrıslı Türk halkının bu partileri sırtından silkinip atmasının zamanı gelmiştir. ☒

CTP'ye Neden Oy Vermiyoruz...

Aziz Güven
azizgven@yahoo.com

Meclisin erken seçim kararı alması ile birlikte ülkede yeniden bir seçim atmosferi ve buna bağlı olarak da yordan bir hareketlilik ve heyecan yaşanmaktadır; seçime girecek olan partiler bir yandan gazetelerde gün be gün adaylarının tanıtımını yaparken diğeryandan da sokaklarda bildiri dağıtarak, pankart açarak ve oy amaçlı geziler düzenleyerek seçim çalışmaları yapmaktadır. Kıbrıs sorununun kapsamlı "çözümü"ne dair bir süreden beri Talat ve Hristofyas arasında gerçekleşen müzakereler ise seçim gündemi ile eş zamanlı devam ederken, hükümetin büyük ortağı CTP, bu gündemi, seçimlere malzeme yapmakta ve Kıbrıs sorununun "çözümü" noktasında Kıbrıslı Türk halkına kendilerine oy vermeleri için çağrı yapmaktadır.

Öncelikle belirtilmesi gerekir ki hükümet; gerek yaptığı icraatlarla gerekse de almış olduğu erken seçim kararı ile iflas etmiş durumdadır ve görüşme sürecini kullanarak önümüzdeki dönem de iktidarda kalmanın hesaplarını yapmaktadır. Ancak bilinmelidir ki, 1974 yılından beri adanın fiilen bölünmüşlüğü için yasal bir hale getirilmesi çabasından başka bir amacı olmayan sözde müzakerelerle önümüzdeki süreçte "çözüm"e dair ihtimal dahilinde olan bir imza Kıbrıs'ın halklarını gerçek bir barışa götürmeyecek, egemenlerin çıkarlarına hizmet edecektir. Kıbrıs'ın halklarının sorunları kesinlikle ortadan kalkmayacaktır.

Baraka Kültür Merkezi olarak seçimlerdeki tavrımız, ülkenin düzen partilerine oy verilmemesi ve fakat seçimlerin boykot da edilmemesi gerektiği noktasındadır. Zira, ülkede seçime girmenin koşulları var olmakla birlikte, parlamentoyu da, diğer alanlar gibi kullanabilmenin ideolojik altyapısını oluşturacak bir halk hareketinin örgütlenmesi ihtiyacı mevcudiyetini korumaktadır. Halk hareketinin örgütlenmesi ve iki halkın emperyalizme, onun taraftarlarına ve yerli birlikçilerine karşı birlikte verecekleri mücadele ile Kıbrıs halkları kardeş ve bağımsız olacak, gerçek bir barış o zaman tesis edilmiş olacaktır.

Annan Planı dönemindeki hareketten faydalanan revizyonist-parlamentarist CTP, o dönem halkın gözünde gerçek bir alternatif olarak görünmüşse de bugün, yaptığı ve halen yapmaya devam ettiği icraatlarla, emperyalizmin yeni sömürgecilik ilkeleri bağlamında ülkede neo-liberal politikaların en büyük uygulayıcısı, emperyalizmin yerli birlikçilerine soyunan liberal bir parti konumuna gelmiş tir ve halka ihanet ederek alternatif olma pozisyonunu kaybetmiştir. UBP, DP, ÖRP gibi gerici-faist partilerden ayrı olarak CTP, bir dönem sol bir geleneğe sahip olmasına ve varlık nedeni Kıbrıs'ın birleştirilmesine karşı bir noktada

bulunmamasına rağmen, uyguladığı neo-liberal politikalarla emeğe karşı sermayenin çıkarlarını temsil etmektedir. Kıbrıslı Türk halkı artık bugün, CTP tarafından "Kıbrıs'a barış getireceğiz" safsatalarıyla kandırıldığını, oyalandığını ve aldatılıp ihanete uğradığını farkındadır; bu yüzden seçimlerde salt geçmiş gerici-faist partilerin iktidara gelmelerini önlemek amacıyla da olsa CTP'ye oy vermemeli, Kıbrıs halklarının nihai kurtuluşunu sağlamak yolunda devrimci bir halk hareketi yaratılmasına güç vermelidir.

Hükümette olduğu sürece zarfında hükümetin büyük ortağı CTP, gerçekleştirdiği icraatlarla her daim sermayenin çıkarı doğrultusunda hareket edip, sermaye kesimi lehine gerektiğinde geri adım atarak bunun yanında emekçilerin karışında da her daim kararlılığını sürdürmüştür, halkın çıkarına yararlı hiçbir icraatta bulunmamıştır. Emeklilik yaşını 60'a yükseltirken, kadının yıpranma payını kaldırmıştır. Eritim, sağlık, ulaşım hizmetleri vs. gibi halkın en temel haklarını geriletmiş, bu hizmetlerin özelleştirilmesini, piyasalaştırılmalarını teşvik etmiş, birçok hizmeti de özelleştirmiştir. Devlet Hastanesi'ndeki birçok servisi paralı hale getirmiş, halkı tedavi olabilmek için özel hastanelere gitmek zorunda bırakmıştır. Elektrik, tüp gaz gibi en temel ihtiyaçlara bir yandan fahi zamlar yaparken diğeryandan KDV iadesini kaldırmış; devletin haber alma dağıtım ağını (TAK) özel hale getirmiştir. Eritime ayrılan %14'lük payın %10'unu özel okullara vermiş, Atatürk Öretmen Akademisi öğrencilerine, kütüphane ihtiyaçlarını özel üniversitelerden (YDÜ) temin etmelerini söylemiştir. Devletin olan Hemirelik Yüksek Okulu'nu YDÜ'ye pekeşekerken, YDÜ'de Tıp, Eczacılık ve Diş Hekimliği fakülterinin açılığını gerçekleştirmiştir. Sahillerin TC sermayesine kara para aklamak amacıyla verilmesinden tutunda ülkenin kumarhane, kerhane ve ticarethane cenneti haline getirilmesi, sıraille KKTC arasında gazino gemisi yapılması ve müterek bahis ofislerinin yasal hale getirilmesi CTP hükümeti döneminde gerçekleşmiştir. Tüm bunlar yetmezmiş gibi CTP, emekçilerin hak arama mücadelelerinin önünü tıkayan bir politika gütmüş, 1

Kıbrıslı Türk halkının kendisi için yapması gereken şey, mevcut egemen sistemin yarattığı asalak yapının aksine, yasadışı düzeni sorgulayan ve bunun de iştirilmesinin kendi elinde olduğunu farkına varan bir dü ünce tarzı ile mücadele etmektir

Mayıs'ta halka barikat çekerken, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nün iki halkın katılımı ile gerçekleşen mesinin önüne geçmesi ve ayrı bir konser organize ederek 1 Eylül Barış mücadelesini bölmüş tür. Lefke Avrupa Üniversitesi'nde (LAÜ) öretim görevlilerini sendikala tıkları için i ten atmış, sendikala mayı engellemiş, Sedat Simavi Endüstri Meslek Lisesi'nde öretmenleri ve havaalanında çalış anları grev yaptıkları için coplatmıştır. Üretimin gelişmesi için hiçbir şey yapmayan CTP, Karpaz'a elektrik götürerek, ta ocakları için herhangi bir önlem almayarak, Dikmen çöplüğü gibi çevre sorunlarını da görmezden gelerek ekoloji konularında da halkın çıkarına değil, sermayenin çıkarına hareket etmiştir. Hükümet ettikleri süre boyunca her zaman kendilerinden olmayana yok etmeye yönelik bir politika izlemiştir, sendikalarını i lerine karşı mı, kamu emekçilerini geçici, sözleşmeli, hizmet alımı vs. ekinde isdiham ederek kamudaki örgütlülüğün bölünmesine ve etkisizleşmesine sebep

olmuştur. Parlamentarist çıkarları u runa, ÖRP gibi anti-demokratik bir partinin kurulmasını da sa layan CTP, meclise girmeyen UBP milletvekillerine ve istifaya ettikleri halde istifalarını onaylamadığı DP milletvekillerine maaş ödemeye devam etmiştir.

Sonuç olarak, CTP'nin geçmiş tüm icraatlarına baktığımız zaman, artık bugün CTP'nin veya bu tarzda herhangi bir partinin kazanacağı bir seçim "zafer"inin Kıbrıslı Türk halkının kesinlikle yararına olmayacağı a ikardır. Bunun aksini düşünmek, CTP'nin söylemleri ile, kendilerinin halkın menfaatlerini gözeterek politika ürettiğini düşünmek ise büyük bir safsatadır. Dolayısıyla, Kıbrıslı Türk halkının kendisi için yapması gereken şey, mevcut egemen sistemin yarattığı asalak yapının aksine, yasadışı düzeni sorgulayan ve bunun de iştirilmesinin kendi elinde olduğunu farkına varan bir dü ünce tarzı ile mücadele etmektir. Bu mücadele anlayışı ise pratikte, halkın kendi devrimci dinamiklerine dayanmaktadır. Egemenlerin bize dayattığı aksine Kıbrıslı Türk halkının yararına olacak olan devrimci bir hareketin yaratılması, mevcut sistemin yasaları ile değil, halkın gözünde meşruluğu olan bir mücadele anlayışıyla gerçekleşecektir.☒

Marksizm ve Parlamento

Hasan Yıkıcı
ykchasan@yahoo.com

"Bu lanetli karı devrim bizi bu lanetli domuz a ilına sürükledi ine göre, biz burada da sızlanmadan, ama aynı zamanda böbürlenmeden devrimin yararına çalı aca ız."

V. . Lenin (Marx, Engels, Marksizm – Sol Yayınları)

Burjuva parlamentosu nedir? Hangi amaçlar için vardır ve sınıflar mücadelesindeki önemi nasıl anlaşılmalıdır? Devrimciler parlamentoya katılmalı mı (katılmalıysa ne için katılmalı) yoksa ellerinin tersiyle onu bir kö eyeye mi itmeli?

Bu sorular sosyalist hareketin tarihinde önemli yer tutmuş ve bugüne dek gelen sosyalist hareketin iki farklı sapmasının zeminini dö emi tir. Bunlardan biri parlamentoyu sosyalist hareketin merkezine yerle tiren ve toplumsal dönüşümün parlamenter mücadeleyle, reformlar yoluyla gerçekleştirilen savunulan parlamentarist/reformist sapmadır. Söz konusu çizginin olumsuzluğu II. Enternasyonal'in içindeki krize dayanır. Diğer bir sapma ise -kökleri Avrupa, özellikle de Almanya'da yatan- parlamento ve sendikalar da dahil olmak üzere tüm legal mücadele alanlarının reddine dayanan, illegalite fetisi çizgidir. Parlamentoyu tamamen dışlamasının yanında, sendikaların yozlaştırılması iddiasıyla tüm devrimci i çileri sendikalardan çıkıp, "temiz", "devrimci" "i çli birlikleri" kurmaya çağırılan bu akım Lenin tarafından çok sert bir şekilde eleştirilir. Ancak burada güncelliğini ve önemini bugün dahi koruduğuna inandığımız söz konusu tarihsel eleştirilere ve görüşlere yer verilecektir. Fakat önce parlamento aygıtı, seçimlerin ideolojik rolleri ve amaçları ile ilgili kısa birkaç söz edelim.

Devletin deolojik Aygıtı Olarak "Parlamento" ve "Toplumsal Rıza Aracı" Olarak Seçimler

Parlamento devletin başat ideolojik aygıtlarından biridir. Parlamento başat burjuva devlet ideolojisini taşıır. Onun en önemli görevi söz konusu ideolojinin yeniden ve yeniden üretimidir. Parlamento toplumsal formasyon içerisindeki ezen-ezilen, tercih eden-edilen, temsil eden-edilen ilişkilerinden bağımsız düşünülemez. Tam tersi parlamentoların varoluş amacı söz konusu sınıfsal ilişkileri sürekli olarak egemen burjuva sınıfının lehine düzenlemek ve yenilemektir. Dolayısıyla kapitalist toplumda parlamento azınlık iktidarı olan burjuva diktatörlü ünlü halkı aldatma ve üzerinde egemenlik kurma, yeniden üretme aracıdır. (Fakat bunun böyle olduğunu egemen ideolojiye

tamamen zıt ideolojilerle donanmış siyasi odakların parlamento içerisinde -sınırları a madı ı sürece- bulunamayacağı anlamına gelmez.) Parlamenter demokrasinin vaat ettiği özgürlük, Marx'ın altını çizdiği gibi, halkın belli aralıklarla burjuva sınıfının hangi temsilcileri tarafından sömürüleceğini seçme özgürlüğünden öte bir şey değildir.

"Genel oy" ile ekilenen seçimler egemen burjuvazi için "toplumsal rıza"nın sağlanması için levini yerine getirir. Parla mentoları n

Ülkemizde devrimci bir partinin eksikliği açıkça hissedilmektedir. Devrimci kadroların bıkmak bilmez bir sabır ile Marksizm'in ı ı ıyla aydınlanacak devrimci bir hareketin ve oradan da partinin inası için çalışması kaçınılmazdır. çinde bulunduğumuz seçim dönemi bir yandan egemenlerin dalavereleri ve politikalarının iflası ile; diğeryandan da sol partilerin çıkmazları ile ekillenmektedir. Günümüzün yakıcı görevi devrimci bir hareketin ve hareketin içinden örülecek devrimci bir partinin inasıdır.

veya başat kanların "genel oy"a göre seçilmesinin temel dayanağı, onlara "halkın rızasına dayalı" olarak yönetme/sömürme-ezme "izni" yaratılmasıdır. Böylece oluşan burjuva parlamentosu görünürde toplumsal me ruiyet zeminine yaslanarak egemen ideolojiyi -halkın da rızasıyla- yeniden üretebilecektir.

Parlamentonun ve seçimlerin devlet ideolojisinin hizmetindeki aygıtlar, araçlar olduğu gerçeği, devrimcilerin bu araçları kullanamayacağı anlamına gelmez. Marksizm'in kurucuları Marx, Engels ve Lenin konuya asla parlamento ve seçimlerin doğrudan reddi üzerinden

yakla madılar. Tam tersi, özellikle Lenin "en gerici koşullar altında bile" devrimcilerin kendi çalışmaları için inat ile ve böbürlenmeden yapmaları gerektiğini altını çizer. Marx parlamentoları içerisinde dönen pisliklerden dolayı "domuz a ilına" benzetir. Fakat aynı zamanda Engels ile birlikte i çli sınıfının kendi temsilcilerini oraya göndermesi gerektiğini de inatla savunurlar. te Engels'in konu ile ilgili temel görüşlerini yansıttığı bir alıntı:

"Mülk sahibi sınıf doğrudan doğruya, bütün yurtta lara tanınan genel oy hakkı ile hüküm sürer. Ezilen sınıf, yani gerçekte proletarya kendi kendini kurtarmak için yeteri kadar olgunlaşmadıkça, çoğunlukla, var olan toplumsal rejimi mümkün tek rejim olarak düşünenecek ve siyasi bakımdan söylemek gerekirse, kapitalist sınıfın kuyruğunu, onun a ır sol kanadını temsil edecektir. Kendini kurtarmakta daha yetenekli bir duruma geldiğinde ölçüde proletarya ayrı bir parti teşkil eder ve kapitalistlerin temsilcilerini de il, kendi temsilcilerini seçer. Öyleyse, genel oy hakkı, i çli sınıfının olgunluğunu ölçmeyi sağlayan göstergedir. (...) Genel oy hakkı termometresinin, emekçiler için kaynama noktasını göstereceği gün, onlar da kapitalistler gibi ne yapacaklardır. Kapitalistlerin ki bir azınlık diktatörlüğü ise onlar (...) çoğunluğun diktatörlüğü olacaktır. Burjuva nasıl proletere iktidarı yasaklamışsa, proleter de burjuvaya iktidarı yasaklayacaktır"

(Aktaran: İbrahim Kavram Sözlüğü, ikinci cilt -Özgür Üniversite Yayınları)
Engels'in bu paragrafından seçimlerin i çli sınıfı ve partisi için sadece bir ölçek olduğu ve devrimci mücadelenin parlamento ile sınırlanamayacağını açık bir şekilde anlıyoruz. Öte yandan i çli sınıfının "kendi için sınıf" olmadığı sürece, yani bunun siyasi alandaki yansıması, partile emediği sürece burjuvazinin peşinden sürükleneyeceği de vurgulanıyor. Fakat sosyalist hareketin tarihsel seyri içerisinde pasifist/reformist ile illegalite fetisi akımlar Marksizm'in bu ilkesel zeminin hayli dışına kayarak sınıf mücadelesinin a ır yaralar almasına sebep olmuştur.

Devrimciler Parlamento Seçimlerine Katılmalı mı?

Bu sorunun cevabı kısaca "evet"tir. Fakat bu cevap devrimcilerin parlamentoyu nasıl ve niçin kullanacakları sorunsallarını çözmez. Ki hayati nokta da "nasıl" ve "niçin" sorularına verilecek cevaplardadır. Kasım 1912'de Lenin, Dördüncü Duma* seçimleri arifesinde kaleme aldığı "Reformcuların ve Devrimci Sosyal Demokratların Seçim Bildirgeleri" başlıklı makalesinde şöyle diyordu:

"Çünkü sosyal-demokratlar için seçimler, özel bir siyasal işlem değildir; bin bir türlü

vaatte bulunarak sandalye kazanmaya çalışılmaktadır, ama sınıf bilinci olan proletaryanın siyasal dünya görüşü, ilkelerini ve temel isteklerini savunmak için özel bir fırsattır.”

Lenin açıkça seçimlere katılımın devrimci propaganda ve ajitasyon için geniş bir alan, bir araç olarak değerlendirilmesi gerektiğini altını çiziyor. Öte yandan Lenin'in Alman Komünist Partisi'ne yönelttiği eleştirileri ve görüşleri hala güncelliğini kaybetmemiştir. Alman Komünist Partisi parlamento ve sendikaları reddedici görüşlerinden dolayı Lenin tarafından topa tutulur.

Parlamentoların “tarihsel olarak zamanını doldurmuş” olduğunu savunarak parlamentoları mücadele biçimlerini dışlayan Alman komünistlerine Lenin şu soruyu yöneltir: “Parlamentarizmi ‘tarihsel olarak zamanını doldurmuş’ur”, propaganda anlamında bu doğrudur. Ama herkes bilir ki, pratikte alt edilmekten hala çok uzaktır. Onlarca yıldan beri, kapitalizmin ‘tarihsel olarak zamanını doldurmuş’u haklı olarak söylenebilir; ama bu bizim kapitalizm alanında uzun süren ve inatçı bir savaşı sürdürmemizi gereksiz hale getirmez ki (...) Parlamentarizm, ‘siyasal olarak zamanını doldurmuş’ mudur?” (Burjuva Parlamentolara Katılmak Gerekli mi?- “Sol” Komünizm, Sol Yayınları)

Lenin devrimciler için zamanını doldurmuş bir aygıtın, sınıf için, yıllar için zamanını doldurmuş anlamına gelemeyeceğini altını çiziyor. Parlamentoların devrimciler için işi sınıfının ideolojisinin savunulması, sınıfın geri kalması ve bilinçsiz kesimlerini aydınlatmak, uyarmak için kullanılması gereken “mütevazı” bir araç olarak algılanması gerekir. Parlamento asla “amaç” değildir; sadece bir “araç”tır. Parlamantonun “mütevazı bir araç” olarak kullanımı kendi sınırlarına sınırlıdır. Aksi parlamentarist bir savrulmanın zeminini döner. Lenin parlamentolardaki komünistlerin yapması gerekeni şöyle açıklar:

“... burjuva demokratik bir parlamentoya katılmak, devrimci proletaryaya zarar getirmek değil dursun, ona, bu parlamentoların niçin dağıtılması gerektiğini, geri kalmasını yıllara daha kolay anlatma olanağını sağlamakta, bu dağıtımın burjuva parlamentarizmin ‘siyasal olarak eskimesine’ yardımcı olmaktadır.”(age.)

Lenin ayrıca yılların –grev, işgal gibi eylemlerinin parlamentolar eylemlerinden daha önemli olduğunu altını çiziyor. Devrimci mücadelenin parlamentoları hapsedilemeyeceğini tekrar tekrar vurgular.

Kısacası parlamentolar devrimci hareket için bir propaganda ve yıllara ulaşma aracıdır. Devrimin ancak “burjuva devlet aygıtının parçalanması” ile başarıya ulaşabileceğini bilincindeki sosyalistler parlamentoya büyük anlamlar yükledikleri gibi, büyük beklentilerde arzulanmazlar.

Parlamento Boykot: Taktik Mi, Silah Mı?

burjuva demokratik bir parlamentoya katılmak, devrimci proletaryaya zarar getirmek değil dursun, ona, bu parlamentoların niçin dağıtılması gerektiğini, geri kalmasını yıllara daha kolay anlatma olanağını sağlamakta, bu dağıtımın burjuva parlamentarizmin ‘siyasal olarak eskimesine’ yardımcı olmaktadır

Her şeyden önce “boykot” ancak hızlı ve güçlü bir devrimci yükseliş dönemlerinde doğru ve gerçekçi bir slogan haline gelebilir. Burjuvazi devrimci kitle radikalizminin meşru ve yaygın dönemlerinde, hareketin enerjisini bozaltmak ve yükselişini engellemek için parlamento ve seçimlere sarılır. Yaygın ve aktif ayaklanma koşullarının mevcut olduğu dönemlerde burjuvazinin kurnaz oyunlarına gelmemek hayati önem taşır. Lenin “parlamentoları savaşımlarını reddetmenin bazen yararlı ve hatta zorunlu” olduğunu savunarak “... gözünü kapalı basit bir taktikçilikle, ele tiriş bir gözle incelenmeden, bu deneyimi başkalarına, bu koşullarda, bu durumlarda uygulamaya kalkmak en büyük yanlıya düşmektir” olacağını belirtir.

Nitekim Bolşevikler 1905 yıllarındaki büyük devrimci yükseliş sırasında Çarlıkın dayattığı Duma seçimlerini boykot kararı almış ve birkaç ay sonra da devrimci yükseliş Duma'yı silip süpürmüştür.

Lenin sonraki değerlendirilmelerinde bu konuyla ilgili şöyle yazıyordu: “O tarihte, bu boykot kararının doğurduğu, gerici parlamentolara katılmanın genel olarak doğru bir davranış olmasından ötürü değil; yılların grevlerinin siyasal greve ve sonra devrimci greve ve en sonunda da Çarlık karşı ayaklanmaya doğru hızla dönüşümlü nesnel durumun doğru olarak değerlendirilmesi olmasından ötürü kanıtlanmıştı.”(age.)

Lenin daha sonra devrimin geriye çekildiği 1906, 1907 ve 1908 yıllarındaki Duma boykotlarının büyük bir hata olduğunu ve yapılmaması gerektiğini söyleyecekti.

Toparlayacak olursak “Boykot” salt bir taktikten çok toplumsal bir silahtır.

Dolayısıyla hangi koşullarda olursa olsun “boykot” kararı yanlıştır. Boykot ancak açık, kesin ve dolaysız bir slogan olmadan düşünülemez. Bu da ancak kitlesel silahlı ayaklanma koşullarında olabilir. “Boykotun başarısı, devrimin kapsamlı, evrensel, hızlı ve güçlü bir yükselişine bağlıdır” (Lenin - Marx, Engels, Marksizm/Sol Yayınları)

Son Söz Yerine

Ülkemizde genel seçimlerin yaklaşımasıyla birlikte devrimci öznelerin yaşadığı kriz de tekrar kendisini gün yüzüne vurdu. Gerek toplumsal mücadelenin merkezine parlamento yerleştirilen ve programını burjuva parlamentosunda kurulacak bir cephe hükümeti hedefiyle ekilendiren “Kıbrıs Sosyalist Partisi” (KSP); gerekse de yıllardır işi boz ve topluma nüfuz edemeyen, nesnel koşulların bilimsel yorumundan yoksun; ezberlenmiş bir “Boykot” politikasıyla “Yeni Kıbrıs Partisi” (YKP); toplumsal olarak karlı bulunmayan adımlarla geriliyorlar.

Ülkemizde devrimci bir partinin eksikliği açıkça hissedilmektedir. Devrimci kadroların bıkmak bilmez bir sabır ile Marksizm'in ısrarıyla aydınlanacak devrimci bir hareketin ve oradan da partinin inşası için çalışması kaçınılmazdır. çinde bulunduğumuz seçim dönemi bir yandan egemenlerin dalavereleri ve politikalarının iflası ile; diğer yandan da sol partilerin çıkmazları ile ekillenmektedir. Günümüzün yakıcı görevi devrimci bir hareketin ve hareketin içinde devrimci bir partinin inşasıdır.

*Duma: 1905 yılında devrimin yükselmesiyle Çarlıkın toplamak zorunda kaldığı biçimsel olarak yasama gücü olan, temsili kurum.☒

Boykot ve Nüfus Meselesi

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

Boykot 1882'de İrlanda cumhuriyetçi hareketin geliştirdiği bir yöntem olarak tarihe geçer. Yapılan boykot; a) aların ve kahyaların toplum dışına itilmesi kimsenin onların işini yapmaması ve topraklarından atılan köylülere sahip çıkılarak boşaltılan toprakları kimsenin talep etmemesidir. Charles Boycott bu alardan biridir ve boykotu kırmak için 50 kişilik bir vurucu ekip kurar ancak başarısız olamaz ve önce İngiltere'ye yeni bir sözcük ve sonra dünya isyan tarihine bir direniş yöntemi kazandırılır.

Seçimleri boykot etme meselesini de boykotun dünya direniş tarihine kazandırıldığı yerden incelemek uygun değildir. İrlanda Sosyalizminin babası diyebileceğimiz James Connolly'nin mücadele yöntemlerini takip edebiliriz. James Connolly İrlandalı bir aileden İskoçya'da dünyaya gelen bir işçi çocuğudur. Kendi kendini geliştirmiş Marxizmi kavramı, Lenin ve Troçki ile birlikte 2. Enternasyonal üyesidir. İrlanda Cumhuriyetçi Sosyalist Partisi'nin (IRSP) kurucusudur. İngiltere'nin otoritesi altında ezilen sömürge İrlanda'nın milli ve ekonomik bağımsızlığını ancak sosyalist bir yapılanma ile kazanacağını teorize etmektedir.

"Hemen yarın İngiltere ordusunu İrlanda'dan kovup Dublin kalesine yeşil bayrağı diksek bile, sosyalist bir cumhuriyet kurmadıkça, bütün çabalarımız boşa gider. İngiltere; kapitalistleri, a) aları ve finansörleri ile bu toprakları ekerek ve analarımızın göz yaşları ve emellerimizin kanı ile sulayarak bir dizi ticari ve endüstriyel kurumları ile egemenliğini sürdürür." James Connolly, 1897

James Connolly İrlanda Cumhuriyetçi Sosyalist Partisi ile Dublin'deki ve diğer bölgelerdeki yerel seçimlerin tamamında boy gösterdi. Kendinin kaleme aldığı seçim bildirilerine www.marxists.org/archive/connolly/ adresinden ulaşılabilir. ABD'den dönüştürülen sonra parti ile de ilde sendikalar ve sendika grevleri ile ilgilendiği yıllarda 1913 yılında, Belfast belediye seçimlerinde aday oldu:

"..... eğer seçilirsem, emeğin çıkarlarını ısrarla gözeteceğim. Tüm kurumsal işlerin direk emek istihdamı ile yapılmasını ve sendikaların artlarının tüm kurumların sözlemelerine eklenmesini sağlamak, asgari ücretin en az 6d. saatte olmasını tüm kurumların işçilerine uygulanmasını sağlamak, maaşlı çalışan herkesin sendikalara üyesi inin mecburi yapılmasını sağlamak ve Tramvay Komitesi'nin ve onun yöneticisinin tüm çalışanlara temin edilmiş sabah ve akşam araç sağlamasını mecburi kılmak istiyorum.

.....

Mevcut toplumsal sistemin işçi sınıfının

soygununa dayandırdığını inanıyorum. Kapitalist mülkiyet, emeğin ya malanması ile varlık kazanır. Umudum Kapitalizmin la vedildiğini görmek ve demokratik sistemin kamusal ortak mülkiyet ile kurulmasını ya amaktır. İnanıyorum ki; sosyalizm denen bu demokratik sistemi işçi sınıfının süregelen yükselişi ile gerçekleştirecektir. Sadece bu şekilde fakirliğin, tüm sefaletin, suçun ve ahlaksızlığın yürürlükten kaldırılmasını sağlayabiliriz. Bugün yapılan tüm yasal reformlar diğer yöndedir ama işçi sınıfı hareketi direkt, gönüllü, bilinçli ve herkes için en iyisini sağlamak için düzenli dayanışma ile ve daha hızlı şekilde kapitalist hükümetlerin hatalarının ve istikrarsız yasalarının yerini alacaktır. İrlanda'nın ulusal bağımsızlığını ya amaçlamayı savunucusu olarak, ... İrlanda'nın, İrlanda halkı tarafından yönetildiğini, idare edildiğini bir düzenden yanayım ve İrlanda'ya İrlanda halkının sahip olması gerektiğini inanıyorum.

Sein Fein, IRA'nın siyasi kanadı olarak Birleşik Krallık topraklarında kalan Kuzey İrlanda'da her seçime rağmen seçimleri reddetmeyen bir siyaset izledi. 1832 yılında yetmişin Katolik nüfusun yalnızca %1'i oy kullanabilirdi. Bu oran 1918'de ancak %44'e çıkmıştı.

Erkeğin ve Kadının bu amaçları için birlikte vererek, aynı siyasi hakları elde edeceklerine inanıyorum.

Yoldaşlar: Ben bu durumu sizlere bırakıyorum. Bir sendika yetkilisi olarak, ait olduğum sınıf için varım.

Eğer egemen sınıfın içerisindeki kişiler tarafından temsil edilmekten memnun iseniz, bana oy vermeyiniz. Ama eğer davanızın Dock Ward'dan, sizin sınıfınızdan, sizin haklarınız için mücadele edecek, her zaman düşük ödeneklere karşı mücadele için sizi savunacak, sınıfın sınıf üzerinde, halkın halk üzerinde, cinsiyetin cinsiyet üzerinde egemenlik kurmasının karşısında olan birisi tarafından temsil edilmesini istiyorsanız bana oy verin." James Connolly, Belfast Belediye Seçimleri, Ocak 1913 (Çev. Mine Balman)

James Connolly 1916'daki Paskalya Ayaklanması'ndan sonra İngiltere askerleri tarafından yaralı olarak ele geçirildi ve kurşuna dizilerek idam edildi.

Bu gelenekle birlikte hareket eden İrlanda'daki sol hareketler seçimleri reddetmeyen ancak politikalarının merkezine de koymayan siyasi partiler üretti. Sein Fein (Yalnız Kendimiz), IRA (İrlanda Cumhuriyetçi Ordusu)'nun siyasi kanadı olarak Birleşik Krallık topraklarında kalan Kuzey İrlanda'da her seçime rağmen seçimleri reddetmeyen bir siyaset izledi. 1832 yılında yetmişin Katolik nüfusun yalnızca %1'i oy kullanabilirdi. Bu oran 1918'de ancak %44'e çıkmıştı. Protestan nüfus özellikle Londra'nın da desteğiyle sayıca fazla mal mülk sahibi zengin sınıfı

olu turuyordu. Birleşik Krallık'ın bir vilayeti olarak Kuzey İrlanda'da 1960'lı yıllara kadar oy hakkı yalnızca emlak vergisi ödeyenlere tanınmıştı. Her bir bina mülküne bir oy hakkı tanınmıştı. Üç hanesi olan bir mülk sahibi protestanın üç oy kullanma hakkı vardı. Genelde katolik halk işçi kitlelerini oluşturuyordu ve çok azının mülkü vardı. Katolik halkın yaklaşık %60'ı seçmen kütüklerine girememekteydi. Buna rağmen Sein Fein seçimlere girmiyordu. Örneğin 1921 seçimlerinde Birlikçilerin 40 sandalyesine karşı Cumhuriyetçiler 12 sandalye kazanmışlardı. Sein Fein milletvekilleri ise Belfast Meclisi'ni tanımayı reddetmişlerdi.

Aynı Sein Fein 1981 yılında diğer politik grupları da ikna ederek ölen bir vekilin Londra Parlamento'sunda boş alan sandalyesi için Maze Cezaevi'nde açlık grevinin 42. günündeki IRA gerillası Bobby Sands'ı aday gösterir. Bu ara seçimlerde Katolik ve Protestan seçmenlerin hemen hemen eşit olduğu bir bölgede Sein Fein kapı kapı Katolik seçmenleri gezerek oy kullanmaya çalışır. Bobby Sands, dönemin başbakanı Margret Thatcher'in kendi seçim bölgesinde aldığı oyların da üzerinde oy alarak parlamentoya seçilir. Bu olağanüstü başarı ile tüm dünyanın gözü Kuzey İrlanda'ya çevrilir. Ancak Bobby Sands açlık grevinin 66. gününde hayatını kaybeder. Sein Fein sonraki yıllarda Kuzey İrlanda genelinde %15'e kadar varan bir oy gücü yakalar, bu Katolik toplumu içinde %35 civarı bir güçtür. Diğer taraftan IRA'ya katılımlar da artmıştır.☒

Yasemin İttifakı ve Tavrımız

19 Nisan genel seçimleri yaklaşırken, ana akım solundaki odaklar açısından sancılı bir süreç yaşanacağı da belli olmuştur. Önce, Barak Platformu çatısında bir seçim ittifakı girişiminde bulunuldu. Bu girişimin ya da amacını bulamayacak hızla netlik kazandı. Hemen ardından ise YKP, BKP ve KSP'nin seçim sürecini birlikte mi yoksa ayrı ayrı mı karşılayacaklarına dair belirsizlik ortadan kalktı. KSP esnetmeye yanaşmadığı kendi ilkeleri çerçevesinde bağımsız adaylarla seçime girerken, YKP de bir süreden beridir devam ettirdiği boykot kararını en yetkili organlarını toplayarak yineledi. Bunun üzerine Afrika gazetesi çevresi ile birittifaka giden BKP, Yasemin İttifakı ismi altında seçimlere katılma kararı aldı. Bunlar herkes tarafından bilinen olguların bir özeti.

Baraka ise, erken seçimlerin tarihinin belli olduğu günlerden tavrını net bir şekilde ortaya koymuştur: CTP-TDP-UBP-DP-ÖRP ve H S'e oy yok! İlk günlerde bu tavrımızın sonucunun ne olacağı çok da net görülemiyordu. Çünkü YKP henüz boykot kararı almamış, Barak Platformu çatısının seçime yönelik kullanılıp kullanılmayacağı belli olmamıştır. Bizim açımızdan iki veya daha çok yapıya kapıyı açık bırakan bu tavır, hem kendi duru umuzun netliğini hem de seçimlerde rejim partilerine bedel ödetecek bir militanlığı içeriyordu. Ancak KSP'nin partiolarak seçime girememesi ve YKP'nin bizce tarihsel bir hata yaparak boykot tavrında karar kılması ile geriye bir tek Yasemin İttifakı kalmış oldu.

Öncelikle bunu ortaya koymak gerekir ki, seçimlerde seçim atmosferi nedeniyle kısa bir mola vermiş olsaydı, ülkemizdeki genel övenist hava yükselmektedir. Bu havanın yükselişi UBP'nin yükselişi ile bağlantılı oldu u kadar, BKP-YKP-Baraka ve KSP'nin son dönemlerde birlikte ortaya koydukları bir gal karıtı duru netli inden de kaynaklıdır. Seçimler geçer geçmez çok daha iddettli bir övenist histeri ile karşı karşıya kalacağız tahmin edilebilir bir durumdur. Bu sebeple Baraka olarak yukarı adı geçen yapıların bu seçim sürecini olabildiğince az "bozma" ile kapatmasını arzulamaktayız. Baraklarda bu arzumuzun gerçek olabileceğini düşünüyorduk. Ancak KSP'nin YKP ve BKP'yi kendine birincil hesapla ilacak odak tespit etmesi ile fazla iyimser oldu umuz ortaya çıktı. Hemen ardından Afrika gazetesinde YKP'ye yönelik suçlamalar eli inde boykotçuların geriletilmesi girişimleri başladı. YKP'nin buna yanıtları gecikmedi ve "seçimi en az önemseyener", en çok kendi aralarında kavgaya edenler haline geliverdi. Seçim

sürecine kadar geçecek sürede, 'seçim gündemleri ekseninde ortak etkinlikler' teklifimiz ise sadece YKP'den olumlu yanıt buldu. Ancak kavgaya her geçen gün kızgınlıkla devam ediyor. Diğer yandan devrimci bir kültür derneği olarak seçimlere yönelik hiçbir tavır almamamız da beklenemez. Ancak Baraka olarak hala bu kör döğünün, yani sol içi ilikileri dinamitleyen tartışmaların durdurulmasına çalışıyoruz. Dostlarımızın izin verirse de bunu olsun barakayı hedefliyoruz. Çünkü seçimler geçtikten sonra övenist cepheye karşı birbirimize ihtiyacımız oldu unu herkes biliyor.

Boykot konusuna nasıl baktığımızı çeşitli vesilelerle izah ettik. Burada bu konuya

oldu unu göstermek amacıyla oy verecektir. Bizim de erlendirmemiz budur. Eğer böyleyse gal karıtı kitlelerin net bir tablosunu sunacak olan bu seçimler elbette bizi de ilgilendirmektedir. Eğer böyleyse Yasemin İttifakının oylarının yüksek çıkması bizi sevindirecek, gelecek dönemdeki mücadeleler adına umutlandıracaktır. Bu umut BKP'ye veya Yasemin'e yönelik bir umut değildir, gal karıtı kitlelere yönelik bir umuttur.

İmdi böyle diyoruz diye, Baraka olarak Yasemin İttifakı'nı desteklemeyi mi oluyoruz? Elbette ki hayır! Bizim devrimci sözlü ümüzde, destek demek sokaklara çıkıp desteklediğin yapı için oy toplamak demektir. Biz böyle bir şey yapmıyoruz.

tekrar girmeyecektir. Seçime katılacak olan tüm neo-liberal, öven ve faşist partiler düğünde geriye Baraka'nın darda bırakmadığı sadece Yasemin İttifakı kalmaktadır. Baraka'nın gerek BKP'ye gerekse de Yasemin İttifakı'nın diğer bileşeni olan Afrika çevresine yönelik onlarca eleştirisi vardır. Bu eleştiriler argasdi'nin geçmiş sayılarında, çeşitli toplantılarda ve hemen her platformda dile getirilmiştir. Egemen Blok içi çevreleri eleştirme üslubumuz ile sol içi muhattaplarımızı eleştirme üslubumuz farklı olduğundan, söz konusu eleştiriler geçmişte yeterince anlaşılabilir. Ancak seçimlerden sonra bunları daha net bir şekilde ortaya koymak bir görev haline gelmiştir. Seçimlerden sonra, çünkü Yasemin İttifakı biz beşensek de Kıbrıslı Türk halkının en ileri unsurları arasında bir umut olarak görülmektedir. Bizimse eleştirilerimizi gündeme getirmek için yirmi beş gün bekleyemeyecek kadar acelemiz yoktur.

Açık bir şekilde ortaya koymak gerekir ki, Yasemin İttifakı hangi vaatte bulunursa bulunsun, hangi söylem kurarsa kursun Kıbrıslı Türk halkının gözünde; ülkemizdeki kumarhane, kerhane, gal düzenine karşı bir odak haline gelmiştir. Halkımız Yasemin İttifakına oy verirse o veya bu vaat ya da bulsun, u veya bu ahıs meclise girsin diye de ilgilenebilir.

Sadece devrimcilerin seçime giremediği kollarında en olumlu buldu umuz yapıyı idare ediyoruz ki bu idare bizim kendi bileşenlerimiz için bile bağımsızdır. Baraka bağımsız bir karar aldı u zaman bunun uygulanmasını da denetler!

Peki bunu söylediğimiz zaman Yasemin İttifakı'nı desteklemeyi mi oluyoruz? Elbette ki hayır! Bizim anlayışımıza göre, bu ülkede sol büyüyecekse tüm renkleri ile birlikte büyüyecektir. Bu sebeple de sol içi muhattaplarımızla farklarımızı net bir şekilde koyarak birlikte, hiçbir yapıya destek olmak gibibir anlayışımız yoktur. Solda büyüyen her özne bize mutluluk verir. Çünkü bu ülke insanımızın sola doğru yöneldiğinin bir göstergesidir.

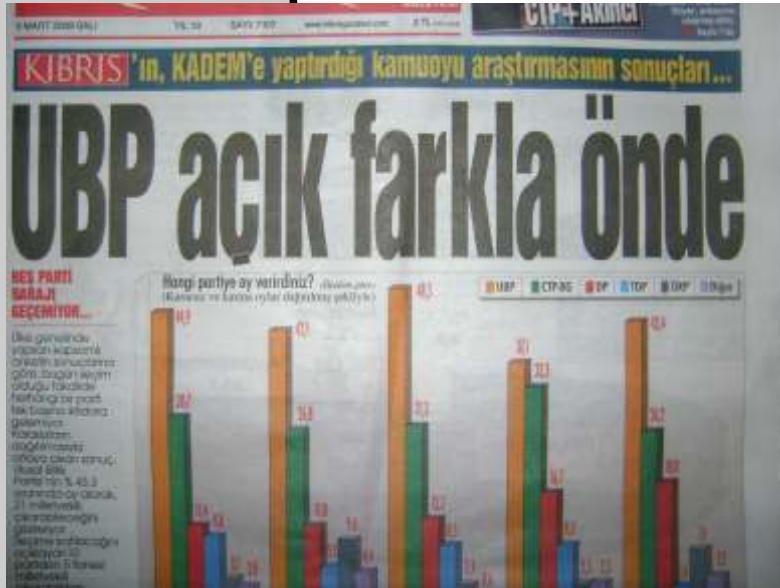
Bizler Kıbrıslı Türk devrimciler, devrimci bir halk hareketi yaratmak üzere alanlardayız. Alanlarda örgütleniyoruz, alanlarda büyüyüyoruz. Devrimci bir halk hareketinden yola çıkılarak, sokakta kurulmuş devrimci bir partinin asıl mücadeleyi sokakta yürütmeyi de biliyoruz. Ancak gerçekten devrimci bir partinin en önemlisi mücadele fırsatını bile bozlamayacağı bilincinden hareketle, uzanamadığımız ciere de pis demiyoruz.

Yasemin İttifakı'na baktığımız bu yöndedir. Seçimlerden sonra bu yazıda yeterince de ilgilenecek noktalar www.baraka.cc adresinde açıklanacaktır. ☒

Kadem Sonuçları Ve UBP

Kıbrıs gazetesi mart ayının başlarında KADEM'e yaptırdığı seçimlere yönelik kamuoyu araştırmalarının sonuçlarını açıkladı. Sonuçlara bakıldığında, CTP'nin büyük oy kaybına uğradığı, UBP'nin ise bir tırmanı a geçtiği görülüyor. Hükümet yanlısı gazetelerin yaptırdığı anketlerde ise CTP önde gözüküyor. Kısacası anketlere değil, kimin yaptırdığına bakmak lazım.

Önümüzdeki seçimlerde CTP'nin oy kaybedeceğini kesin. Ancak nasıl olur da UBP'nin oyları yükselsin? Bu halk değil miydi UBP'nin elinden geçtiği ızdıraplardan dolayı onu alacağına inen? Bu halk değil miydi UBP'yi bitme noktasına getiren? Peki UBP'de ne değişti de bu kadar yükseliş geçme ihtimali var? Muhalefet ettikleri CTP'nin yaptığı akıllıca faaliyetler, neden bu kadar UBP'ye yaradı ki? Sanki UBP daha önce hiç iktidara gelmemiş, halkı canından bezdirmemiş gibi, CTP'nin yaptıklarından yararlanarak kendine pay çıkarıyor. Tam anlamıyla "dinime söven müslüman olsa" durumu. Bizler CTP'nin yaptıklarını asla doğru bulmuyoruz ve kesinlikle CTP'ye oy verilmemesi gerektiğini savunuyoruz. Fakat UBP'nin yaptığı pislikleri de unutmuyoruz. Halkı coplatan, bankaları hortumlayan, ülkeye kumarı ilk salan, asalak bir toplum haline gelmemizi sağlayan, Türkiye'de yer altı dünyasında ne kadar pislik varsa buraya taşıyan UBP değil miydi? Yapılan anketlerin ne kadar doğru olduğunu ayrıca tartışılır ama UBP'nin 19 Nisan seçimlerinden oyunu artırarak çıkması çok büyük bir olasılık. Eğer UBP 19 Nisan seçimlerinde oylarını artırırsa, yukarıdaki soruların hepsini kendimize sormamız lazım. Ya da seçimden önce sorup, oyumuzu ona göre vermemiz lazım. Bize ihanet edenleri asla unutmamaya. Ne CTP'ye, ne UBP'ye, ne de diğer düzen partilerine oy yok!

çimenler ezilmeye devam ediyor. Asil Nadir'in CTP'ye savaş açması kesinlikle bir tesadüf değildir. Dönen kirlilikleri tahmin etmek hiç de zor değildir. Ancak ne olursa olsun, bir gazetenin yayınlarını durdurmaya yönelik CTP'nin yaptığı bu davranış da doğru değildir.

Kıbrıs Medya Grubu CTP'nin bu atarına karşılık vererek 13 mart günü gazete binası

Asil Nadir-CTP Kavgası

13 mart cuma günü Kıbrıs gazetesini alanlar tam anlamıyla kuyruğuna basılmış bir kedi havası sezdiler. "Kara Leke" manetiyle verilen haberde, Maliye Bakanlığı'nın Kıbrıs Medya Grubu'ndan 2003 yılından beridir vergilerini tam olarak ödemediği gerekçesiyle 9 trilyon Lira istediğini, bu paranın ödenmemesi halinde ise söz konusu kuruluşun el konulacağını açıkladı. En ilginç yanı; 2008'de Kıbrıs Medya Grubu'nun CTP tarafından vergi ampionları listesine alınmasıydı. Asil Nadir'i daha önce CTP'nin desteklediğini ve Kıbrıs Gazetesi'nin de CTP lehinde haberler yaptığını hepimiz biliyoruz. Ancak bir söz vardır, "filler dövülür, çimenler ezilir". Onlar filler, bizler ise çimeniz. Fillerin dövülmesinde roller de vardır, ancak

önünde bir eylem gerçekleştirildi ve CTP'ye boyun eğilme mesajı verildi. Ancak bu eyleme katılan örgütler ve yaptıkları açıklamalar tam anlamıyla bir

komediydi. "Basın Özgürlüğü" adına yapılan bu eylem tam bir seçim arenasına dönüştü. Birçok parti ellerinde bayrakları, boyunlarında atkılarını eyleme katıldılar. En göze çarpanlar ise UBP, DP ve bazı ülkücülerdi. UBP Genel Başkanı Derviş Eroğlu, geçmişte yaptıkları pislikleri ve faizizan hareketleri gözardı ederek, milletin gözünün içine bakarak CTP'yi faizistlikle suçladı. Nasıl yani? Şaka gibi... UBP gibi tescilli faizist bir parti, CTP'yi faizistlikle suçlayıp, kendine seçim öncesi pay çıkarmak istiyor. Erefsizlik desek, erefsizlik içinde bir erefi var. Bu artık başkaları için değil, kendileri için. Neyse bunu geçiyoruz, basın özgürlüğü adına yapılan bu eyleme katılan bir diğer grup ise ne oldukları belirsiz bazı ülkücü gençlerdi. Ülkücülük ve özgürlük kelimeleri nasıl olur da yanyana gelir anlamak mümkün değildir.

CTP'nin bu ülkeyi nasıl bir çıkmaza sürüklediğini ve nasıl bir panik içerisinde olduğunu apaçık görmekteyiz. UBP gibi faizist bir parti bile çıkıp CTP'yi faizistlikle suçluyor ve geçmişte kendi yaptıklarını görmezden gelerek, yapılan doğru değildir diyor. Bu kesinlikle CTP'nin bir ayıbıdır. Bu ülkeyi çıkmaza sürükleyenlerden de, tarihte yaptıklarını unutturup yeniden iktidara gelmek isteyenlerden de elbet bir gün hesap sorulacaktır.

Kıbrıslı Türk Ve Kıbrıslı Elen
Öğretmenlerden Ortak Etkinlik

"Birleşik Kıbrıs" Kıbrıslı Türk ve Rum Öğretmenler Platformu, "Umut ve Gerçeklik Yürüyüşü" adı altındaki ortak etkinliğini Lokmacı barikatında gerçekleştirdi.

Etkinlikte Kıbrıslı Türk öğretmenler Saray Hotel önünden, Kıbrıslı Elen öğretmenler de Eleftheria Meydanı'ndan Lokmacı'ya yürüyerek katıldıkları "Kıbrıs'ta geçmişte yanan

acıları simgeleyen" siyah kurdeleleri birleştirdiler. Yapılan eylemde iki toplumun yeniden yakınlaşması ve barış içinde yaşam gibi talepler dile getirildi. Etkinlikte Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne denk getirilmesi ise ayrı bir anlam taşııyordu. Yapılan bu eylemi destekliyor ve Kıbrıs'ta gerçek anlamda bir barış için mücadele edilmesi gerektiğini savunuyoruz. Halkları kardeş ve barışsız bir Kıbrıs için mücadele etmeye devam edeceğiz.

Polisin Sınav Ayıbı

Geçti
imiz

aylarda adamızda tam bir polis skandalı ya andı. Polis alımları için yapılan yazılı sınav ve sonrasında gelişmeler tam anlamıyla ok ediciydi. Polis Genel Müdürlüğü; yazılı bölümünü Kamu Hizmeti Komisyonu'na yaptırdığı yazılı ve spor sınavlarında, başarılı olan adayları görmezden gelerek, komisyonun tamamen devre dışı bırakıldığı mülakata tüm katılımcıları çağırdı. 100 kişinin alınacağı açıklanan mülakata, yazılı sınavda başarılı olan 100 kişi yerine, 269 aday çağırıldı, "yazılı sınav" devre dışı bırakıldı. Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı ve Polis Genel Müdürlüğü "kendi kriterleri"ne göre bir günde tüm mülakatları yaptı. "Siz

kazandınız siz kaybettiniz" diyerek adayları bilgilendirdi; yazılı sınavda başarılı olan birçok aday, "mülakatta" başarılı olmadı. Kamu Hizmeti Komisyonu'nun devre dışı bırakıldığı sınavda 'kriterlerin' ne olduğu bilinmezken, yazılı sınavda ilk 10 içerisine giren adayların dahi "liste dışı" kaldığı görüldü. Bu durumdan mağdur olan adayların itirazlarından sonra Polis Basın Subayı, "Polis Hizmetleri Komisyonu kendi puanlama sistemi içerisinde değerlendirilmesini yapmış, sonuçlarını açıklamıyordum" yorumunu yaptı. Bu nasıl bir puanlama sistemiydi ki yazılı sınavda ilk 10 içerisine girip spor sınavından da tam puan alan adaylar dahi liste dışı kalmıştı?

Her şey bir yana, yaşanan bu son olay, "KKT C"nin işler acısı durumunu bir kez daha gözler önüne serdi. Ülkemizdeki sivil iradenin hiçe sayıldığı ve tamamen TC kurumları tarafından talimatla yönetildiği yönetim beyanına ortaya çıkmış oldu.

Atilla Olgaç Skandalı

Ocak ayının son günlerinde Türkiye'den adamıza çok soğuk bir rüzgar esti. Esen bu rüzgar, adeta iliklerimizi dondurdu. 22 Ocak günü bir televizyon programında Kurtlar Vadisi'nin kurtlarından Atilla Olgaç, 1974 yılında Kıbrıs'ta; işlerinde elleri bulaşmış bir esirin de bulunduğunu 10 Kıbrıslı Elen'i öldürdüğüünü itiraf etti! Olgaç'ın yaptığı bu dehşet verici itiraf adamızda büyük yankı uyandırdı. Yöneltilen saldırı eleştirilerden sonra Olgaç tam bir oyuncu kıvraklığıyla, aslında söylediklerinin gerçek olmadığını, tamamen savanın kötü ortamını, acımasızlığını, vahşetini, insanları ok ederek anlatmak adına tarafından yazılmış bir senaryo olduğunu iddia etti. Olgaç'ın doğrudan doğruya yalan mı söylediğini bir yana bırakalım, bir senaryo dahi olsa böyle hassas bir konunun bu denli naho bir ekilde gündeme getirilmesi kesinlikle yanlıştır. Olgaç'ın bahsettiği dönem savaş dönemi idi ve maalesef ki savaşın acımasızlığının da hepimiz farkındayız ve bu yüzdendir ki savaş lanetleniyor. Bizler barış içerisinde, kimsenin kimsede gözü olmadığını, savaşın insanın bile anılmadığı ve eski acılarımızın bizlerde uyandırdığı bilinç ve tecrübeyle yeniden birleşmiş bir Kıbrıs'ı görmeyi hayal ediyoruz. Zaten barışın çaremiz de yok. Bu durumda karımıza çıkan her türlü engeli aşmaya da yeminliyiz.

Göç Yasası'na Karşı Mücadele

CTP-ÖRP hükümetinin giderayak halkımıza atmaya çalıştığı son kazıklardan biri de "Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş, Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı" oldu. Emekten yana olduğunu söyleyerek iktidara gelen CTP, yaptığı icraatlarla hiç de öyle olmadığını kanıtladı. "Göç Yasası" olarak adlandırılan bu yasa tam anlamıyla bir felaket yasasıydı ve ülkemizdeki sendikalar bu yasaya karşı haklı bir tepki gösterdi. Ocak ayının başlarında, kamuda örgütlü 22 sendika, bu yasa tasarısına karşı "muhtıra" vererek geri çekilmesini istedi. Söz konusu sendikalar bu yasanın dayatma bir yasa

olduğunu, Türkiye ile devam eden entegrasyon politikalarına hizmet ettiğini, geçmesi durumunda Kıbrıslı Türklerin göçünün hızlanacağını, toplu sözleşme hakkını ortadan kaldıracığını, sendikala mayı yok edeceğini ve çocukların geleceğini karartacağını savunmaktaydılar. Bunun üzerine Bakan Ferdi Sabit Soyer yaptığı açıklamada bu yasanın seçimden önce yasalaştırılmasının mümkün olmadığını söyledi. Ancak yapılan bu açıklama hiç de tatmin edici değildi. Çünkü

seçimden önce de il se bile

, seçimden sonra gelecek hükümet tarafından geçirilmek isteneceği açıkça ortadaydı. Halkın tepkileriyle yasa tasarılarında kamuda örgütlü 21 sendika 19 Ocak 2009 günü genel greve gitti. Ancak ilginç olan şey, sendikaların böylesi bir konuda bile bölünmesiydi. 5 sendika Çaramba gün grev yaparken 21 sendika da Perembe gün grev yaptı. Bunun sonucunda sarımtırak bir renk kokusu tüm burunlara geldi. Ayrıca AÖA örencileri de Perembe günü yaptıkları eylemle grevdeki sendikalara destek belirtti. İktidarlık bu yasa geçmişi de il ancak seçimden sonra gelecek hükümetin bu yasayı geçirmeye isteyeceği çok açık bir gerçektir. Bizler, rengi ne olursa olsun, emek düşmanı ve halkın haklarını geriletmeye isteyecek her türlü icraatın her zaman karşısında olacağız.

İmdi De

Yüzer

Casino!

"Anas Oyunları Yasa Tasarısı" CTP-ÖRP hükümetinin halkımıza yaptığı ihanetlerden sadece bir tanesi ve en sonucusudur. Ülkemizdeki kumarhanelere kontrolsüzce izin veren ve halkı kumara tevil eden bu kara lekeyi halkımız hiçbir zaman unutmacaktır. Bunun yanında geçtiğimiz aylarda gündeme gelen gelişmeler de yine

işler acısı durumumuzu gözler önüne serdi. Karadaki kumarhaneler yetmezmi gibi şimdi bir de denizde kumarhane çıktı. Kıbrıs Türk Müteahhitler Birliği Başkanı Cafer Gürcafer, hükümetten "yüzer casino" izni ve 4 milyon dolarlık kalkınma kredisi istedi. Hükümet ortaklarının, Gürcafer'in istemine sıcak baktığını öğrenildi. Bu tam anlamıyla işler acısı bir durumdur. İsrail ile KKTC arasında gidip gelecek olan bu yüzer kumarhane, zengin yahudileri

hem ülkemize taşıyacak, hem de ülkemize gelirken denizde de kumar oynamalarını sağlayacak. Ekonomi ve Turizm Bakanı Erdoğan Anlıda olayı doğrulamış durumda. Kısacası bu olay bir başka deyişle, tam anlamıyla kara bir gerçek. Ebo'na demiyoruz Kumarhane Kerhane Ticarethane Cumhuriyeti (KKTC) diye. Çok yakında yüzer kerhane de kurlarlar da tam olur. Ama unutmayın ki "batmaz" denilen Titanik bile battı, bu yüzer kumarhane ve onun destekçileri de içindeki tüm pisliklerle birlikte elbet bir gün batacaktır.

“ Göç Yasasına Hayır”

Atatürk Öğretmen Akademisi öğrencilerinin 19ubat 2009 perembe gününde okul önünde yaptıkları eylemde okudukları basın bildirisinin tam metni;

GÖÇ ETMEK İSTEMİYORUZ!

Bugün burada Atatürk Öğretmen Akademisi öğrencileri olarak, “Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş, Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı”na tepki koymak amacıyla toplanmış bulunuyoruz. Toplumun tüm kesimlerinin geleceğini etkileyecek ve göç etmeye zorlayacak bu yeni yasa tasarısını kesinlikle kabul etmiyoruz. Ülkemiz koşullarında 1400 TL maaş ile geçinmek mümkün değildir. Bizlere verilmek istenen maaşla ancak hellim-ekmek-zeytin yenilebilir. Ayrıca bu yasa ile bizlerin yanısıra kamu kamuda çalışanların da etkileneceğini düşünüyoruz. Bu yüzden göç yasasına hayır! diyoruz. Bizler sonuç olarak bu yasa tasarısını asla onaylamıyor, bu yasa tasarısına karşı ülkemizdeki tüm sendikaların girişimi oldukları mücadelede destekliyoruz.

A-HA (Mehmet Adaman)

Emekten yana oldu unu söyleyerek iktidara gelen CTP, aslında emekten yana olmadığını her fırsatta ispatlamaya devam ediyor. Sözde Sosyal Güvenlik Yasası ile emeklilik yaşını arttırıp kadınların yıpranma payını kaldıran, Karpaz'a elektrik götürülen, kumarı yasalla tıran, devlet hastanesindeki pek çok servisi paralı hale getiren, Kur'an kurslarını tenis kursuna benzeten CTP-ÖRP hükümeti; gider ayak Kıbrıslı Türk halkına bir kazık daha atmanın uğraş içerisinde. “Kamu Çalışanlarının Aylık Maaş Ücret ve Diğer Ödeneklerinin Düzenlenmesi Yasa Tasarısı” adıyla meclis gündemine gelen yasa tam anlamıyla bir “göç yasası”. Geçirilmek istenen bu yasa ile kamuda yeni görev alacak personelin net maaşı 1400 TL olacak. Bu maaşla ülkemizde geçinmenin çok da mümkün olmadığını göz önünde tutulursa, insanlarımız bu yasa yüzünden göç etmek zorunda kalacaklar.

te tüm bu öngörülerden dolayı bu yasaya “Göç Yasası” adı verildi. Tüm sendikalar-bazıları sadece göstermelik de olsa- bu yasaya karşı bir tavır ortaya koyarak greve çıkma kararı aldı. Sendikaların bilincindeydi ki; bu yasa TC hükümeti tarafından dayatılan bir yasaydı, Türkiye ile devam eden entegrasyon politikalarına hizmet ediyordu ve çocuklarımızın geleceğini karartmaya yönelikti. Elbette ki buna karşı gelinmesi lazımdı ve öyle de oldu. Tüm sendikalar 1 günlük uyarı grevine çıktı.

Ancak ortaya konulan belki de en anlamlı tavır geleceğin öğretmenleri, Atatürk Öğretmen Akademisi'ndeki öğretmen adaylarının gerçekleştirdikleri eylemdi. Öğretmenler bir ülkenin geleceğini çizen kişilerdir ve bu yüzden ki toplumun çıkarlarını zedeleyecek her konuda öğretmenlerin mücadele etmeleri zorunludur. Çünkü onlar toplumu daima ileri götürmeye çalışmışlardır. Bu anlayışla yola çıkan Atatürk Öğretmen Akademisi öğrencileri, gerçekleştirdikleri eylemle, “Göç Yasasına Hayır” dediler. Eylemde atılan slogan ise oldukça çarpıcıydı; “Mezun olup göç etmek istemiyoruz”. Daha önce de yaptıkları eylemlerle okuldaki altyapı yetersizliğinden ve devletin okula yardım etmemesinden yakınan öğretmen adayları, her zaman için haklarını savunacaklarını da göstermiş oldular.

Geçirilmek istenen bu yasa emeklilik askıya alınması olabilir ama TC kuyrukçusu hükümetler bu ülkede var olmaya devam ettiğimize, bu yasa öyle ya da böyle geçirilmeye çalışılacak. Neo-liberal politikalar peşinde koşan her parti, halkına bu şekilde ihanet etmeye devam edecek. Bizler bunun bilincindeyiz ve hükümete kim gelirse gelsin, halka ihanet edenler karşısında daima mücadele edeceğiz.

Baraka Tiyatro Ekibi'nden

AYAK BACAĞI FABRİKASI

2 Perdelik Müzikli Komedi

Yazan: Sermet Çağan

Tarih:

25 Nisan Cumartesi

28 Nisan Salı

2 Mayıs Cumartesi

5 Mayıs Salı

Tüm gösterimler

Saat: 20:00'da

başlayacaktır.

Yer:

ARABAHMET

KÜLTÜR Ev

“Bu oyunda ki ilerin davranışlarıyla salanan tavır, kendi toplumumuzu, kendi uygarlığımızı yansıttığı gibi, evrensel nitelikleriyle dünya uluslarının bütününe bilimsel bir açıyla yönelir. Ayak Bacak Fabrikası, herhangi bir azgeli mi ülkenin sonuçlarını içerir. Oyundaki ki ilerin bu yüzden adları yoktur; çünkü birer temsilcidirler. Bunlar yerelle tirilmeden, yerel gerçekleri de temsil eden ki ilerdir. Davranışları ile toplum yapımıza, bu yapıyı oluşturan ki ilerin davranışlarına göndermeler yaparlar.”

Özdemir Nutku'nun önsözünden

Poker ve Kapitalizm

Mustafa Kele zade
mustafa-kele zade@hotmail.com

Poker, son zamanlarda anılan ve popüler ismi ile Texas Holdem Poker; gerek interaktif oyunları gerekse arkada ortamında oynanmasıyla dünyada oldu u gibi ülkemizde de yayılmaktadır. Texas Holdem, kapitalist ekonomiye en benzer oyunlardan biridir. Texas Holdem en az iki en çok da 10 oyuncu arasında oynanır. Oyuna feodal dönemden kapitalist döneme geçi te oldu u gibi belli bir miktarda parayla girilir ve oyun ba lar. Oyunun amacı her türlü yanıltıcı hareketi pokerdeki ismi ile "blöf" yetene ini, aklını ve ansını kullanarak kar ındaki oyuncuların çiplerini yani paralarını bitirmektir. Kapitalizmde verilen adıyla karını maksimum seviyeye çıkartmaktır. Buraya kadar oyun kapitalizmin de öngördü ü gibi gayet adil ve e lenceli görünebilir; herkes e it haklar ve parayla ba lamı ve daha iyi olan ki i üst seviyelere çıkabilmi tir.

imdi oyunun zayıf noktasına gelelim. Bir oyuncu masadaki tüm oyuncuların

Poker, son zamanlarda anılan ve popüler ismi ile Texas Holdem Poker; gerek interaktif oyunları gerekse arkada ortamında oynanmasıyla dünyada oldu u gibi ülkemizde de yayılmaktadır. Texas Holdem, kapitalist ekonomiye en benzer oyunlardan biridir.

parasını aldı nda ve masadaki oyuncuların yerine eskileriyle e it parada ba lamı oyuncular geldi inde daha önceden di erlerini yenmi ve masada kalmı oyuncunun elinde masada 10 oyuncu oldu unu varsayarsak, yeni gelenlere göre on kat daha fazla para olur. E er lider oyuncu biraz bile iyi bir oyuncuysa, masaya yeni gelen oyuncuların çiplerini de almayı ba arrı çünkü ilk ba taki e it blöf yetene i ve özellikle de e it para gitmi tir. Lider oyuncu di er oyuncuların parası az oldu undan onların blöflerini blöf oldu unu

gerçekle en olaysa basitçe öyledir; küçük burjuva bir sektöre girer ve o sektörde yükselmeye çalı ır. Ama orada daha önceden gelmi , yerle mi ve tekelle mi irket veya irketler oldu undan, yeni giren küçük burjuva her ne kadar i inin ehli olsa da kendini geli tiremez, tekellerle mücadele edemez ve ezilir. Poker ile kapitalizmin arasında bu noktada büyük bir fark vardır. Pokerde oyuncu sayısı on ile sınırlı iken kapitalizmde bu sayı bireysel giri imler, yerel irketlerin ve çokuluslu irketlerin birle mesiyle milyonlara çıkar. Ortak noktasıysa kazanan ki i sayısının yine milyonda birlerde kalıyor olmasıdır. Yani kapitalizmde milyonlarca ki i kaybederken, birkaç ki i milyonlarca ki iyi ezerek onların üzerinde yükselir. Yani kapitalizmin temel felsefesi; büyük balık, küçük balı ı yiyerek yoluna devam eder.

imdi bunları neden anlattın dersiniz, arkadaş lar arasında oynanan bireysel kumar gibi, kumarhanelerde oynanan kumar da giderek artmakta ve on ki iden birinin kazandı ı oyunlar sürmektedir. Kumarhane sahipleri de her irket gibi karını maksimum seviyeye çıkarmak için "ba arıya giden her yol mübahdır" sözünün ı ında her türlü yolsuzlu u, hileyi, mafyala mayı yapmakta ve bizlerin olan bu ülkeyi her kapitalist irket gibi sömürmeye devam etmektedir. Kumarhane ve her türlü kumar oynatan yerler kapitalizmin yan ürünü olmalarına ra men ço u kapitalist ülkede bile yasaklanmı ken ülkemizde devam etmektedirler. in en ilginç ve ironik yanıysa kendini "anti-kapitalist" olarak niteleyebilen bir partinin toplumumuzun topraklarını sömüren ve yozla masını sa layan bu yan sanayi kapitalist olu umlara ve henüz in aatı ba lamamı otellere vergi muafiyeti ile kumarhane izni vermesidir. Sizce de böyle bir olay yazılmaya de er de il mi?☒

Seyahatname

Vay be ne güzel memleketmi ulan burası... Çıktım bi piyasa soka ndan; karılar kızlar, ı il ı il caddeler, barlar, diskotekler. Cıvıl cıvıl millet anasını satayım... Yuh lan 50 katlı bina var burda adamlar a mı o lum. Of be yolun uzunlu una, güzelli ine bak. Sanırsın California'ya gidiyoruz... Sa da solda palmye a acları, bi de kocaman reklam panoları var yol kenarlarında. I il ı il her yer. Bak bak bisürü seçim afi i, aha bu da büyük ehir belediye ba kanının resmi. Helal adama iyi i çıkarmı , aferim lan Türkiye'ye... Sola dönelim urdan...

... Bu ne lan! Nereye geldik o lum!.. Yıkık dökük evler, gecekondu, aya ı çıplak ya murda ko u turan birsürü velet... Neresi lan burası? Nerden nereye geldik anasını satayım... Fırlamaya bak hele, elinde tornavida tehdit edip para istiyor milletten. Ne oluyor lan, daha 2-3 km beride aynı ya ta çocu u el üstünde götürüyorlardı i emeye... Allah allaaaah... Lan dumanaltı burası, pislik götürüyor sokakları... Soralım u herife neresi bura, nedir bu duman? Vay be! Dogru ya varo mahallesi bura. Millet burda odun sobası yakıyor, içine atacak odunu yok, zam yapmı yine adi herif... Ne bulurlarsa yakar bu garibanlar imdi... Ci er mi kalır lan burda ya ayan adamda... Ama ne yapsınlar, nasıl ısınacaklar o zaman?.. Lan dur hele... Az önce geçti im o ı iltılı semtlerden, sokaklardan, caddelerden daha büyük lan buralar! Daha çok insan var burda... Amca bak hele, neresi burası?.. Do ru ya Türkiye!.. Lan neredeyse kandırıyorlardı beni haa... Ne güzel memleketmi ulan!..

Eyyüp Sabih Benzetsel
9 ubat 2009 Mersin

anlamasa bile görebilir ve onları yenebilir. Sonuç olarak da parasını daha da arttırarak yeni gelen oyuncuların paralarını daha da kolaylıkla almaya devam eder. Kapitalizmde tekelle me diye adlandırılan bu durum, her türlü e it hakkı yok eder. Kapitalizmin de bir ütopya olarak çatırdadı ı, hatta da ıldı ı yer burasıdır. Pokerde nadir de olsa tekelle mi oyuncular ellerindeki çipleri kaybederler, kaybetmeleri sadece iki durumda söz konusu olur. Birincisi masaya yine tekelle mi bir oyuncunun farklı bir kutup olarak oturması ve onun di er tekelle mi oyuncuyu yenerek parasını katlaması ki bu en olası sonuçtur. kincisi ve nadir görüneniyse küçük bir oyuncunun ansının çok iyi olması ve tekelle mi oyuncuyu devirmesidir. kinci olay sonucunda tekelle mi oyuncunun yerini o küçük oyuncu alır. Nadir görülen bu olay gerçekle ti inde, olay tekelle mi oyuncular ve kumarhane sahipleri tarafından küçük oyunculara örnek gösterilir ve onların oynamalarına ve kaybetmelerine te vik edilmelerini sa lar. Kapitalizmde

ans "Oyunlari" Yasasi

Sifa Alçıcıo lu
sifa_alcicioglu@yahoo.com

ans Oyunlari Yasa Tasarisi; bir süre önce hükümet tarafından meclise gönderilmi ti ve köpek yarı tırmanın, horoz dövü türmenin yasal hale gelmesini, KKTC vatandaşlarının da casinolara girebilmesini aynı zamanda casinolar üzerinde devletin denetimini en azami seviyeye indirerek kumar oynamayı ve oynatmayı da maksimum seviyeye çıkarmayı öngörüyordu. Yasa mecliste görüşülmeye başlandı. Zaman büyük tartışmalara da vesile oldu. Ancak netice itibariyle yasa CTP'nin seçimler arifesinde atıldığı son dakika golü olarak meclisten geçirildi. Bu yasayla; kumarhane izinlerinin alınması, KKTC vatandaşlarının da kumara yönelmesi artık daha kolay olacak.

Hükümet, ilk önce özel günlerde yerli halka kumarı serbest bırakmak istemi sonra da 'ans Oyunlari Yasası'yla kumarı ülkemizin güzide insanlarına sonuna kadar kullanabilecekleri bir nimet gibi sunmu tur. Ancak bunu yaparken gazetelere verdikleri demeçlerde, "KKTC vatandaşları casinolara girmeyecek" denmi tir. Halkımızı ve kamuoyunu kandırmaya çalışarak daha sonra da "sadece KKTC'de ikametgahı olan vatandaşlar casinolara girebilir" demi ler dolayısıyla bu olayı da sulandırmı lardır.

Yasa görüşülürken, Bakanlar Kurulu yuzen casino için de kendi yanda larına izinler vermi tir. Sadece karada değil artık gemilerde de kumar yasal hale getirilmi tir. Ayrıca, bu yasayla "yeni casino izni verilmeyecek" diye kamuoyunu yanıltmalarına ra men; Bafra bölgesinde sınırsız, diğer yerlerde de beyere izin verilece i yasayla birlikte onaylanmı tir.

Yasayla birlikte 1947 yılında yürürlüğe giren Fesil 151 sayılı "Bahse Tutu ma Evleri, Kumarhaneler ve Kumarı Önleme Yasası" yürürlükten kalkacak ve 'sözde' günün ko ullarına uygun düzenlemeler de getirilecek. Mesela; ülkedeki casinoların kayıt altına alınması, ans oyunu oynanan yerlere giri lerin kurallara ba lanması ve bilgisayar ortamında kayıt altına alınması sa lanacak. Ayrıca ans oyunu i letme ruhsatlarının devrinin yasaklanmasını kurala ba layarak, kara paranın aklanmasının önlenmesi sa lanacak! CTP hükümeti ve ba bakan yaptı ı tüm açıklamalarda bu söylemleri dile getirmekte ve KKTC'nin "karanlık" adının ancak bu yasayla temizlenebilece ini savunmaktadır. Acaba ülkeyi bu hale getirenler imdi de cicili-bicili kamufajlarla kara paranın aklandı ı kumarhaneleri, kadınların para kar ılı ı satıldı ı kerhaneleri, mantar gibi türeyen bet ofisleri nasıl denetim altına almayı umuyorlar?

Hayvan ve hayvan haklarının yanında olan Baraka Kültür Merkezi, ba ta "Köpek Yarı larını Durduralım Kampanyası" olmak

Kumar ve kumarhane kültürünün yavaş yavaş içimize sızması e lence anlayı ımızın de i mesine ve yozlaşmasına zemin hazırlamı tir. Gençli in e lenceyi; bet ofislerde, içi bo altılmı magazinsel ortamlarda araması da bunun bir kanıtı niteli indedir.

üzere, köpek yarı larıyla ve hayvanların yarı tırılması, dövü türülmesiyle ilgili olarak yaptı ı eylemler, yazdı ı, söyledi i eylemlerle kamuoyunda bir ses getirmi olayı yasal ve yargısal yönleriyle de irdeleyerek Mesarya Stadyumu sahiplerine de dava açmı tir. Yasada yer alan "Mü terek Bahis" tanımına göre yurt içi ve yurt dı ında oynatılan köpek ve horoz yarı ları ans oyunu kapsamına girmekteydi. Bu durumda bahis oynayan insanlar yasa kapsamında korunurken, hayvanlar hakkındaki kumar da yasal bir hale

gelecekti. Ancak yasada yer alan köpek ve at yarı larıyla ilgili kısmın tamamı çıkarıldı. Bunda, yasa için yapılan toplantıya kot pantolunu ve sırt çantasıyla kat-kravat giyinmi adamların arasına girip köpek yarı larıyla ilgili konu ma cesaretini gösteren daha 18'ine bile basmamı bir aktivistimizin de büyük bir payı vardır.

Kumar ve kumarhane kültürünün yavaş yavaş içimize sızması (bet ofisler, köpek yarı ları, horoz dövü leri v.b) e lence anlayı ımızın (örne in; iki canlının kan akıtmasını izleyip bundan zevk alma durumu) de i mesine ve yozlaşmasına zemin hazırlamı tir. Gençli in e lenceyi; bet ofislerde, içi bo altılmı magazinsel ortamlarda araması da bunun bir kanıtı niteli indedir. Tüm bunların arka planında ise kapitalist sistem ve kapitalist sistemin yordakçılı hükümet ile hükümetin kıyak geçti i mafyatik ili kiler yatmaktadır. Yasanın geçmesinde en etkili olan da perde arkasında ya anan bu durumlardır. nsan kaçakçılı ı, cinayetler, uyu turucu suçları, gece kulüplerinin sayısının artması dolayısıyla suç ve suçluların artması kumarhanelerin kapatılmasını öngördü ü halde kimse sesini çıkarmamakta bir de yasalarla destekleyerek garantiye alınmalarına neden olmaktadır. Bu yasanın geçmesine neden olanlara sormak gerekir: "Gece yataklarınızda rahat ve huzur içinde uyurken vicdanınız hiç mi sızlamıyor?"

Son dakika genel kurul toplayarak; apar topar geçirilen bu yasa seçim yatırımı olarak yorumlanmı tir. Ancak kime ve neye yatırım yaptı ı da a ikardır. Hükümet yaptı ı yatırımın neticesini seçim sandıklarından kendisine çıkmayan oylarla görecektir.☒

Gezgin Sinemacı Metin Ye in Baraka'daydı

Dünyanın dörtte üçünü gezmiş olan ve gitti i ülkelerde halkla birlikte yaayan Metin Ye in, Baraka Kültür Merkezi'nde "El Mahalla – Canım Ci erim çi Kerim" isimli belgeselini bizlerle payla tı. Mısır i çi sınıfı hareketinin simgesi Mahalla kentinde 6 Nisan 2008'de patlak veren i çi isyanını konu alan film 22 ya ındaki i çi lideri Kerim'in mücadelesini anlatıyor. Belgesel, bir yandan Mahalla'daki i çi direni ini belgeleyen tek görsel kaynak olma özelli ini ta ırken di er yandan ise bir alternatif medya filmi olarak tanımlanıyor.

Etkinlik, Metin Ye in'in sunu uyla ba ladı ve belgeselin izlenmesinin ardından dünyanın sokaklarında ya anan deneyimler üzerine bir söyle i gerçeikle tirilmesi ile devam etti.☒

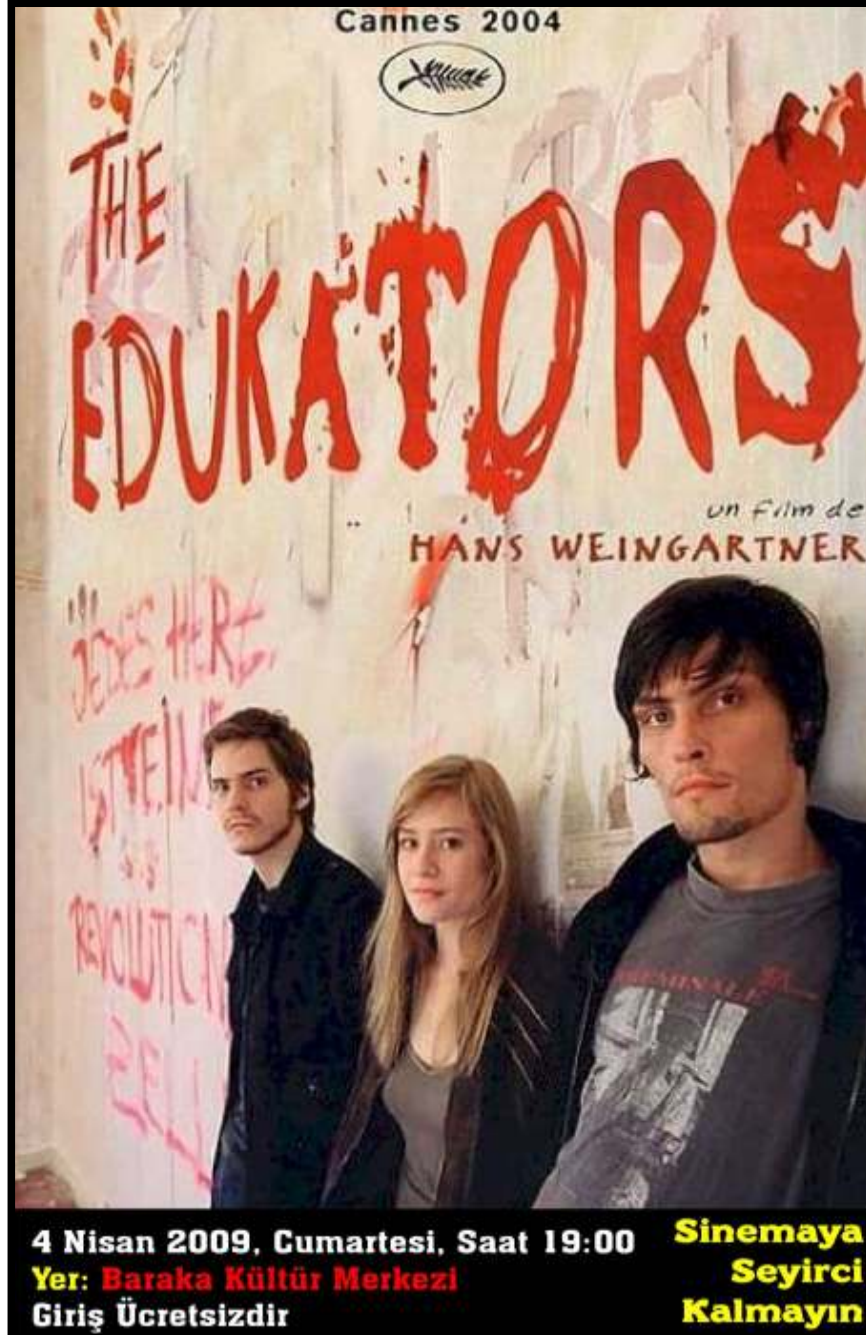
"Kıbrıslı Türk Devrimci (Halk-Der)" si

Yakın dönem tarihimizi devrimci bir perspektifle inceleyen ve Halkla Dayanı ma ve Kültür Dernekleri (Halk-Der) gelene ini bir bütün olarak ele alan "Kıbrıslı Türk Devrimci Hareketi (Halk-Der)" isimli kitap çıktı. Kalkedon Yayınevi-Argasdi Kitaplı ı tarafından basılan kitap, Baraka Kültür Merkezi aktivisti Münür Rahvancio lu tarafından kaleme alındı.

446 sayfa olan ve 30TL'ye satılan kitap, 1-Tarihsel Arka Plan, 2-Halk-Der Gelene i ve 3-Bugüne Kalan (Kazanımlar-Sorunlar) ba lıklı bölümlerden olu uyor. Kitabın ana omurgası olan Halk-Der Gelene i'nin incelendi i kısımda, Devrimci Ö renci Muhalefeti, Halk-Der, Özgürlük Dergisi, Kıbrıs Halk-Der ve Kıbrıs Devrimci Yüksek Ö renim Gençli i süreçleri, dünyada ve Kıbrıs'ta olan politik ve kültürel geli melerle birlikte ele alınmakta. Yakla ık iki yıllık bir ara tırmanın ürünü olan "Kıbrıslı Türk Devrimci Hareketi", 1970'li yılların sonundan itibaren yayınlanan pek çok gazete, dergi, bildirge ve tüzü ün taranması, Halk-Der üyeleriyle röportajlar

zle- Tartı 90. Film le Devam Ediyor

Baraka Kültür Merkezi'nin "Sinemaya Seyirci Kalmayın" ça rısı ile gerçeikle tirdi i film gösterimlerinde ocak ayında "Seattle syanı" ubat'ta "Özgürlük Rüzgarı" mart ayında ise Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla "Saklı Yüzler" isimli film izlendi. " Saklı Yüzler" filmi öncesinde yapılan sunumlarda; "Türkiye'de ve dünyada töre cinayetlerine kurban giden kadınlar" Eylem Kanol tarafından sunulurken, "Kıbrıs'ta kadın olmanın verdi i sorumluluk ve sorunları" da Gözde Gayde arkada ımızın kamerasından izledik. Film sonrasında yapılan söyle inin ardından bir grup anar ist gencin umut dolu ya amını anlatan "The Educators" isimli filmi izlemeye karar verdik. 4 Nisan Cumartesi ak amı saat 19:00'da Baraka'da bulu alım.☒

**4 Nisan 2009, Cumartesi, Saat 19:00 Sinemaya
Yer: Baraka Kültür Merkezi Seyirci
Giriş Ücretsizdir Kalmayın**

Viva Pa

Sava ın çirkin yüzünü en kötü ekliyle gö yaptı ı saldırıları protesto etmek ve Filistin vurgulamak amacıyla çe itli protesto ve e Meydanı'nda ba layıp srail Elçili i önünd yakıldı. Arapça ba ta olmak üzere birçok protesto edildi. 7 Ocak tarihinde ise KTÖS Toplumcu Demokrasi Partisi, Birle ik Kıbr Sosyalist Partisi, Baraka Kültür Merkezi, E ve Kolektif Ö renci Hareketi'nin organize otobüs terminalinde bulu an kalabalık, AE arkılar söyledi, ABD temsilci ine ayakka Ortado udan Defol, Viva Palestina, Biji Ye Omuz, Emperyalizme Kar ı Omuz Omuz Irak'ta imdi, Barı Hemen imdi" slogan

Alternatif Film Ve Yol Üzerine Bir öyle i

Gözde Gayde
ggayde@yahoo.com

Günümüzde belgesel sinemanın gerçekle ili kisi ve gerçe i

gerçe in altında yatan gerçeklerin ortaya çıkarılması ihtiyacıdır. Yani bir anlamda halktan gizlenen gerçeklerin ortaya çıkarılması ihtiyacıdır.

Akademik alanda süren bu tartışmaların yanı sıra pratik anlamda da halkın tarafında yer alan, alternatif medya olarak adlandırılmıyız filmler, belgesel çalışmaları, televizyon programları vs filizlenmeye başladı.

Yıllardır yollarda olan, dünyanın 2/3'ünü dolaşan gezginci, sinemacı Metin Yeğin de halkın, emekçinin, ezilenin yanında yer alan birçok belgesel filme imza attı. Brezilya'da topraksız köylülerle yaayan, Zapatista Ulusal Kurtulu

Örgütü (EZLN) sözcüsü Subcomandante Marcos'la görüşen Yeğin, geçtiğimiz ay Kıbrıs'taydı. Baraka Kültür Merkezi'nde "El Mahalla" isimli belgesel filmini gösterdi. İmiz yönetmenle yol ve alternatif film üzerine konuştuk...

yansıtmadaki sorunları üzerine akademik alanda tartışmalar sürmeye devam ediyor. Gerek belgesel sinemanın sanatsal bir yanı olması gerekse belgeseli yapan kişinin bakış açısı ve belgeselde kullandığı teknikler onun gerçeği yansıtmasını önemli ölçüde etkileyen, zorla tıran unsurlardır. Yalnız bu noktada vurgulamak gerekir ki "gerçeklik" "taraf" olmakla zıt kutuplarda durmuyor. Tam tersi gerçeği ortaya çıkarmak için taraf olmak gerekiyor. Taraf olmamız, gerçeği yansıtmanın egemenlerin çıkarlarını yansıtmandan değil, halkın safında yer almaktan geçer. Bu anlamda belgesel sinema da Uğur Kutay'ın ifade ettiği gibi, yüzeysel

"Yol" senin için ne anlam ifade ediyor?

Bana göre en yakın tanımı Ahmet Hamdi Tanpınar yapıyor. Diyor ki : "Seyahat etmek sadece bir yerden bir yere gitmek gibi değildir. Seyahat etmek yola dönüş mektur, aslında hamda kalmaktır. Tanımadan insanlarla konuşmaktır. Sonra yine yola dönüş mektur." Seyyahlık böyle bir şey. Benim tarifim de böyle bir şey. Yoksa bir yerden bir yere posta kolisi gibi savrulmak değildir bu çarklar içerisinde. Mesela gene Jean Jacques Rousseau, yazdıklarında Milano'ya gider, oradan Napoli'ye gider. 3 ayda falan gider; yürüyerek. Aslında yol budur. Esas olarak adım adım gidersen. Her gittiğin yerde

bir yerden bir yere giderdik. Bu şekilde belki, o cezaevindeki deneyim de acısını çıkartıyorum. Yolculuk sadece bir mekandan bir mekana gitme anlamında değil, ya da amin içerisinde bir hikaye...

Gittiğin yerlerde yaşıyarak, orada zaman geçirerek, bulunduğun yerdeki insanların hikayelerini dinleyerek çalışmalarda bulunuyorsun. Sonra bunu bambaşka yerlerde bambaşka insanlarla da paylaşıyorsun. O anlamda da önemli...

Ben devrimciyim. Önemli olan yaşımanın deşirilmesi... Dünyanın deşirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok basit bunun verileri, öyle büyük teoriler değil.

Ben devrimciyim. Önemli olan yaşımanın deşirilmesi... Dünyanın deşirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok basit bunun verileri, öyle büyük teoriler değil. Bir dakikada 3 kişiyi açlıktan ölüyorsa, bu dünyanın deşirilmesi gerekir.

birilerini görürsün. Onlardan bir şeyler öğrenirsin. Aynı zamanda kendi öğrendiklerini de oraya aktarırsın. Dolayısıyla benim için yol böyle bir şey. Bu bir tarafı. İkinci tarafı da yolu ben bambaşka türlü de kullanıyorum. Son zamanlarda da daha fazla farkına vardım. Yolu bu sisteme entegre olmamak için kullanıyorum biraz da...

Ne kadar süredir yollardasın?

Ben ilk devrimci olduğumda 12 yaşımdaydım. İlk araba yaktığımda, yani devrimci olup bir eyleme katıldığımda 12 yaşımdaydım. 17 yaşında cezaevindeydim. Daha sonra da Türkiye'deydim ama Türkiye'de de sürekli yollardaydım. Sürekli otostop yapardık,

Bir dakikada 3 kişiyi açlıktan ölüyorsa, bu dünyanın deşirilmesi gerekir. Bu anlamda Walter Benjamin'in tanımıyla, ben bir anlatıcıyım aslında. Bir seyyahım. Bir yerde olan şeyleri anlatıyorum. Bunu önce yazarak yapıyordum. Daha sonra filmlerle yapmaya başladım çünkü görsellik gerçekliği artırır.

Filmlerin alternatif çalışmaları olarak adlandırılıyor. Alternatif bir film içerisinde neleri barındırıyor?

Biz tarafız. Bizimizin, emekçinin, yeryüzünün lanetlilerinin filmini yapıyoruz. Onların programlarını yapıyoruz. Bu tür farklı alternatif bir alan yaratıyoruz kendimize. Örneğin bizim yaptığımız programın sonunda, programı

hazırlayanların adı geçer. Ben bir de derim ki; çaycı Ali Akım'la, iletişime ulaşırsanız görevlisi Hasan Kıyafeti'nde payı vardır. Çünkü sanki biz orada oturuyoruz da program sanki isimlerden ibaret. Orada geliyoruz çay içeriyoruz, biri bizi getirip götürüyor.

Farkındalık yaratmak da önemli değil mi?

Tabii. Onlarda, onların aileleri de programı seyrediyor. Çalışanların aileleri onların televizyonda çalıştıklarını farkına varıyor. Bunlar çok önemli. Brecht'in bir sözü vardır; "Sezar Galyalıları yendi. Ah yanında bir ahçı olsun yok muydu?" Biz programlarımızda ahçı olduğunu söylüyoruz. Bir şey daha söyleyeyim, biz militan sinema yapıyoruz ve kamerayı da devrimci araç olarak kullanıyoruz. Mesela köylüler çok zor konudur. Türkiye'de çiftçi sendikalarındaki örgütlenmelerinde ilk sorun köylüyü konu turmaktır. Bir köylüyü konu turduktan sonra bambaşka köye götürüp seyrettiriyoruz. Bu senin "Hasan" değil mi? Ulan neler demi! Bende konu turum o zaman diye konu mayabaşıyorlar. Biz kamerayı tam tersine çeviriyoruz.

Filmlerinde dikkat çekici bir yan da belgeselini yaptığın kişilerle birlikte yaşamayı tercih etmen. Neden böyle bir tercihte bulunuyorsun?

Evet, ben gidip öbür tarafta onlarla yaşıyorum. Çünkü ikili bir şey var. Hemen dokunup gelerseniz hiçbir zaman gerçekliği aktarmaz. Oynar o size. Bir evin sadece misafiri odasına konuk olursanız, biliyorsunuz ki aslında tozlar koltukların altına süpürülmüştür. Hiçbir zaman gerçekliği göremezsiniz. Ben öbür tarafta daha uzun süre kalıyorum. Onlar

böylece beni elimde kamera uzvu olan birisi olarak görüyorlar. Bir de ben onlarla i gale katılıyorum, onlarla mücadeleye katılıyorum. Onlarla içki içiyorum. Onlarla yatıp kalkıyorum.

Öbür taraf dedi in aslında halkın tarafı... Filmlerinin bu anlamda da alternatif oldu unu vurgulamak lazım. Sen halkın, ezilenin, emekçinin filmini yapıyorsun, egemenlerinkini de il.

Benim filmlerimde görürsün kar ıdan ate edilir. Ondan sonra kamera oynar. Çünkü mitinge ate edilmi tir. Bu anlamda farklı ve alternatif. Bir de ben bu tip filmleri yaparken dünyada hemen hemen kimse yoktu. Sadece Türkiye'de de il. İmdi bunun üzerine doktora, lisans tezleri yapıyor. Onun dı ında beni en çok sevindiren, benden haberdar olan veya olmayan onlarca insan benzer filmler yapıyor. Egemen bir medya var, egemen bir durum var o egemen medya ve durumuna kar ı ba ka bir biçim yürütüyoruz. Ba ka filmler yapıyoruz.

Son olarak unu sorayım sana, ilk sorularım da ba lantılı olarak, bunca zamandır yollardasın aklına gelen, bizle payla mak istedi in ilginç bir anın var mı?

Geçen yıl Pippa Bacca'nın öldürülmesine çok üzıldüm. Otostopla da gezdi im için bu olay beni ayrı üzdü. Otostop her eyin parayla sayıldı ı dünyada hala aykırı bir durumu ya ıyor. Orada parasız, kar ılıksız bir eyden korkmamak gerekti i fikrini de öldürdüler. Halbuki dünyanın her tarafını dola an bilir ki insanlar birlikte kahve, çay içerlerse birbirlerine asla dü man olmazlar. Almanya'da otostop yaptı ım bir kadın bizi kendi evine götürmü tü; 3 kendi çocu u, 3 kocasının çocu u, 3 de kom usunun çocu u uzun bir kahvaltı yapmı tık. Aynı kadın 4 yıl sonra Türkiye'ye geldi. Bu defa biz onu meyhaneye götürdük. Dünyanın her yerinde otostopla gitti im, evlerinde kaldı ım insanlar var. Onlarla payla tı ımız eyler var. Ve yolculuk ba ka bir dünyayı tanıyabilme ansını ortaya çıkartır. Her eyi sorgulayarak de i tirebilme gücüne sahip olmak için bir yerde kurumsal olarak kalmayıp, durgun su gibi olmamak lazım.☒

Dünya Emekçi Kadınlar Günü Mesajımız

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, mücadeleye devam etmek için enerjimizi topladı ımız, dayanı arak gücümüze güç kattı ımız bir gün olarak kutluyoruz. Ancak gerek ülkemizde gerekse dünyada kadınların durumunun pek de kutlanacak bir halde olmadı ının altını çiziyoruz.

Sava lardan ve yoksulluktan en çok kadınların etkilendi i adaletsizce küreselle en dünyamızda kadınlar halen ikinci sınıf insan muamelesi görmektedir. Afrika'da çocu unu besleyemedi i için kahrolan, Avrupa'da ekonomik kriz dönemlerinde ilk i ten çıkarılan, Anadolu'da töre cinayetlerine kurban edilen, Hindistan'da 1 dolara günde 18 saat çalı tırılan kadınlar, üretimin her alanında var olmalarına ra men yönetimde söz sahibi olamamaktadır. Kapitalist sistemin devamı için kaçınılmaz olan yeniden üretim; aile fertlerinin ihtiyaçlarının kar ılanması, çocukların ve ya lıların bakımı kadınların do al görevi gibi kabul edilmekte ve görünmez kılınmaktadır.

Ülkemizdeki kadınların ya amı da pek çok zorluklarla doludur. Yapılan ara tırmalar aile içi iddet, taciz ve tecavüz vakalarının hiç de az olmadı ını göstermekte ancak bu gibi kadınların yardım alabilece i bir kurum bulunmamaktadır. Devletin kre olana ı sa lamaması sebebiyle, çalı an kadınlar maddi ve manevi bir külfet altına girmektedir. Üyelerinin en az yarısı kadın olan kamuda örgütlü sendikaların da, devletten kre talebi olmaması kadınlar için bir kayıptır. Kadın örgütlerinin ço u, belli bir ekonomik ve kültürel seviyenin üzerinde olan kadınlara ula abilmekte, köyündeki, evindeki veya çalı ma alanındaki sorunlarla bo u an kadını yok saymaktadır. Kadın çalı ması yaptı ını iddia eden bir kesim ise, partilerin kadın kollarında, kocalarının veya partiyi yöneten erkeklerin silik bir gölgesi olmaktan öteye gidememektedir.

Seks i çili ine göz yuman hükümet, uyguladı ı neo-liberal politikalarla kadınların ya amını iyiden iyiye güçle tirmektedir. Sosyal Güven(siz)lik Yasası ile yıpranma payı kaldırılan kadınlar, özel sektörde ço u zaman yasal hakları olan do um ve emzirme izinlerini de kullanamamaktadır.

Bütün bu realitelerin yanı sıra, erke iyle kadınıyla beyinlerimize i leyen erkek egemen kültür, kadının efkatli, boyun e en ve yumu ak ba lı olması gerekti ine inandırmı tır bizleri. Di er yandan da daima genç, çekici ve ba arılı bir "modern kadın" olma külfeti yükleniyor omuzlarımıza. Kısacası kadının ne oldu u, ne olmak istedi i, ya amdan ne bekledi i hiç hesaba katılmadan ondan beklenenler dayatılıyor kendisine ve hayat bu ezberlerin tekrarı ile sürüp gidiyor sorgulanmadan.

"Ba ka bir kültür mümkün" diyen Baraka, toplumsal cinsiyet rollerinin de sorgulanıp ala a ı edildi i özgür bir dünyada, kadın ve erke in e itlik içerisinde var olabilmesi için mücadeleye devam edecektir.

Milgram & Kence

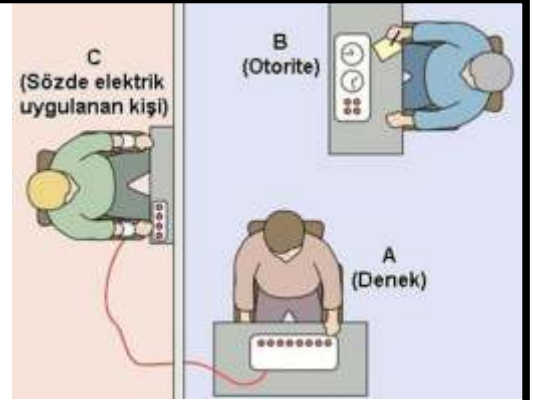
Mine Balman
mi_ne_mi_ne@yahoo.com

Önce "Ahhhh!" diye ses duyuluyor. Bir kaç dakika sonra "Artık acıya dayanamıyorum!" ve "Durdurun!" diye acı çeken birisinin haykırı larını duyuyoruz. Odaya göz attı ımızda; odanın tahta bir paravanla ortadan ikiye bölündü ünü görüyoruz. Paravanın bir yanında voltajı artıran dü melerden olu an büyük bir elektrik jeneratörünün önünde oturan A ve yanında ise 50'li ya larda ciddi ve asık yüzlü görünen B var. Paravanın di er yanında ise, elleri ba lı, vücudundan sırmalar geçen C acı içinde ba ırıyor. Oldukça tüyler ürperten bu görüntünün ilk ok etkisi geçince durumun detayları gözümüze çarpıyor. A, paravanın arkasında oturan ve göremedi i C'ye kelime çiftlerinden olu an bir listeyi ö retmeye çalı ıyor ve sorular soruyor. E er C hatalı yanıt verirse; ona elektrik oku veriyor. En dü ük voltajdan (75 Volt) ba layarak her bir hatalı cevapta elektrik okunu 15 Volt artırarak vermeye devam ediyor. Ciddi ve asık yüzlü B ise ifadesi hiç de i meden bu durumu izlemekte, bu vah eti durdurmak için müdahalede bulunmamaktadır. Elektrik okunun etkisi ile acılar içinde çı ıklıklar atan C'nin sesi daha da yükselerek çıkmaya ba ladı ında; A tereddüt ya amaya ba lıyor. Tereddüt anlarında B "Lütfen devam ediniz", "Devam etmekten ba ka çareniz yok", "Devam edeceksiniz!" diye A'ya talimat veriyor. C'nin "Durun ben kalp hastasıyım demesine" ve A'nın zaman zaman tereddüt ya amasına ra men, B'nin emir ve komuta zinciri sonrasında A; 75, 90, 105, 120, ... 450 Volt'a kadar elektrik oku uyguluyor.

Bu i kencedir.

Kence halen daha 21. yüzyılda ister fiziksel olsun ister ruhsal, dü üncelerinden, eylemlerinden ötürü konu turma, göz korkutma, caydırma, intikam alma, cezalandırma veya bilgi toplama aracı olarak bilinçli ekkilde insanlara a ır acı çektirmekte otoritenin kullanmakta oldu u bir araçtır. Genel olarak bilindi i halde kabul görmedi inden ve yok sayıldı ından hakkında konu ulmaz. Profesyonel i kenceciler daha az kanıt bırakmasından dolayı elektrik oku, havasız bırakma, ısı, so uk, ses, uykusuz bırakma gibi yöntemler kullanmaktadırlar. Bu yöntemler sakatlıklar ve zaman zaman ölüm getirmektedir. ABD'nin 2003'te Irak i galinin ardından Ebu Garib Hapisanesi'nde yüzlerine kese ka ıdı geçirilip çırılçıplak soyulanlar da i kence görmü lerdir. Son birkaç senedir, Türkiye'deki 1980 askeri darbesinin ardından ya anan trajediler dizi ve filmlerde i kence gören ki iler üzerinden anlatılmaktadır. Dev-Sol kurucularından Bülent Uuer filistin askısı i kence yöntemi ile fiziksel hasar gördü ünü ve belinin sakatlandı ını söylemektedir. Ayrıca darbe sonrasında i kenceden 171 ki inin öldü ü raporlanmı tır. Son zamanlarda artan bir

İŞKENCE CEZASIZ KALMASIN

'otoriteye itaat deneyi' olarak da bilinen Milgram deneyi; insanların günlük hayatta yapmayacakları ya da yapmayı reddettikleri davranı ları otorite altında yapıp yapmayaca ını sınamak üzere gerçekte tirilir

Tarihte ve halen günümüzde ya anan bunca i kence örne inden sonra i kenceyi önlemek için, insanları bire bir e itmenin ötesinde farklı ve daha genel mekanizmaların yaratılması gerekmektedir.

ekilde Kıbrıslı Türk nsan Hakları Vakfı'na ba vuruda bulunan ki ilerinin ifadeleri, bazı meslek örgütlerinin bu vakaları gözlemlenmesi ve medyada polis karakollarındaki i kence iddialarına dair yayımlanan haberlerle, i kencenin Kıbrıs'ın kuzey yarısında da itiraf almak amacıyla sorgulama takti i olarak zaman zaman kullanılıyor oldu unu ö renmi bulunmaktayız.

Kence insan haklarına aykırıdır. nsan Hakları Bildirgesi'nde belirtildi i üzere, i kence evrensel olarak çok ciddi bir insan hakları ihlali olarak görülür. (Be inci madde) Kence yasa ı Avrupa nsan Hakları Sözleşmesi (1950), Birle mi Milletler Sivil ve Medeni Haklar Sözleşmesi (1966), Amerikan nsan Hakları Sözleşmesi (1969), Afrika nsan ve Halk Hakları artı (1981) gibi belgelerle de koruma altına alınmı tır. Uluslararası insan hakları sözleşmelerinin yanında, " Kenceye ve Di er Zalimane, nsanlıkdı ı veya A a ılayıcı Muamele veya Cezaya Kar ı Sözleşme" (1984), Avrupa kenceyi önleme Sözleşmesi (1987) gibi sözleşmelerde özel olarak i kencenin önlenmesi ve cezalandırılması amacıyla hazırlanmı tır.

Göz attı ımız odada ya ananlar tamamıyla gerçektir. Ancak bir i kence yöntemi olarak de il, i kencenin psikolojik boyutunu ara tırmak için 1960'larda Yale Üniversitesi'nden Stanley Milgram isimli bir sosyal psikolog tarafından, sosyal psikoloji ve (belki de) tüm psikoloji tarihinin en sansasyonel, çarpıcı ve rahatsızlık verici deneyi 'uyum ve itaat' konusunda hayata geçirildi. Ara tırmacının gerçek niyetini denekten saklamak için dene e (A) cezalandırmanın ö renme üzerindeki

etkisinin ara tırıldı ı söylendi. Denekler deneye girdiklerinde elektrik oku uygulamak ya da uygulanması rolleri için hileli bir kuraya katıldılar. Oysa tüm denekler elektrik jeneratörünün önüne oturacaktı. Deney ba lamadan önce dene e, elektrik oku vermenin ne kadar can acıtabilecek bir ey olduğunu görmesi için 40 voltluk örnek ok uygulanmı tır. Elleri ba lı rolündeki ki i de kalbinden hafif bir rahatsızlı ı oldu unu söylemekteydi, ki bu ki i Milgram'ın asistanıydı ve vücudu gerçekte elektri e ba lı de ildi.

Milgram Deneyi

Nazi sava suçlusu olarak yargılanan Adolf Eichmann'ın "Ben sadece görevimi yapıyordum" diye kendini savunması ve psikiyatrların Eichmann'ın son derece sa lıklı ve normal oldu unu saptamaları, Yale Üniversitesi'nde sosyal psikolog olarak ara tırmalarını yürüten Stanley Milgram'ın ilgisini çekmi tir. Böylece 'otoriteye itaat deneyi' olarak da bilinen Milgram deneyini; insanların günlük hayatta yapmayacakları ya da yapmayı reddettikleri davranı ları otorite altında yapıp yapmayaca ını sınamak üzere gerçekte tirir. Milgram deneye ba lamadan önce psikologlardan, psikiyatristlerden ve kendi ö rencilerinden sonucu tahmin etmelerini istemi tir. Hepsi de, 450 volta çıkanların (deneyi sonuna kadar götürülenlerin) oranının %1'i geçmeyece ini savundular. Tahminlere göre yapılması söylenen eylemin vah eti denek rolündeki ki iyi caydıracak ve ara tırmacıyla i birli i yapmayı reddedecekti. Sonuç, Milgram da dahil herkesi a ırttı. Deney sonuçlarına göre deneye katılan deneklerin %65'i tüm voltaj derecelerini elleri ba lı ki iye

kenceyi Önlemek ve kenceyi Önleme Platformu

Tarihte ve halen günümüzde ya anan bunca i kence örne inden sonra i kenceyi önlemek için, insanları bire bir e itmenin ötesinde farklı ve daha genel mekanizmaların yaratılması gerekmektedir. Çünkü polisin ve askerlik kurumunun do asında hiyerarşinin ve otoritenin bu denli güçlü kurgulanması, empatinin bu kurumlarda yer bulmaması, iddet ve i kence olaylarını var kılıyor. Bir ki iye zarar vermek, ona saldırabilmek için o ki iyi 'kendinden farklı', 'di er', 'farklı', 'dü man' ya da 'öteki' olarak görmek gerekmektedir. Oysa, empati kurup, o ki iyi anlamaya çalı p yakın hissetti i takdirde, ki inin ona kötülük yapma ihtimali azalmaktadır. Oysa, kendine yakın görüp empati kurabilmek, o ki iyi insan olarak anlayabilmek, çok daha insancıl yakla ımlara yol açabiliyor ve saldırganlı ın önüne geçilebiliyor.

Ülkemizde Kıbrıslı Türk nsan Hakları Vakfı

öncülü ünde kenceyi Önleme Platformu kurulmu tur. Lefko a Mahalli Barosu, Tıp- Baraka Kültür Merkezi, Kıbrıs Türk Psikologlar Derne i, Kıbrıslı Türk nsan Hakları Vakfı, Homofobiye Kar ı nisiyatif, Sosyal Riskleri Önleme Vakfı ve AS Kültür Derne i'nden olu an bu platform, i kence konusunda Kıbrıs'ın kuzey yarısında bir bilinç yaratmak ve i kence olaylarının takipçisi olmak için kurulmu tur. Kurulan platformun temel görevi de i kence yasa ı ilkesine dayanarak i kence vakalarını önlemektir. Toplumda bir bilinç olu tukça, i kencenin aslında suç i leyen ki inin haketti i bir eylem olmadı ı açıklı a kavu acaktır. Yine aynı ekilde polisin/askerin yeniden yapılanması ile psikologların vurguladı ı gibi empatinin önemi ve empati kurmakla otoriteye boyun e memenin üstesinden gelinebilece i a ikardır.

vermi tir. Ve hiçbir denek 300 Volt'tan önce deneyi bırakmamı tır.

Deney daha sonra çe itli yerlerde, çe itli zamanlarda, çe itli ülkelerde tekrar edildi. Genelde sonuç %65 civarında dola mı , yer yer % 85'e çıktı ı olmu tur. Mesela, ngiltere'de ve Avustralya'da itaatın oranı, orijinal ara tırmadan daha dü ük olarak belirlenmi tir. spanya, Ürdün ve Avusturya'da ise %65'ten daha yüksek çıkmı tır. Milgram'ın itaat deneyi, 1974'te ODTÜ'de Prof. Dr. Olcay mamolu tarafından tekrarlanmı ve yine Milgram'ın bulgularına benzer sonuçlar elde edilmi tir. Sosyal psikologlara göre; 450 volta kadar çıkan insanları hasta ruhlu, psikopat, sosyopat veya sadist ruhlu diye tanımlamak hatalı olacaktır. Deneklere sonradan uygulanan ki ilik testleri de onların hasta ruhlu olmadıklarını ispatlamaktadır. Zaten bu yüzden de deneklerin itaat davranı ları durumsal etkenlere göre de i mektedir.

Durumsal Etkenlere Göre

taat Oranının De i mesi ve kence

Deney, Yale Üniversitesi'nde de il de, bir kafede yapıldı ı takdirde otorite azaldı ından itaat de azalacaktır. Aynı ekilde talimat veren ki inin odadan ayrılması durumunda 450 Volt'a çıkarılmanın oranı %65'in altına inmi tir. Bir di er önemli boyut ise; denekler yanlarında ba ka birisi ile (Milgram'ın asistanı) elektrik verme rolünü üstlendiklerinde, ve asistan ok vermeye devam etmeyi reddetti inde itaat oranı %10'a kadar dü mü tür. Bu da bizlere; i kence esnasında tek ki inin itirazının bile ne kadar çok ey fark ettirebilece ini gösteriyor. Ayrıca anlıyoruz ki; insan tek ba ına iken daha zayıf oluyor, çevrenin ve özellikle otoritenin etkisinde daha erken kalıyor, ama küçük bir dayanı ma ile, yanındaki bir ki inin bile otoriteye kar ı gelmesinden veya otoriteden farklı dü ünmesinden etkilenebiliyor, kolaylıkla otoriteye kar ı gelebiliyor. Deneydeki en

önemli faktörlerden biri de, elektrik verilen ki iye bir ey olursa bunun sorumlulu unu kimin ta ıyabilece i sorusudur. Denek (A) bu soruyu asık yüzlü ki iye (B) sordu unda "Sorumluluk bana ait" cevabını alınca, elektrik verdi i ve kalbinden rahatsız olan ki inin yalvarmalarına ra men deneye devam ediyor. Sorumluluk bir ba kasına ait oldu u zamanlarda ki i, bir piyon gibi davranabiliyor.

Milgram; deneklerin davranı larının; ö renilmi ve çevresel etkenlerden dolayı olu mu oldu unu i aret ediyor ve ki inin e itim durumunun, refah seviyesinin ya da benzeri farklılıkların sonuçları de i tirmedini söylüyor. Deneyin sonucunun yüksek olmasını, kesinlikle içgüdüye de il; sosyal etkiye yani sosyal ö renmeye ba lanıyor. Milgram; hepimizde az ya da çok ba kalarının davranı larını onların ki iliklerine ba lama e ilimi oldu unu ve kendi davranı larımızı ise çok daha fazla durumsal nedenlere ba ladı ımızı söylüyor. Günlük ya am içerisinde hepimiz bir düzenin/sistemin parçaları olarak hareket eder, bizden daha yukarıda olan üstümüze itaat ederiz. Sistemimizden bekledi i de kendi de er ve do rularımızı aykırı bile olsa ö renciysek ö retmene, i çiysek i verene itaat etmemizdir.

- * kencecilerin hasta ruhlu olmamaları,
- * kence ve iddet olaylarında itaat davranı larının durumsal etkenlere göre de i mesi,
- * Tek bir ki inin itirazı ile destek bulan ki inin otoriteye kar ı çıkabilmesi,
- * Sorumlulu un ki iye kalaca ı durumlarda itaat oranının dü mesi oldukça önemlidir.

Bunun bilimsel olarak ispatlanması; i kence ve iddetin tamamen kaldırıldı ı bir dünyanın da var olabilece ini i aret etmektedir. Bu; bazı kesimlerin Milgram deneyini kullanarak i kence gibi insanlık dı ı bir eylemi aklama çabalarını çürütmektedir.☒

Kopu lar

- I.
Ben büyüdüm
Ve
Sen hala küçüksün.
- II.
Hız kırılır
Yava e ilir
"Yol" dü e kalka yürünür.
- III.
Gövdelerinize sı ınıp
Ruhlarınızı üflediniz
Söyleyebilir misiniz,
Siz kimsiniz?
- IV.
Fı kıldı i te
Kapalı kapılarımı fırlatarak
Saydam sokaklarıma aktı
Zehirimi
Ve
Kopardı tüm kav aklarından
Yollarımı
Bir uçurum bıraktı
Kendimle kendim arasında.
- V.
Sen hep acıyansın
Ama aynı zamanda da
Sen hep acıtansın.
Avaz avaz susu larını bilirim
Sen zaten acidansın.

HASAN YIKICI
Ocak- ubat-Mart 2009

La Beaute Est Dans Laure*

Hasan Yıkıcı
ykhasan@yahoo.com

Prolog:

Geçtiğimiz yıl 1968 olaylarının bir diğeri tabiri caza "68 Baharı"nın 40. yıl dönümünü geride bıraktık. Çeşitli ülkelerde gerek akademik, gerek siyasi, gerekse de kültürel, entelektüel alanlarda 68'in 40. yılı vesilesiyle kutlamalar ve yeni de erlendirmeler yapıldı. Kimi politik odaklar 68'in öldü ünü söyleye dursa da Fransa ba kanlık seçimleri öncesinde Sarkozy "Bu seçimlerde Mayıs 1968'in mirası devam mı ettirilmeli yoksa bir seferde tamamen tasfiye mi edilmeli, bunu görece iz. 68 defterini tamamen kapamak istiyorum" diyerek aslında 68 ruhunun hala ya adı nı ve hala burjuvazinin kabuslarını "süsledi ini" bir nevi itiraf ediyordu. Aradan 40 yıl geçmesine ra men e er tarihsel bir olay hala güncelli ini koruyorsa bu iki sebepten dolaydır. Birincisi onun sıradı ılı ve ikincisi hiç ku kusuz onun bunca zamandır "tarihe kar ı kürek çeken" mirasçılarının varlı ı.

40 yılın ardından geriye dönüp 68'e bakmak veya böyle bir yöntemin can sıkıcılı ından dem vurup (Zizek gibi) 68'den günümüze bakmak ne kadar elzemdir? Ku kusuz birincisi tarihsel bir de erlendirmeyi, teorik ve pratik sorgulamayı yani "Aufhebung" (a mayı) gerekli kılar. 68'i anlamaya çalı mak anıları ve heyecanları hatırlamakla olmaz. Tarihi anlamak menkıbeleri yıkmaktan geçer. Geçmi i kutsalla tırmak aslında onun içini bo altmak için var olan tüm ko ulları yaratmaktır. kincisinde ise 68'in penceresinden günümüz dünyasına, 68'in de erlerinden ça da durumumuzu sorgulamayı, anlamaya çalı mayı gerektirir; ki bu açıkça u soruya gebedir: "68'de olanlar bugün de olacak mı?"

Bu makale yukarıda çizilen iki farklı çerçeveden farklı olarak 68'in de erlerini algılamaya çalı acaktır. Ba arılı olma iddiası yoktur. Fakat kendince 68'i anlamayı ve anlamlandırmayı deneyecektir. Egemen medyanın 68'i konu yaparken içini bo altması zihinlerde yanlış bir 68 algılamasına sebebiyet veriyor. Fakat burada 68'i 68'in diliyle okumaya çalı aca ız. Ki bir eyi en iyi anlamanın yolu onu kendi dilinden dinlemektir.

1968'de Ne Oldu?

Dilerseniz soruyu olumsuzlayarak cevaplayalım. Devrimden en fazla bahsedilen bir dönemde, 1968'de, Devrim olmadı! Var olan düzenlere kar ı (kapitalizm-bürokratik sosyalizm) gerçekle en ba kaldırı hedefine varamadı. Düzenler yıkılmadı. mkansız gerçekle emedi. Gerçekçi olmak yetmedi. Kıtadan kıtaya yayılan kıvılcım tüm gezegeni yangın yeline bıraktı. Fakat kendi alevinde söndü. 68 ku a ı ba aramadı. Ba ka bir dünya dü lerden çıkamadı.

E itlikçi, özgürlükçü ve romantik bir ku ak; bencil, egoist ve rasyonalist bir karaktere büründü.

68'de devrim olmadı. Peki ne oldu? Cevap basit; "Devrim" oldu!

...

68 özgürle me rüzgarıydı. Kıtadan kıtaya yayılan bir özgürle me rüzgarı. Tarih 1848 isyanlarından sonraki en görkemli ve yıkıcı ama aynı zamanda da yaratıcı; romantik ve karnavalesk ba kaldırıya ahitlik ediyordu. 68 "tarihi bir devrim" yaratmamı tı fakat 68 "tarihte bir kopu " yaratmı tı.

Hareketin liberter örgütlenme tarzı aynı zamanda Sovyet uzantısı Komünist Partileri de ele tiriyor, bürokratism kokan sosyalizm anlayı larını mahkum ederek yeni bir sosyalizm anlayı na yöneliyordu.

68'in De erleri:

Do rudan ve kabaca söyleyecek olursak 68 üç temel de er üzerinden ekillendi: **Enternasyonalizm, anti-kapitalizm/anti-empyralizm ve anti- bürokratism.** Kısaca bu üç de erin üçüne de de inece iz. Fakat önce unu belirtmekte fayda var: Ku kusuz 68'den bahsederken tek bir 68'den bahsetmiyoruz. Her ülkenin kendi içsel dinamikleri/potansiyellerine, özel ko ullarına göre ekillenen 68'ler vardır. Dolayısıyla 68 ülkeden ülkeye farklılıklar gösteriyor fakat temel olarak da –az veya çok- aynı de erlerden besleniyordu. Türkiye 68'i ile Fransa 68'i veya ABD 68'i ile talya 68'i arasında fark olmasına ra men yukarıda çizdi im üç

temel üzerinden yükseliyordu. (Türkiye'de Marcuse ve Frankfurt Ekolü ile ilgili okumalar kesinlikle devrimciler arasında kabul görmezken, Fransız ve Alman gençli i harıl harıl Benjamin, Marcuse okuyor, tartı ıyordu. Mao Avrupa'da özgürlükçü bir yoruma tabii kılınırken Türkiye'de tüm Maoçu gruplar katı disiplinli, sekter ve dogmatikti. Avrupa'da gençlik hareketlerinin ve i çi grevlerinin ba nını bir çok yerde Troçkist örgütler çekerken Türkiye'de Troçkist kelimesi devrimci jargon içinde bir çe it küfür diye biliniyordu. Fakat Avrupa'da oldu u gibi Türkiye'de de hareket anti-empyralist karakter ta ıyordu)

Temel de erlere geçmeden önce 68'i önceleyen dönemi kabaca hatırlamakta fayda var. kinci payla ım sava ı sonrası özellikle Batı Avrupa ülkeleri görece refaha ula mı ve bolluk toplumuna do ru ilerliyordu. Kapitalizmde bolluk do allı ında yeni bir toplum biçimini, "tüketim toplumu"nu do uruyordu. Toplumsal alanda giderek yabıncıla an tüketim çılgınlı ı ardından yabıncıla mayı da getiriyordu. Yabıncıla mı bireyin çevresindekilere ve kendine dair anlam arayı ları anlamsızlı a çıkıyordu. Birey yalnızla ıyordu. Öte taraftan sistemin git gide baskı mekanizmalarını üniversite gençli ine dayatması üniversitelerdeki despotik ve bürokratik katılık huzursuzlu u besleyen etkenlerdendi. (Fransa 68'i üniversite yurtlarında erkek ve kızların geceleri serbestçe görü ebilmesi için yapılan bir eylemle ba ladı) çi haklarının yetersizli i, sosyal güvenlik sorunu ve gündelik ya antının proletarya içerisinde öfke tohumlarını kabartması ise 68 fitilini giderek kısaltıyordu. Avrupa'da genel olarak hal böyleyken ABD'nin ırkçı yapısı, bir yandan da tüm dünyayı etkileyen Vietnam sava ı ABD 68'inin zeminini dö üyordu. Kısaca özetlenen bu ön durum hareketin enternasyonalist, anti-kapitalist/anti-empyralist ve anti-bürokratik karakterinin zeminini olu turuyordu.

Bu üç de eri bir birinden kopuk irdelemek yanlış olacaktı. Çünkü her birinin birbiriyle ba lantısı vardır. Örne in Sovyetler Birli i tanklarıyla Çekoslovakya'yı i gal etti inde hemen ertesinde Avrupa'nın bir çok ba kentinde özellikle de Londra'da Sovyetler Birli i protesto edilmi ti. Bu protestolar hem Çek halkıyla enternasyonal anlamda dayanı ıyor hem de Sovyet bürokrasisini hedef alarak, ona kar ı da mücadele bayra ı çekiyordu. Dolayısıyla kavramları her zaman birbirinden ba ımsız ele alamayız. Fakat burada kolaycılı a kaçıp ve daha anla ılır olmak amacıyla bu üç de eri ayrı ayrı inceleyece ız.

- **Enternasyonalizm:** 68'i 68 yapan onun ülkeler ve kıtalar arası yolculu u idi. Bırakın tek bir ülkeyi tek bir kıtaya bile sı amayan bir isyandan bahsediyoruz.

68'in enternasyonal karakterinin en önemli yansıması –ve anti-emperyalistli i- Vietnam sava ına kar ı düzenlenen gösterilerde aç ı a çıkıyordu. Dünya'nın bir çok yerinde aynı anda emperyalizme kar ı ve Vietnam halkıyla dayan ı mak için protesto gösterileri düzenleniyor; fakülteler i gal ediliyor, barikatlar kurularak polisle çat ı ılıyordu. Almanya'da Kızıl Rudi'ye yapılan silahlı saldırıdan sonra Avrupa'nın bir çok kentinde Rudi için halk aya a kalkm ı t ı. Bir di er önemli olay ise Prag Baharı'nın Sovyet bürokrasisi tarafından bastırılmasıyd ı. Çekoslovakya'da ba layan sosyalist özgürle me hareketi kısa sürede Sovyet bürokrasisinin baskısı ve i gali ile bastırılıyordu. Fakat hemen arkasından yine Avrupa'nın birçok kentinde Sovyet bürokrasisine kar ı ve Çek halkıyla dayan ı mak adına protesto gösterileri düzenleniyor; Sovyet temsilciliklerinin önünde eylemler gerçekte tiriliyordu. (Prag Baharı uzun uzun incelenmesi gereken bir konudur. Prag i galinin etkisiyle 68 hareketi kapitalizm ele tirisi yanında bürokratik sosyalizmleri de açıktan aç ı a ele tirmeye, kar ısına almaya ba lam ı t ı.)

- Anti-kapitalizm/anti-emperyalizm: Anti-emperyalizm anti-kapitalizme için bir eyd ır. Anti kapitalist olunmadan anti emperyalist de olunamaz. Tersine ku kusuz içi bo , sı bir anti emperyalizmdir. 68 hareketini anti kapitalist yapan teorik neden ku kusuz tüketim toplumu ve kapitalizm ele tirileriye, pratik alanda genel grevdi. Fransa 68'i tarihin en büyük genel grevine ahit oldu. 10 milyona yakın i çi haftalarca genel grevde kald ı, barikat arkalarında sava t ı. Genel grev sadece Fransa ile sınırl ı de ildi. Avrupa'nın pek çok ülkesi ve Türkiye'de de grevler 68'e gücünü veren en önemli etkendi. Ö renci hareketi "tüketim toplumu", yabancıla ma gibi olguları ele tiriyor; do rudan kapitalizmi hedef al ıyordu, a maya çalı ıyordu. "Gerçekçi ol imkansız ıste" slogan ı ku kusuz gerçekçili in var olan düzen kalıpları d ında bir ey istemek ve gerçekte tirmek oldu unu ö retiyordu. Entelektüel alanda yapılan çalı maların hemen tümü –en radikal olanları Guy Debod'un da içlerinde bulundu u kar ı sanat akımı sitüasyonist hareket- radikal bir kapitalizm ele tirisi yapıyordu. Fakat özellikle ö renci hareketi ve i çi hareketinin ortak, anti kapitalist zeminde bulu mas ı 68'in en önemli olguları arasındadır.

Vietnam sava ı ise ku kusuz 68'in anti-emperyalist karakterinin olu masında merkezi bir rol oynar. Tüm dünyada Vietnam halkıyla dayan ı ma eylemleri gerçekte ir. Che'nin me hur slogan ı "iki, üç daha fazla Vietnam" bir çok dilde sokaklarda yankılan ır. Muhammet Ali ABD'de askere gitmeyi reddeder; Türkiye'de 6. Filo denize püskürtülür. Almanya'da Rudi öncülü ünde "Vietnam Konferansı" toplan ır; binlerce ki i sokakları i gal eder. Sadece Vietnam'ın de il dünya ezilen halklarının Ho amcas ı, Ho- i-Minh, Ernesto Che Guevara ile birlikte 68 ku a ının idolleri arasındaki yerini alır.

68 özgürle me rüzgar ıyd ı. Kitadan kıtaya yayılan bir özgürle me rüzgar ı. Tarih 1848 isyanlarından sonraki en görkemli ve yıkıcı ama aynı zamanda da yaratıcı; romantik ve karnavalesk ba kaldırıya ahitlik ediyordu. 68 "tarihi bir devrim" yaratamam ı t ı fakat 68 "tarihte bir kopu " yaratm ı t ı.

- Anti-Bürokratizm: 68'in anti bürokratik karakteri hareketin öz yönetimci ve a a ıdan örgütlenmec i anlay ı ndan gelir. Bir yandan üniversitelerin ve kurumların bürokrasisinin di er yandan da i çi hareketinde önemli yer tutan sendikal bürokrasilerin radikal ele tirisi üzerinden yeni örgütlenme biçimleri geli tiriliyordu. İ çi hareketi sendikal bürokrasiye güvenmiyor, kendi öz örgütlülü ünü yaratarak kendi grevini, direni ini kendisi ö rüyordu. Aynı durum ö renci hareketi için de geçerliydi. Kararlar i gal altındaki fakülte amfilerinde tart ı larak al ın ıyordu yine aynı ekilde eyleme geçiliyordu. Hareketin liberter örgütlenme tarz ı aynı zamanda Sovyet uzantısı Komünist Partileri de ele tiriyor, bürokratizm kokan sosyalizm anlay ı lar ını mahkum ederek yeni bir sosyalizm anlay ı na yöneliyordu.

Epilog:

Yukarıda 68'in her co rafyada farklı tezahürleri olabilece inin altını çizmi fakat buna ra men zeminin aynı oldu u açıklanmaya çalı ılm ı t ır. Peki 68'de niçin devrim olamad ı veya 68 niçin yok oldu sorusu aynı kapıya çıkar! Toparlayıcı bir devrimci öznenin, partinin olmamas ı. Burjuvazi kendisine erken çeki düzen verdi. Fakat 68 yok oldu mu? Ku kusuz hareketin fiziksel olarak varolu undan bahsediyorsak; tabi ki yok oldu. Hatta söz konusu ku ak bile biyolojik olarak

yok olmak üzere. (68'de 20 ya ında olanlar bugün itibarıyla 61 ya ındalar) Fakat bu 68 tamamen yok oldu anlamına gelmiyor. 68'in ruhu hala ya atılıyor, ya ıyor. 68 yeni bir kap ı açm ı t ı ve o kapıdan içeri girildi. 68 kendi içerisinden bir çok devrim çıkardı. Yeni toplumsal hareketler -sava kar ıt ı, ekolojist-, cinsel özgürlük, kültürel dönü üm, tüketim toplumu ele tirisi... Bir yandan da Stalinizm, Sovyet tipi kalkınmac ı bürokratik sosyalizm anlay ı ının mahkum edilmesi ve liberter sosyalizmin pratik zemininin olu umu 68'in getirilerinin sadece küçük bir bölümü.

68'den kalan, imkansız ısteme arzusudur. nsan hayal ettikçe isyan da edecektir. mkansız ıstemek bugün 41 yıl sonra bile en gerçekçi taleptir. Güzellik sokakta ve "ütopya" hala ya ıyor!

* Güzellik sokaktadır.

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

Kıbrıs'a Lüzinyan Döneminde gelmi olan Maronitler, Hristiyan Arap kökenlidirler. Lüzinyanlar Katolik Hristiyan oldu u için Maronitler imdiki Lübnan bölgesinden Lüzinyan Krallı ının askeri gücü olarak getirtilmi lerdir. St. Maroon diye bilinen azize ba lı bir Katolik Hristiyan cemaatı oldu u için bu isimle anılırlar. Lübnan'da aynı cemaat **Maruni** ismiyle bilinir. Arapça kökenli bir konu ma diline sahiptirler. Lüzinyan Döneminde 1250'li yıllarda Kıbrıs genelinde 60 tane Maronit köyünün varoldu u biliniyor. Bu sayı Osmanlı Devleti'nin adayı aldı ı yıllarda 33 olarak tespit edilmi . 1576'da 19, 1700 ile 1820 yılları arasında elde edilen bilgilere göre Kıbrıs'ta 10 Maronit köyü kalmı . 1960 nüfus sayımında ise Maronit köylerinin sayısı sadece 4 olarak verilmektedir. Bu köyler: Kormacit, Karpa a, Asomato, Aymarina'dır. Kormacit'in nüfusu, o tarihte 1115 ki iden olu maktaydı. 1974 sonrası ismi Koruçam olarak de i tirilen Kormacit'in bugünkü nüfusu, 1996 sayımına göre 220 ki iden olu maktadır. Karpa a'da 190 ki ilik bir

Kıbrıs'ta Maronit Köyleri

Kormacit (Koruçam), Karpa a, Asomato (Özhan), Aymarina (Gürpınar)

Kıbrıslı Maronit nüfustan bahsedilirken 1996 sayımında 87 ki ilik bir karma nüfustan bahsediliyor. Asomato'da 500 ki ilik bir Kıbrıslı Maronit nüfus varken bugün tamamen TC askeri kullanımındadır. Aymarina ise 1960 sayımında tek Türk-Maronit karma köyü olarak tarihe geçerken (65 Kıbrıslı Türk ve 375 Kıbrıslı Maronit) 1974 sonrası bu köy tamamen bo alını ve askeri amaçlara hizmet etmektedir. Yalnız Aymarina'daki büyük Maronit kilisesi 2005'ten sonra kutsal günlerde birkaç kez ayınlar için açılmış tır. Çe itli giri imlerin sonucu olarak da olsa kilisenin kullanılmasına izin verimesi çok önemli bir geli medir ve bu tarihi binlerce yıl öncelere kadar giden köylerimizin günlük hayatla tanı ması halkların karde li i adına önemli bir geli me olacaktır.

İllura ve Ayvasıl yani Yılmazköy ve Türkeli

İllura ve Ayvasıl iki kom u köydür. İllura'da da Ayvasıl'da da ya ayan bu köylerin yerlileri her iki hatta her üç dine de mensup ki iler olarak yüzyıllarca ya amlarını devam ettirdiler. Maronit, Ortodoks ve Müslüman cemaatler olarak. Bu bölgede varolan di er köylerde de durum İllura ve Ayvasıl'dakinden farksızdı. 1789 Fransız Devrimi'nden sonra dünyaya yayılan milliyetçilik biraz geç de olsa İngiliz sömürge yönetimi altındaki Kıbrıs'ta da kendine zemin buldu. İngiliz idaresinin desteklemeleriyle

1950'lerde iddetlenen milliyetçilik Kıbrıs'ın belki de en kozmopolit köyleri diyebilece imiz bu köylerini öksüz bıraktı. Topraklarını kanla suladı ve yıllarca devam eden tarifi zor zararlar verdi.

Tek tük kalmı kerpiç evlerin sessiz duvarları insanlı ın belki de en kara dönemlerini anlatacak kadar çok kötü eyler gördü. Türkle me ve Elenle me arasında kalan Maronitler hızla kendi küçük gettolarına kapanmak zorunda kaldı. 1963 sonrası Elen nüfusun yo unlu u ve fa istlerin saldırıları sonrası İllura ve Ayvasıl'daki Kıbrıslı Türkler, köylerini evlerini terketmek zorunda kaldılar. Resmi tarih kitaplarında Kıbrıslı Elenlere kin besleyecek ekilde milliyetçili i körüklemek için yazılan Ayvasıl katliamı Elen fa istlerce bu bölgede gerçekleş tirilmi tir. İllura köylüleri 1974 sonrası TC askerinin gelip yerle ti i köylerine girebilmek için çok zaman u ra mı lar sonunda kendi köylerinin bir kısmına girerek yerle edilmilerdir. Ancak Ayvasıl'ın tamamı TC askeri tarafından kullanılmaktadır. Sadece törenler için gidilen bu bölge sivil yerle ime kapatılmış tır. Ayvasıl köylüleri 1963'te kaçmak zorunda kaldıkları köylerine 1974 sonrası da gidememi lerdir. Bütün tarih kitaplarında Ayvasıl olarak geçen bu köyün tabelalara yansıyan ismi Türkeli'dir. Ve bu çeli ki Kıbrıslı Türklerin de il resmi makamların çeli kisidir.

İllura'da 289 Kıbrıslı Türk'le 504 Kıbrıslı Elen ya ıyormu 1960 sayımı sırasında. Ayvasıl'da ise 114 Kıbrıslı Türk ile 492 Kıbrıslı Elen birlikte ya ıyormu . Bugünlerde İllura'da 500 civarı bir Kıbrıslı

1958'de köylerimizin adları de i ti. 1963'te göçmen olduk. 1968'den sonra geri dönmeyi dü ünürken, bu kez 1974 olayları patladı ülkemizi ikiye bölündü ve göçmenlik tekrardan mecburiyetimiz oldu. Geldi imiz yere yeniden bir isim verdiler. Amaç "gavurcağı" Türkçe yapmak oldu u için gerçek isimler yerle bir edildi. Do du umuz yerlerin gerçek ismi yerine sonradan ona uygun görülen isim göç etti imiz toprakların da ismi haline getirildi, tabelalara yeni isimler yazıldı. İmdi Kıbrıs'ta iki Tatlısu, iki Geçitkale, iki Alaniçi, iki Mutluyaka, iki Mormenek e... İmdi Kıbrıs'ta iki Mari, iki Köfünye, iki Glavya, iki Muttayaka, iki Dromolak a... Geçmi imizdeki tarihsizle tirme çalı malarını bilmeden bu çeli kinin içinden çıkmak da mümkün görünmüyor.

Kuzey Köyleri sim Listesi 7

Girne Kazası

Kıbrıslı Maronit Köyleri

Tabela Adı (1958'den sonra)	Kıbrıslı Türklere Göre	Harita Adı
Özhan	Asomato	Asomatos
Karpasa	Karpa a	Karpa a
Koruçam	Kormacit	Kormakiti

Kıbrıslı Türk Köyleri

Tabela Adı (1958'den sonra)	Kıbrıslı Türklere Göre	Harita Adı
A ırda	A ırda	Agridhaki
Be parmak	Trapeza	Trapeza
Da yolu	Fota	Photta
Göçeri	Billele	Pileri
Hisarköy	Gambilli	Kambyli
Kömürcü	Kömürcü	Keumurju
Pınarba lı	Kırını	Krini

Kıbrıs'a Lüzinyan Döneminde gelmi olan Maronitler, Hristiyan Arap kökenlidirler. Lüzinyanlar Katolik Hristiyan oldu u için Maronitler imdiki Lübnan bölgesinden Lüzinyan Krallı ının askeri gücü olarak getirtilmi lerdir.

Ö renci S.çm(e)(a) Sınavı

Ceyda Alçicio lu
ceydaalcicioglu@yahoo.com

Yukarıdaki cümlede nokta olan yere a a idakilerden hangisinin gelmesi uygundur?

- a) a
- b) e
- c) ı
- d) Ne fark eder ki?!
- e) Hepsi

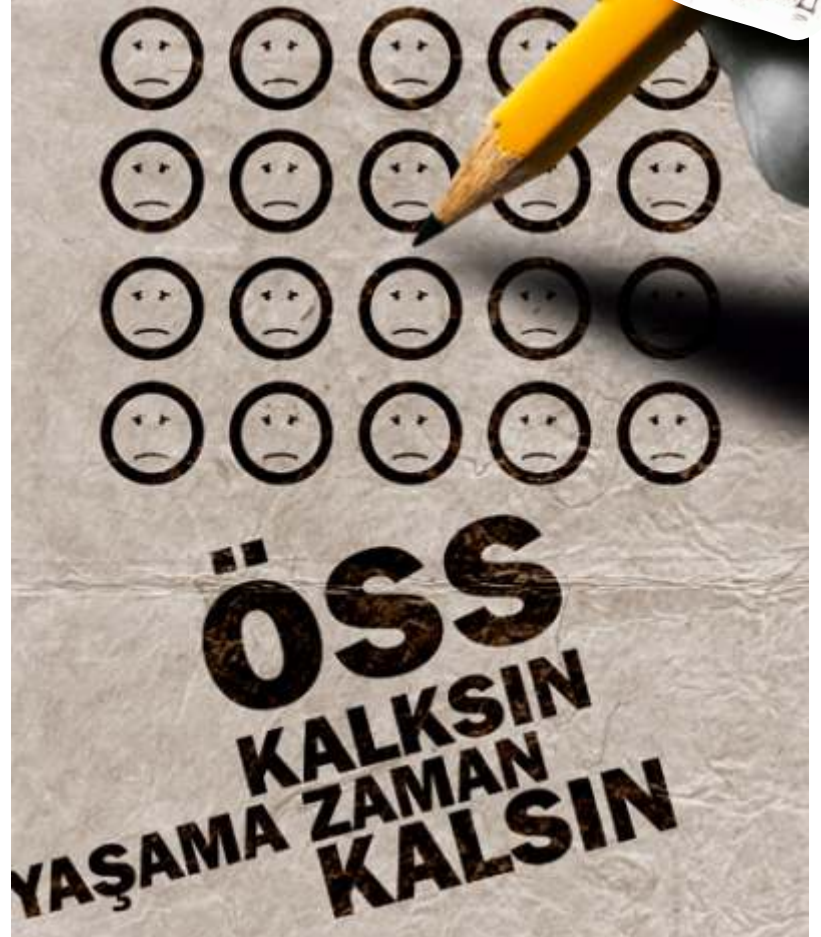
Sınava 3 ay kaldı. Artık her eyi potansiyel soru olarak görmeye başladım. Rüyalarım da soru çözmeye de başladım. Sanırım artık sınava hazırım.

Dü ünüyorum da 3 ay göz açıp kapayıncaya kadar geçecek ve u runa 4 senemi verdi im, hayatı kaçırdı ım, dersanelere tonlarca para ödedi im sınav, tüm gerçekli iyle önümde olacak. 195 dakikada olacak her ey. Tüm emeklerimi o 195 dakika içinde harcayaca ım.

u an beynimde "gerçek hayatta" i ime yaramayan, yaramayacak birçok bilgi var. Mesela ilk mesnevinin, aynı zamanda ilk siyasetnamenin Kutadgu Bilig adlı eser oldu u ya da Silifke ile Konya'yı birbirine ba layan geçidin adının Sertavul Geçidi olması, heraldik kelimesinin eski armaları inceleyen bilim dalının adı olması veya ilk yarı-resmi gazetenin adının Ceride-i Havadis olması vb...

Aslında saçma; ama ÖSS için çok gerekli olan bu kadar bilgiyi kafama yerle tirmek kolay olmadı tabi ki. Fedakârlık ettim birçok eyden. En sevdi im eyleri yapamadım, çalı mak zorunda oldu um için. Yani sosyal hayatla, ÖSS ba arısı ters orantıda i liyor. E er iyi bir ÖSS'ci olmak istiyorsan gece dı arı çıkmayacaksın, sevgilin olamayacak, günde en az 200 soru çözeceksin. yi bir ÖSS'ci için teneffüsler soru çözmek için bırakılmı naçizane zaman dilimleridir. Eee kolay mı bir soru bin ki i demek! Kısacası bir robottan farksız olacaksın. Sa lıksız olacaksın. E er tüm bunları ba arabilirsen "iyi bir üniversitede" ö renim görebilirsin. Tüm bu çabaların ardından temmuzun son haftasını bekleyip, sonuçları ö reneceksin ve tüm bilgiler uçup gidecek kafandan. te bu kadar!

Aslında i o kadar basit de il. ÖSS'ye hazırlanırken, dü ünmeye bile fırsatı olmuyor insanın. nsan ne kitap okuyor ne de bir makale. Kısacası hayatın gereklerini yerine getiremiyorsun. Sosyalle ti in her dakikanı vicdan azabı çekerek geçiriyorsun. Aslında gerçek hayat orası de il mi? Bizi dü ünmeye, hayatı sorgulamaya iten. Gerçi sistemin de yapmak istedi i dü ünmeyen, ele tirmeyen bireyler yeti tirmek de il mi? Dü ünmesinler, ele tirmesinler ki çark dönmeye devam etsin. Para tuza

u an beynimde "gerçek hayatta" i ime yaramayan, yaramayacak birçok bilgi var. Mesela ilk mesnevinin, aynı zamanda ilk siyasetnamenin Kutadgu Bilig adlı eser oldu u ya da Silifke ile Konya'yı birbirine ba layan geçidin adının Sertavul Geçidi olması, heraldik kelimesinin eski armaları inceleyen bilim dalının adı olması veya ilk yarı-resmi gazetenin adının Ceride-i Havadis olması vb...

dershanelerde ö rencilerin beyni saçma bilgilerle doldurularak, ö rencilerin mantıklı eyler dü ünmesi, hayata ele tirel bakması engelleniyor. Parası olmayan ÖSS'yi kazanamaz. En ucuzu aylık 400 TL den ba layan dershanelerin parasını ödeyemeyen üniversiteli olamıyor. Olan da üstün ba arı göstermek zorunda yani evden dı arıya dahi çıkmaması gerek dershaneye gidemeyenin.

Sosyal hayat demek, hayata bakmak de il hayatı görmek demektir. Sistem de i medikçe hayata sadece bakanlar olacak etrafta. te bu yüzden bu sistem de i meli. Biz de i tirmeliyiz. E itim ezbere dayalı olmamalı. Daha çok sanat, daha çok yaratıcılık, daha çok hayat olmalı e itimde. ÖSS'ye hazırlanırken geçen yıllardan sonra üniversiteye gerçekten hazır oldu umuzu kim söylemi ? Sadece, zorunlu bir sınavı geçme çabası bizim yaptı ımız. nsanı üniversiteye ya da hayata hazırlamıyor. ÖSS, sadece sosyal hayattan koparıyor. Böyle dü ünmemek elimde de il; ama bu yazıyı yazarken bile aklımda çözmem gereken testler vardı. Neyse 3 ay nedir ki göz açıp kapayıncaya kadar geçer, bir bakmı sın ki lise bitmi , ÖSS'ye giriyorsun.

Not: sorunun cevabı ıkların herhangi biri olabilirdi. Hayat bizi çoktan seçmeli sınava almıyor ya! ☒

4 Nisan 1949: NATO kuruldu.
10 Nisan 1919: Meksikalı devrimci Emiliano Zapata öldürüldü.
16 Nisan 1961: CIA Domuzlar Körfezi'nde Küba'ya saldırdı.
19 Nisan 1943: Var ova Gettosu Ayaklanması ba ladı.
21 Nisan 1967: Yunanistan'da Albaylar Cuntası açık fa izmi.
25 Nisan 1974: Portekiz'de Karanfil Devrimi
28 Nisan 1945: Partizanlar Mussolini'yi kur una dizdi.
30 Nisan 1975: Vietnam Sava ı sona erdi.
1 Mayıs 1889: II. Enternasyonal, 1 Mayıs'ın, i çilerin "uluslararası birlik, mücadele ve dayanı ma günü" olmasını kararla tırdı.
1 Mayıs 1977: "Kanlı 1 Mayıs" Türkiye, Taksim Meydanı'nda fa ist saldırı sonucu 37 ki i öldürüldü.
4 Mayıs 1985: Fatsa eski Belediye Ba kanı "Terzi Fikri" olarak da bilinen Fikri Sönmez, geçirdi i kalp krizi sonucunda öldü.
6 Mayıs 1972: Deniz Gezmi , Yusuf Aslan, Hüseyin Inan idam edildi.
9 Mayıs 1936: Benito Mussolini talya Fa ist mparatorlu u'nu ilan etti.
9 Mayıs 1974: Almanya'da, Ulrike Meinhof hücrelerinde ölü bulundu.
15 Mayıs: Dünya Vicdani Retçiler Günü
16 Mayıs 1966: Çin'de Kültür Devrimi ba ladı.
17 Mayıs: Dünya Sa lık Örgütü e cinselli in hastalık olmadığını ilan etti. Homofobiye Kar ı Mücadele Günü.
17 Mayıs 1971: srail ba konsolosu Efraim Elrom'u kaçıran THKP-C 1 no'lu bildirisini yayınladı.
28 Mayıs 1913: Osmanlı'da ilk feminist örgüt sayılabilecek Teali-i Nisvan kuruldu
1 Haziran 1921: TKP kurucusu efik Hüsnü'nün Aydınlık gazetesi çıktı.
1 Haziran 1971: THKP-C'ye düzenlenen operasyonda Hüseyin Cevahir öldürüldü.
2 Haziran 1793: Fransa'da Jakobenler iktidarı ele geçirdi
2 Haziran 1964: Kısa adı FKÖ olan Filistin Kurtulu Örgütü kuruldu.
3 Haziran 1963: Nazım Hikmet öldü
8 Haziran 1949: FBI tarafından hazırlanan raporda Hollywood ünlüleri Komünist Parti üyesi ilan edildi. 1950'ler boyunca ABD'yi saracak olan anti-komünist "cadı avı" ba ladı.
13 Haziran 1381: Wat Tyler öncülü ündeki köylü isyancılar Londra'yı bastı, resmi binalarını ate e verdi, hapishaneleri bo alttı ve zenginlerin kafalarını uçurdu.
14 Haziran 1928: Ernesto Che Guevara do du.
16 Haziran 1958: 1956 Macar ayaklanmasının lideri mre Nagy gizli bir yargılama sonucu idam edildi.
19 Haziran 1979: Nikaragua'da Sandinista devriminin zaferi.
20 Haziran 1933: 8 Mart'ın uluslararası kadın günü olarak kabulünü sa layan Clara Zetkin öldü.
21 Haziran 1633: talyan gök bilgini Galileo Galilei, engizisyon mahkemesinde dünyanın döndü üne ili kin tezini inkara zorlandı.
23 Haziran 1987: Türkiye'de Halkevleri mahkeme kararıyla yeniden açıldı.
24 Haziran 1821: Simon Bolivar Yeni Kolombiya Cumhuriyeti'ni ilan etti.
25 Haziran 1950: Kore Sava ı ba ladı.
25 Haziran 1975: Angola ba ımsızlı ını kazandı.

Ulrike Marie Meinhof

İfa Alçıcıo lu
sifa_alcicioglu@yahoo.com

"Üzgün olmaktansa öfkeli olmayı ye lerim"
Bu cümlelerin sahibi Alman Kızıl Ordu (RAF) Fraksiyonu liderlerinden Ulrike Marie Meinhof.
Ulrike, 1934 yılında Hitler fa izminin ülkede iktidar oldu u bir siyasi ortamda do du. Çocuklu unu, anne ve babasız, inanmı bir hristiyan olarak geçirdi. Üniversite yıllarında manevi annesi Renate Riemeck'in onu biraz olsun politikaya yöneltmesinden sonra, ö renci dergisi olarak çıkan ancak daha sonra yayın politikası ve içeri ini de de i tirerek çok geni bir okur kitlesine ula an "Kontret" dergisinde, resmen gazetecili e ba ladı. Demokratik Alman Cumhuriyeti tarafından mali olarak desteklenen derginin, 1961 tarihinde sorumlu ba yazarlı ına getirildi. Aynı yıl bir komünist olan Klaus Rainer Röhl ile evlendi. Bu evlilikten Bettina ve Regino adlı ikizleri oldu. Maalesef kızlarından biri daha sonra büyük bir 'RAF' dü manı oldu.
ABD'nin Vietnam i gali sırasında Ulrike ya anan geli meleri takip edip kö esinde yazıyordu. 'entelektüel sol'a kar ıydı. Ulrike, entelektüel sol hakkında yazıları a ır yazmasına ra men kendi söylediklerini hayata geçiremedi. Çünkü hala yitirecek çok eyi vardı ve hala burjuva varolu unun sundu u ayrıcalıklara ba lıydı.
1968 yılının haziran ayında ola anüstü hal yasaları devreye girdi inde Ulrike Meinhof, yaptıklarının yetmedi inin farkına vardı. Çalı tı ı gazetenin kar ı devrimci dü üncelere hizmet etmeye ba ladı ını dü ünen Ulrike, gazeteyle ili kisini keserken, daha fazla politikanın günlük ihtiyaçlarıyla daha fazla ilgilenmeye ba ladı. Aynı yıl e inden de bo anan Meinhof, Berlin'deki daha radikal solcuların arasına kar ı tı. Sol kanadın kullandı ı sıradan mücadele araçlarının etkisizli i nedeniyle hüsrana u rayan Meinhof, 1970 yılında Andreas Baader'in hapisaneden kaçmasına yardım etti; Andreas Baader ile Gudrun Ensslin'in tutuklanması üzerine yaptıkları tutukluları kaçırma planı, onun hayatının dönüm noktası oldu. Baader'in bir kitap çalı ması içinde oldu u gerekçesiyle götürüldü ü Alman Merkez Enstitüsü binasında gerçekle en kaçırma eylemine katılanların hepsi de kadındı.
Baader'in kurtarılmasının ardından toplumdaki proleter grupları desteklemek için bir 'Kızıl Ordu' kurmaya karar verildi. Meinhof'a göre böyle bir silahlı yardım olmaksızın, ezilenler, devlet erkıyla çatı mada güçsüz kalacaklardı ve hiçbir netice alınamayacaktı.

Tecriti, "beyninizin infilak edece ini, kafatasınızın parçalanaca ını, patlayaca ını, omurili inizin beyninize sokuldu unu hissedersiniz" diye anlatıyordu.

Daha sonra El Fetih'in e itim kamplarına katıldı. Polis tarafından aranan Ulrike, Almanya'ya döndükten sonra paraya ihtiyaçları oldu u için; bazı soygunların gerçekle mesinde aktif rol aldı. Ayrıca sanayi siteleriyle Amerikan askeri üslerinin bombalanması eylemlerini gerçekle tirdi. Soygundan kısa bir süre sonra bazı RAF üyeleri tutuklandı. Grup, Alman basını tarafından hemen "Baader-Meinhof Çetesi" olarak adlandırıldı. Meinhof, grubun üretti i pek çok bro ür ve manifestoyu kaleme aldı. Bunlar sıradan insanın sömürülmesi ve kapitalist sistemi suçlayan yazılardı.

Ulrike, 1972 yılında tutuklanarak, tecrit hücrelerine kapatıldı. Tecrit hücreleri, "beyninizin infilak edece ini, kafatasınızın parçalanaca ını, patlayaca ını, omurili inizin beyninize sokuldu unu hissedersiniz" diye anlatıyordu. Ulrike'nin bu anlatımları, Alman cezaevlerindeki tecrit sistemini gözler önüne sererken, RAF üyelerinin tutsaklık ko ullarına kar ı çıkılmasının da yolunu açmı tı. Ulrike, "ön duru malarda" 8 yıl cezaya çarptırıldı. Kendisine ömür boyu hapis cezası veren duru malar sırasında 9 Mayıs 1976'da JVA Stuttgart-Stammheim'daki hücrelerinde "ölü bulundu". Kızıl Ordu Fraksiyonu'nun üyeleri de dahil olmak üzere pek çok insan daima onun Alman iktidarının temsilcileri tarafından öldürüldü ünü söylediler.

Ölümü bugün dahi ciddi bir sırdır, tıpkı di er dava arkadaşları Baader ve Ensslin'e oldu u gibi (onlar da hücrelerinde ölü olarak bulunmu tu).Yattıkları hapisane Almanya'nın en sıkı hapisanesi olarak bilinir, avukatları dahil ziyaretçiler bir sürü arama sonrası görü meye girebilmekte, mahkumlar da her görü meden sonra soyunarak, taramadan geçirilip yeni kıyafetler giydirilmektedir. Buna kar ın Baader hücrelerine silah sokabilmi , öte yandan solak oldu u halde sa elle ate etmi tir. Kimi iddialara göre ngiliz doktorlar ölümünden sonra Meinhof'un cesedi üstünde otopsi yapmı , öldürüldükten sonra asıldı ı yargısına varmı lar, ayrıca cinsel organında sperm oldu u yani tecavüze u radı ı tespit edilmi . Öte yandan Dario Fo "Ben Ulrike, Ba ırıyorum" adlı oyununda Meinhof'un a zından "kendini astı ama boynunda asılma izi yok. Boynunda hiçbir morluk yok. Buna kar ılık tüm vücudu çürük içinde..." diye yazar.☒

1 Mayıs 1958

Münür Rahvancıo lu
munurrahvancioglu@yahoo.com

çi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, ülkemizde de her yıl yürüyüşlerle, eylemlerle ve sloganlarla birlikte her yıl halkımızın gündemine gelir. Ancak bölünmüş adamızın kardeş halkları bu birlik gününde ayrı ayrı mücadeleler yürütmek durumunda kalmaktadır. 1974 yılından sınır kapılarının açıldığı 2003 yılına kadar Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen halklarının ortak yürüyüşleri organize etmesi fiziksel olarak mümkün değildi. Kapılar açıldıktan sonra ise iki taraftaki revizyonist/neo-liberal "liderlikler" in isteksizliği nedeniyle ortak eylemlerin koordine edilmesi zorlanmadı. Devrimciler ise emek hareketinin genel seyrine yön verecek kadrolara mayaya henüz ulaşamadıkları koşullarda ayrı ayrı yürütülen eylemlerin her ikisine de katılarak; bağımsız, birleşik ve halkları kardeş bir Kıbrıs için propaganda çalışması yapmaya devam ettiler. Elbette her geçen yıl daha da güçlenen örgütlülüğümüz kendini içi sınıfına "nimet" sanan bazı odakları rahatsız etmekte bu da 2007 1 Mayıs'ında bizlere barikat kurulması veya 2008 1 Mayıs'ında sol liberallerin emek hareketinden tecrit edilmesi gibi çetireli sonuçlara yol açmaktadır. Bu yıl Barış Platformu 51 yıldan beridir ilk kez ORTAK 1 MAYIS organizasyonu için kolları sıvamıştır. Devrimcilerin bu çabaya var güçleri ile destek olmaları gerektiği ise tartışılmaz bir gerçektir.

Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elenlerin birlikte kutladığı ilk ortak 1 Mayıs, 1948 yılında Lefke madenlerinde CMC şirketine karşı yürütülen ortak grev sırasında gerçekleşmiştir. 125 gün süren ve 17 Mayıs 1948 tarihinde sona eren grevler sırasında, 1 Mayıs 1948'de "Ya asın Kızıl 1 Mayıs" sloganı ile bir ortak kutlama tertip edilmiştir. Bu kutlamalardan sonra gerek sömürge idaresinin silahlı saldırıları, gerekse de yerli birlikçilerinin içeriden bölme çabaları sonucunda 1958 tarihine kadar başka bir ortak kutlama gerçekleşmemiştir. Bu durumda revizyonist AKEL'in 1948 yılında sahip olduğu içi sınıfı mücadeleleri aracılığıyla Kıbrıs'ın bağımsızlığını sağlayacak birleşik cephe yaratılması" siyasetinden vazgeçerek yeniden ENOS S siyasetine dönmelerinin de etkisi vardır.

AKEL, Kilisenin kuyruğunda ENOS S siyasetini sürdürürken; adanın geleceğine dair emperyalist odaklar arası kavga da iddetlenmekteydi. ABD yeni-sömürgeciliği ile İngiliz klasik sömürgeciliği arasında çatışmanın içindeki temsilcilerinden faşist EOKA 1 Nisan 1955 tarihinde kurulmuştur. Hemen ardından ise VOLKAN, KARA ÇETE gibi denemelerden sonra 29 Kasım 1957 tarihinde faşist TMT ilk bildirisini yayınlayarak Kıbrıslı Türklerin başına kara bir hayalet olarak çökmüştür. Tüm bu gelişmeler sömürgeci İngiltere'nin bilgisi ve onayı dahilinde olur ve halklar birbirlerine kırdırılmak üzere kırılırken, ortak yaşam için mücadele etme potansiyeli olan tek odak AKEL ve AKEL'in Türk Kolu üyeleri de yine sömürgeci İngiltere tarafından baskı altına alınmıştır. 26 Nisan 1956'da yasaları ilan edilen AKEL ile başlıkları oldu ve iddiasıyla TEK üyesi 23 Türk, İngiliz Sömürge dairesi tarafından tutuklanır ve aynı gün Lefko a'da soka çıkma yasağı ilan edilerek şehir sömürge idaresi tarafından dikenli tellerle ikiye bölünür. Revizyonist bir siyasetin bile sömürgecileri ne kadar korkuttuğu, adanın bölünmesinin önündeki tek engelin de solcular oldu u bu olgudan net bir şekilde görülmektedir.

Bu koşullar altında 1 Mayıs 1958 tarihinde, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen içerinin ortak kutladığı son 1 Mayıs gerçekleşir. Bu tarihte Lefko a sokaklarında bir gösteri yapan Kıbrıslı

Türk ve Kıbrıslı Elenlerin ana sloganı "sömürgeciler ve emperyalizme karşı ortak mücadele" olmuştur. Aslında Kıbrıslı Türkler arasında TEK, AKEL Türk Kolu ve PEO'da örgütlü içerinin devrimci bir örgütlülüğün olmadığı, AKEL'in ise ENOS S siyasetinin yedeğinde konumunda bulunduğu koşullarda bu slogan sadece simgesel bir anlam ifade etmektedir. Ancak gerek emperyalistler gerekse de onların yerli birlikçileri hiçbir eyleme ansız bırakılmak niyetinde değillerdir.

1 Mayıs 1958 tarihindeki ortak yürüyüşten hemen sonra TEK faşistler tarafından yakılacak ve TMT tarafından PEO'dan istifa etmeyen tüm Türk içerinin vurulacağı haberi yayılacaktır. 22 Mayıs 1958'de PEO Türk üyesi Bağımsız Ahmet Sadi ve eyleme bağımsız suikast girişi gerçekleştirir. Girişim hedefine ulaşamaz ama hemen ardından 24 Mayıs 1958'de "Kıbrıs Gazetesi" Yazı İşleri Müdürü Fazıl Önder TMT faşistleri tarafından öldürülür. Bu cinayet karıştırmada meşru müdafaa yöntemleri çerçevesinde bir direniş geliştirebilecekti, AKEL tarafından adı bilinen Kıbrıslı Türkler yurtdışına

1 Mayıs 1958 tarihinde, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen içerinin ortak kutladığı son 1 Mayıs gerçekleşir.

çıkartılmaya geriye kalanların da istifasının teklifi edilmesine karar verilir. 29 Mayıs'ta TEK yöneticisi Ahmet Yahya öldürülürken binlerce istifa gazetelerinde çarşaf çarşaf yayınlanmaktadır. 5 Haziran 1958'de ise nfaat içerisi Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Hasan Ali bir suikast girişiminden kurtulmayı başarır.

Faşist terör dalgası solu sindirmeye ve en ufak bir direniş eylemine bile girişimleyen revizyonist solu bir ay gibi kısa bir sürede silmiştir. Bunun üzerine rahatça halkların birbirine kırdırılmasını hedefleyen provokasyonlara girişilir. 7 Haziran 1958 tarihinde Lefko a'daki Türk Haberler Merkezi binasına bombalı saldırı gerçekleştirir. Saldırının Kıbrıslı Elenler tarafından yapıldığı iddia edilir. Ancak Denktaş, saldırının siyasi tansiyonu yükseltmek amacıyla "milliyetçiler" tarafından yapıldığını 1984 yılında itiraf edecektir. Bundan 5 gün sonra 12 Haziran 1958'de Gönyeli'de bir İngiliz provokasyonu gerçekleştirir. Sudan gerekçeleri tutuklanan sonra da Gönyeli ovalarında "serbest" bırakılan 9 Kıbrıslı Elen, İngiliz tarafından yayılan "Gönyeli'ye saldırıyorlar" ekindeki söylentilerin de etkisiyle Kıbrıslı Türkler tarafından katledilmektedir. Bu ortamda 16 Haziran 1958 tarihinde ilk ayrı Türk Belediyesi Lefko a'da Sömürgeciler tarafından kurulur. Sömürge dairesi, EOKA ve TMT'nin ne kadar uyumlu çalıştığını sadece bu kronolojik olaylar dizisinden bile görülebilecektir. Faşist terörün son noktası ise 30 Haziran 1958 tarihinde Leymosun'lu berber Ahmet İbrahim'in TMT tarafından "Kıbrıslı Elenlerle ilgili kiyi kesmedi" gerekçesiyle öldürülmesi ile konulacaktır.

Bu tarihten çıkarılacak çok ders vardır. Faşist teröre direnecek bir devrimci örgütlenmenin gerekliliği bunların başında gelmektedir. AKEL'in Kıbrıs tarihindeki en büyük hatası ENOS S siyaseti ise Kıbrıslı Türk üyelerini meşru müdafaa yolunda teklif etmemesi de ikinci hatası olmuştur. Böylece siyasetçiler sonucunda ada emperyalist güçler tarafından kolayca bölünebilirdi, insanlarımız birbirlerine düşman kılınmıştır. Ama bir önemli ders daha vardır ki içi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününün önemi sadece biz devrimciler tarafından değil, emperyalistler ve onların faşist birlikçileri tarafından da önemli bir gün addedilmektedir. Tüm öteki sebepler yanında biraz da bu yüzden 1 Mayıs 2009'da ortak bir mücadele ve dayanışma yaratmak her devrimcinin görevidir. ☒

1 Nisan 1996: DAÜ'de bağımsız bir ders ve kantin boykotu düzenlendi.

1 Nisan 1955: Faşist EOKA silahlı mücadeleye başladı.

4 Nisan 1975: Emek-Kurumu kuruldu.

11 Nisan 1965: Sendikacı yazar Derviş Ali Kavazo lu, yoldaşı Kostas Mihalidis ile bir pusuda öldürüldü.

11 Nisan 1988: Kıbrıs Halk-Der kuruldu.

14 Nisan 1941: AKEL kuruldu.

21 Nisan 1971: Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi, Kıbrıs Türk Yönetimi oldu.

22 Nisan 1962: Avukat Ayhan Hikmet ve Muzafer Gürkan öldürüldü.

23 Nisan 2003: Sınır Kapıları açıldı.

26 Nisan 1956: TEK üyesi 23 Türk tutuklandı. Aynı gün Lefko a'da soka çıkma yasağı ilan edildi ve İngiliz Sömürge dairesi dikenli tellerle ikiye bölündü.

1 Mayıs 1988: "Seçenek Olu turma Mücadelesinde Özgürlük" Bildirgesi yayınlandı.

1 Mayıs 1958: Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen içerinin son ortak 1 Mayıs'ı.

1 Mayıs 1980: Halk-Der'in "Bağımsız Kıbrıs Bütün Halklar Kardeş" sloganından rahatsız olan CTP revizyonizmi, 1 Mayıs alanına barikat kurdu. İki grup arasında çatışma yaşandı. Sonuçta Halk-Der sloganlarını atarak alana girdi.

6 Mayıs 1990: TC Kurumlarının seçimlere müdahaleleri sonucu CTP ve TKP meclisi boykot etti.

17 Mayıs 1948: Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen içerinin CMC'de ortak olarak sürdürdükleri 125 günlük grev sona erdi.

19 Mayıs 1948: Kıbrıs Türk içi Birlikleri Kurumu'nun günlük yayını EMEKÇ yayınlanmaya başladı. Sahibi Ahmet Sadi Erkut olan gazete milliyetçi çevrelerden büyük tepkiler aldı.

19 Mayıs 1979: Denktaş ve Kiprianou Doruk Anlaşması imzalandı.

22 Mayıs 1958: PEO Türk üyesi Bağımsız Ahmet Sadi ve eyleme bağımsız suikast girişi gerçekleştirildi.

24 Mayıs 1958: "Kıbrıs Gazetesi" Yazı İşleri Müdürü Fazıl Önder faşistler tarafından öldürüldü.

29 Mayıs 1958: TEK yöneticisi Ahmet Yahya faşistler tarafından öldürüldü.

Haziran 1981: Bağımsızlık Yolu isimli gazetenin 13. ve son sayısı yayınlandı.

Haziran 1996: Bağımsız Gençlik Platformu tarafından çıkarılan ÇATI dergisinin ilk sayısı yayınlandı.

5 Haziran 1958: nfaat içerisi Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Hasan Ali'ye faşistler tarafından suikast girişiminde bulunuldu.

7 Haziran 1958: Lefko a'daki Türk Haberler Merkezi binasına bombalı saldırı gerçekleştirildi. Denktaş, saldırının siyasi tansiyonu yükseltmek amacıyla "milliyetçiler" tarafından yapıldığını 1984 yılında itiraf etti.

12 Haziran 1958: Gönyeli'de İngiliz provokasyonu. 9 Kıbrıslı Elen, Türkler tarafından öldürüldü.

16 Haziran 1958: İlk ayrı Türk Belediyesi Lefko a'da kuruldu. Yasal düzenleme sonradan İngiliz Sömürge dairesi tarafından yapıldı.

17 Haziran 1954: AKEL Türk Bürosu kuruldu.

30 Haziran 1958: Leymosun'lu berber Ahmet İbrahim Elenlerle ilgili kişiyi kesmedi için faşistler tarafından öldürüldü.

kütüp-ha!-ne?

ben okudum, pek hazettim

Tarih, Bellek Ve Gelecek Veya Gelene i Sahiplenmek

Hasan Yıkıcı
ykchasan@yahoo.com

Tarih ve bellek aynı kaygıdan do arlar ve aynı konuyu payla ırlar: Geçmi in özünsenmesi. Enzo Traverso.

Toplumsal bellek sınıflar mücadelesinde egemen ideolojinin sürekli olarak içini oydu u fakat sürekli olarak da içini doldurmak zorunda oldu u toplumsal bir organizmadır. ktidar ideolojisi egemenli inin "sarsılmazlı ı" ve "de i mezli i" adına belle in içini oymak zorundadır. Tüm egemen ideolojiler "unutu " ile beslenirler. Daha do rusu "unutturmak" için vardırlar. ktidar "belle i" ele geçirdi mi sadece geçmi e dair ne varsa de il; aynı zamanda gelece e dair de ne olacaksa tümünün üzerinde hakimiyet kurar. Hükmeden/hükmedilen, ezen/ezilen arasındaki kavga aynı zamanda "bellek" ile ilgilidir ve belle in varlı ı veya yoklu u sınıflar mücadelesinin içerisinde ekillenir.

Walter Benjamin'in "Tarih Kavramı Üzerine Tezler" isimli eserini okudu umuzda geçmi in gelece i ilgilendiren eyler söyledi ini ö reniriz. Tarih sınıflar mücadelesiyle olu ur. Devrimci "praxis" salt gündelik ya antımıza veya gelece e yönelik kurgulanamaz. O aynı zamanda geçmi in ma lubiyetleri ve galibiyetlerinin yarattı ı dehlizlerin içine girerek; oralardan beslenerek kurulur. Bu ba lamda sa ıklı bir devrimci "praxis" in varolu u; geçmi in özünsenmesine; geçmi in özünsenmesi de iktidara kar ı direnebilecek güçlü bir belle e ve tarihin do ru yorumlanmasına ba lıdır.

Baraka aktivisti Münür Rahvancıo lu'nun iki senelik hummalı u ra ısı sonucunda kaleme aldı ı "Kıbrıslı Türk Devrimci Hareketi – (Halk-Der)" isimli kitabı ubat ayı içerisinde çıktı. Rahvancıo lu kitabında bugüne kadar hep unutturulmaya çalı ılan ve adeta söz konusu ku a ın bile belleklerinden silinmeye yüz tutmu devrimci bir hareketin, "Halkla Dayanı ma ve Kültür Dernekleri"nin tarihine e iliyor. Eser sadece Kıbrıslı Türk devrimci mücadeleler tarihine dair hemen hemen hiçbir çalı ma yapılmamasından kaynaklı büyük bir bo lu u doldurmakla kalmıyor, ayrıca Halk-Der'e dair ilk çalı ma olmasının yanında aynı zamanda devrimci hareketin ele tirel bir tarih de erlendirmesine de giri erek; ba ımsız

ve sosyalist bir Kıbrıs yaratma amacında olan günümüz devrimci hareketi açısından önemli dersler ve sonuçlar çıkartıyor. Kitabın önemi ve amacı da burada beliriyor zaten. Günümüzün devrimci hareketinin ve onun öncü kadrolarının görevi, ba ımsız ve sosyalist bir Kıbrıs için izlenecek mücadele güzergahında bir yandan geçmi in cansız ve enkazı altında kalmı bedenlerinin ruhlarını kovmak; di er yandan da onu anlayabilmek, onu tekrarlamamak aksine onu a mak; gelene i sürdürmek adına tarihe saplanmak de il; tam aksine gelene e sahip çıkmak için tarihimizin çakıldı ı yerden kopmaktır. Bir di er anlamda gelene i kurtarmaktır. Tarih e er bir laboratuar ise oraya bir bilim insanı ciddiyetiyle

Gelenek geçmi te ya atılmaz. O ancak orada anımsanır ve zamanla küflenir. Gelenek dura an de ildir. Gelenek bugünün mücadelelerinde sahiplenilir, ya atılır ve geli tirilir.

girilmelidir. Deneyimlerin yanlı analizleri veya saptırılmı yorumları devrimci hareketimiz için nasıl zararlıysa; aynı zamanda tarihin laboratuarından dersler alamamak da bir o kadar yeteneksizlik ile açıklanabilir. Yazarın amacı ve aray ı tam da bu ba lamda algılanmalıdır. Geçmi e ve onun devrimci öznelerine dair bir güzelleme yapmak de il; fakat tarihin laboratuarından dersler almak ve gelece e dair olu turaca ımız formüllerin zeminini geçmi in hata ve zararlarından ayıklayarak dö emektir. te bu ince fakat hayati önemdeki kaygı anla ıldı ında kitap amacına ula mı olacak. Yukarıda bahsetti im gibi gelece i yaratma u ra ısı geçmi i özümseyip, a ma u ra ısı ile iç içe geçti i oranda devrimci hareketin güzergahı da aynı oranda açılacaktır.

Kitap tüm bunların yanında önemi küçümsemeyecek ba ka bir açılımı da içeri inde barındırıyor. Kitabın ilk bölümünü olu turan "Tarihsel Arka Plan" ba lı ı altındaki dünya ve Kıbrıs tarihi bölümleri ba lı ba ına resmi tarihin dayattı ı tarih anlay ının dı ında kapsamlı bir alternatif tarih yorumudur. Yazar çalı masında ayrıca devrimci hareketin içerisindeki resmi anlay ı ve tarih okumalarından da ba ımsız, dönemin

Münür Rahvancıoğlu

Kıbrıslı Türk Devrimci Hareketi
(HALK-DER)

KALKEDON

İpsos

toplumsal mücadelelerinin (1977-1990) alternatif bir tarihçesini olu turuyor. Bugün dahi HALK-DER ismini duyar duymaz irkilen neo-liberal CTP kendi geçmi ini –KÖGEF ile birlikte- kutsayıp, tarihe egemen olmaya çalı arak Kıbrıslı Türk devrimci hareketini doruk noktasına ula tıran ve tarihimizin onuru diyebilece imiz HALK-DER örgütlenmesini unutturmaya, belleklerden silmeye çalı ıyor. Rahvancıo lu, çalı masında oportünist/revizyonist siyasetin tarihi dı ında, gerçek ve ba ımsız devrimci hareketin tarihini gölgeler arasından çekip kurtarıyor. Hatırlamak istemeyen bugünün yeni liberalleri, geçmi in eski revizyonistleri gözlerini kapayıp, kulaklarını tıkayacaktır. Fakat toplumsal belle in egemen ideolojilerin hegemonyasından kurtulması ve kendisini onarması oranında tarihin korkaklara verece i arma an onları kendisinin dı ına atmak olacaktır.

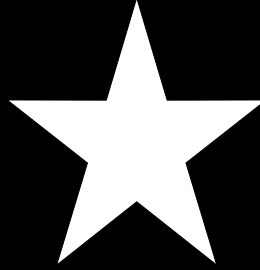
Kitap bize kısaca öyle demektir: Gelenek geçmi te ya atılmaz. O ancak orada anımsanır –daha fazlası olamaz- ve zamanla küflenir. Gelenek dura an de ildir. Gelenek bugünün mücadelelerinde sahiplenilir, ya atılır ve geli tirilir. Ve gelenek bugünün mücadeleleriyle gelece e aktarılır.☒

...Bir mar ın kelimeleri ki umudun ı ı ıdır,
gücün ve direncin...
Bir mar ın kelimeleri ki alında, göz üstünde
gö sün cevherinde beslenir...
Bir mar ın kelimeleri ki
bile i bükülmez, ısrarı ölümsüzdür...
ona ses veren kuvvet
dalın yıldıza de di i yerde
bir tomurcuk gibi irile ir...

Nihat Behram

Ç VARMİ
Bekliyordum, odacılar müdürün
i var git yarın gel dediler
Ertesi gün oldu, gittim yanında
E i vardır git yarın gel dediler
u zalim i sizlik yaman mı yaman
Neylersin elo lu tanımaz aman
Saat on bir beyin her gün bu zaman
Du u vardır git yarın gel dediler
hsaniyem herif rahat yerinde
Ne bilsin ki yaralarım derinde
nanmadım, bana bir seferinde
Çi i vardır git yarın gel dediler
A İK HSAN

..Bizi uyandıran
Tek ı ik
Dünyanın ı ı ıydı bu!
Evlerine girdim,
Yemek yiyorlardı sofralarında;
Çalı madan dönmü lerdı,
Gülüşüyor ya da a la ıyorlardı.
Ve de tümü birbirine benziyordu.
Gözlerini ı ı a çeviriyor
Yollarını arıyorlardı...
Pablo Neruda

"Tüm gökler ve topraklar için,
onları tahakküm edenleri bir defada de i tirebilmek için
biz,
isimsizler,
yüzü olmayanlar,
kendini ele verenler,
profesyonel umutlular
biz,
da da olanlar,
adımları karanlık olanlar,
biz,
sarayda sesi olmayanlar,
özel arazide yabancı olanlar,
tarihin mülksüzleri,
vatansızlar,
geleceksizler,
taze öfkenin sahipleri,
nefretin uzun gecesine uzanmı olanlar,
sahici kadınlar ve erkekler,
En küçükler...
En sonuncular...
En iyiler...
Bize imdi gereken ey, sözlerimizi içeri alabilsin diye
karde kalbin kapısını açabilmektir."

SubCommandante
MARCOS

Hazırlayan:
Ali ahin

SIYRILIP GELEN

Suluk bir ay dolanıyor
kentin üstünde her gece
Her gece bilge bir gezgin
tavıyla adımıyor yolunu

Güz yanı ı bir durgun
sessizlikle örtülü her ey
ve yırtılmı bir tül gibi
savrulup duruyor zaman

Suların sesini dinle imdi
ormanın fısıldayı larını
usulca yarılıyor da ların gö sü
bir a kı dinlendirmek için

Ve gözleri uzak yamaçlarda
aranıp dururken bir eyleri
sessiz ve sakin beklemekte
bekledikçe bileylenen bir yürek

Belli ki da ların, denizlerin
ve göllerin üzerinden
sıyrılıp gelmektedir seher
Belli ki yakındır
do ayı ve hayatı sarsacak saat

Ahmet Telli

PARMAK Z ÖMER TATLISU

32

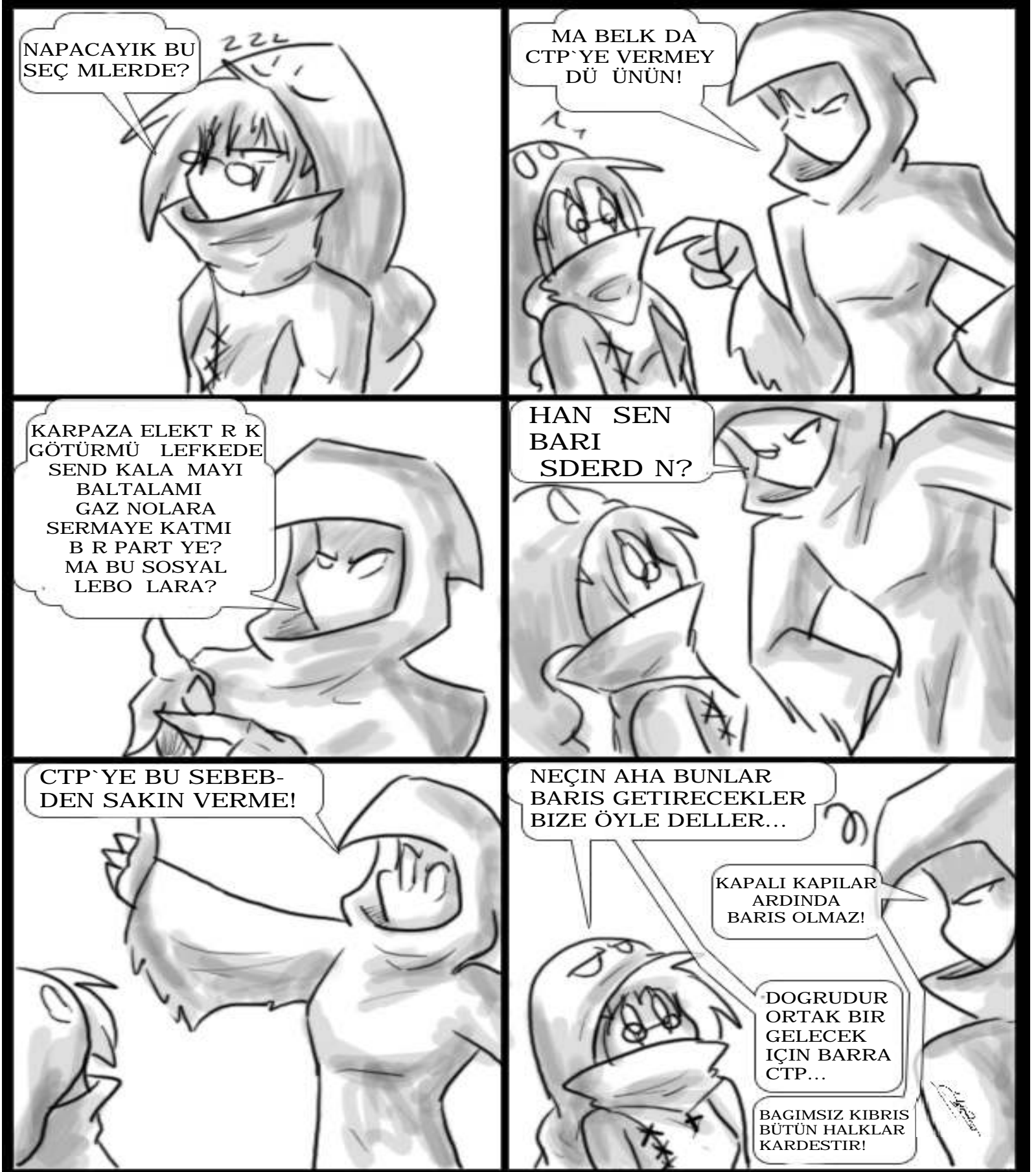
GENÇLER AZ Z GÜVEN` N S R N OKURKEN!

M ZAH C DD B R ST R!

ANLAMADIN MI HALA?

ANLAMADIN MI HALA?

CTP YE L YOLDA İLERLERKEN!

Küreselleşen Ve Kirlenen Futbol

Mehmet Adaman
adamanmehmet@yahoo.com

Futbol, 2 kale 22 oyuncu 4 hakem ve binlerce seyirciden oluşan ve bir topu file gerilimi 3 direğin arasından geçirmeyi amaçlayan bir oyundur. Günümüzde milyarlarca kişi bu sporun tutkunu ve mutlaka bir takım tutar. Hatta erkek egemen toplumlarda, takım tutmayı adamdan bile saymazlar. Bu ne kadar doğru, ne kadar yanlış tartışılır. Ama kesin olan bir şey var ki milyarlarca kişi 22 kişinin bir top peşinde koşup, gol atmak istemesini büyük bir heyecan, tutku ve ilgiyle izliyor. Ancak futbol günümüzde, temelinde olduğu gibi basit ve masum bir olay durumundan çıkmıştır. Kapitalizmden futbol nasibini fazlasıyla almıştır. Tek amacı 3 direğin arasından top geçirmek olan futbol için astronomik paralar ödenmektedir. Futbol artık bir pazar haline gelmiştir. Bu pazar o kadar büyüktür ki sadece futbolcular değil, futbolla alakası sadece yapılan futbol sohbetlerine istemeden de olsa kulak misafiri olan birini bile içine almaktadır. Korkunç paraların döndüğü bu spor dalı, elbette ki paranın olduğu her şey gibi kirlenmiş, i rençleşmiş, yozlaşmış, koku mu ve her pisliğin döndüğü bir yer haline almıştır.

Futbol gittikçe küresel dünyanın bir aracı haline geldi. Her yerde futbol takımlarının kıyafetlerini, anahtarlıklarını, kalemlerini, takvimlerini kısacası temel ihtiyaç olsun olmasın her türlü eşyayı bulmak mümkün. Üstelik sadece bu ürünler için açılmıyorsa azalar da mevcut. Örneğin bir futbol maçını her yönüyle ele alalım. Maç öncesinde futbol kulüplerinin taraftarlarının stada girmeleri için sattıkları biletleri ve kazandıkları paraları bir yana atalım -ki hiç de kenara atılabilecek miktarda paralar değildir bunlar ama biraz sonra sayacaklarımızın yanında devrede kulak kaldıklarından bir kenara atabiliriz- sadece bahis şirketlerinde inanılmaz miktarlarda paralar dönmektedir. Saatler sonra oynanacak maçın sonucunu tahmin etmek ve para kazanmak için binlerce kişi bahis salonlarını doldurur ve ellerinde avuçlarında olan paraları bu işe yatırır. Peki sizce böyle bir şeyin olduğu bir yer nasıl temiz kalabilir ki? Bahis şirketlerinin hemen hepsinin mafyayla ilgili kisi vardır ve oynanacak maçların sonuçlarını istedikleri gibi deyişebilirler. Bunu hakem satın alarak da, futbolcu satın alarak da, antrenör satın alarak da, kulüp başkanını satın alarak da kolayca yapabilirler. Kısacası bunu yapmanın birçok yolu vardır. Para zaten denizdeki kum gibi olunca, istedikleri her şeyi kolayca yapabiliyorlar.

Bu kullarda bir futbol maçının başlatılmasını düşünün. Hakem düdüğü çalıyor ve maç başlıyor. İmdi ikinci kısmına geçelim; sahada top koşturan futbolcular. Bir pazar haline gelen futbolun adeta malları onlar.

sayesinde milyonları götürüyor. Atılan gol ofsayt mıydı değil miydi konusunun tartışılması için maçtan sonra programlar yapılıyor. Bu programların yapılması için dönen paraları ve bu programların reklam gelirlerini hesaplayacak olursak, hiç de az bir miktarla karlı olmayız. Bunu da bir kenara atalım ve devam edelim. Bu tartışılmalı gol için belki de bir hafta boyunca sürecek tartışmalar bu

Her yerde futbol takımlarının kıyafetlerini, anahtarlıklarını, kalemlerini, takvimlerini kısacası temel ihtiyaç olsun olmasın her türlü eşyayı bulmak mümkün.

Küreselleşen ve bir pazar haline gelen futbolda, kulüp sahibi olan bazı kişiler vardır. Bunun en güzel örneklerinden biri, İngiliz Chelsea kulübünün sahibi Rus iş adamı Roman Abramovich'tir. Bu zat, söz konusu kulübü satın alabilmek için 90 milyon dolar para vermiştir. Ayrıca kulübü satın almakla kalmayıp, transfer etmek istediği ünlü futbolcuları alabilmek için de yaklaşık 350 milyon dolar para harcamıştır. Bunun gibi bir başka örnek de yine İngiliz Manchester City takımınıdır. BAE Kraliyet ailesi tarafından satın alınan bu kulüp için toplam 210 milyon Sterlin ödenmiştir ve yine aynı şekilde yapılan transferler için de yüz milyonlarca sterlin harcanmıştır. Sizce bu kadar çok paranın döndüğü bir spor kulübünün temiz kalması mümkün mü? Bence kesinlikle değil. Peki kendisine milyonlarca dolar ödenerek alınan bir futbolcunun temiz kalması mümkün mü? Bence bu da kesinlikle değil. Temiz kalması mümkün olmayan bu futbolcunun topa dokunuşuyla maç başlıyor ve herkes için farklı anlamlar taşıyan bir mücadele de başlıyor. Öyle ki bir süre sonra atılan bir gol için, sıradan bir taraftar da bir iş adamı da seviniyor. Ancak masum bir taraftarın sevinci ile bir iş adamının sevinci aynı olmuyor. Biri bu işi hiçbir şey kazanmazken, diğeri atılan bu gol

programlarla başlıyor ve ta ki bir sonraki haftada atılan golün tartışılması başlayana kadar devam ediyor. Sonuçta atılan golün ofsayt olup olmadığı yorumcular tarafından saptanıyor ama parayı götüren çoktan götürmüştür oluyor. Masum bir futbol seyircisi de ofsayt mıydı değil miydi karmaşasından kendini kurtarmayı sayıyor.

te, günümüzde dünyanın en popüler sporu olan ve milyonlarca taraftarın tutkunu olduğu futbol bu hale gelmiştir. Peki ne oldu da bu güzelim spor dalı bu hale geldi? Aslında, daha önce ne kadar güzeldi deyiş, imdiki durumunu içler acısı buldu umuz pek çok şey var. Peki buna sebep ne? Çerisinde yaşadığımız ve kapitalizm denilen bu ekonomik sistemin kaçınılmaz sonucu tüm bunlar. Her tarafımız koku mu ve bu ekonomik sistemden nasibini almamış durumda. Bu sistem öyle bir sistem ki sizi ve çevrenizi içine çekiyor, deyiş tiriyor, başkalaştırıyor ve siz bunun farkında bile olmuyorsunuz. Futbolu seven ve yakından ilgilenen çoğu kişinin, yukarıda bahsettiğim koku mu luktan ve pislikten rahatsız olmamasının sebebi de işte bu. Okumak, bilinçlenmek, düşünmek ve üretmek için bir an önce harekete geçmemiz lazım. Aksi takdirde günden güne pislenen dünyamız, giderek yaşanmaz hale gelecek. Mücadele etmeye devam...☒

Alanlarda Çalı mak

Devrim mücadelesi en genel hatlarıyla üç ba lık altında yürütülür: Ekonomik-demokratik mücadele, ideolojik mücadele ve politik

mücadele.

deolojik mücadele; toplumsal iktidarın ele geçirilmesi do rultusunda i çi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarına dayalı bir fikirsel çerçevenin olu turulması mücadelesidir. Bu mücadele hemen yanı ba ındaki kapitalist sistemin hegemonyasının kırılması, kültürel emperyalizme kar ı sava ılması ve sosyal demokrat, revizyonist yozla tırma giri imlerine kar ı direnilmesi görevleri ile iç içe geçer. Deyim yerindeyse ideolojik mücadele; ekonomik-demokratik mücadele ile politik mücadeleyi birbirine ba layan bunların i levselli ini sa layan harçtır.

Politik mücadele ise; siyasi parti aracılı ı ile yürütülen ve toplumsal iktidarın ele geçirilmesini hedefleyen mücadelenin adıdır. Politik mücadele yürüten bir siyasi parti, iktidarı almak için ülke ko ullanarının tahlili sonucunda çe itli stratejiler geli tirebilir. Bizim ülkemizde tüm siyasi partilerin yalnızca bir tek stratejisi vardır: Seçimler yoluyla iktidar olmak. Ancak bizim burada tartı mak istedi imiz konu politik mücadele stratejileri de il, ekonomik-demokratik mücadelenin en genel ilkeleridir. Gene de ekonomik-demokratik mücadeleye geçmeden unu da belirtmemiz gerekir ki, politik mücadelenin aracı olan partinin beyni ideolojik mücadelede olu turulursa, elleri ve ayakları da ekonomik-demokratik mücadelede olu turulur. Yani ideolojik, politik, ekonomik-demokratik mücadeleler arasında kopmaz bir ba , diyalektik bir ili ki vardır.

Ekonomik-demokratik mücadelelerin aracı alan örgütleridir. Her demokratik kitle örgütü bir alan örgütü de ildir ancak her alan örgütü bir demokratik kitle örgütüdür. Ekonomik-demokratik mücadele çok çe itli bir alanlar yelpazesi içinde yürütülür. Ö renciler, kadınlar, gençler, i çiler, köylüler, i sizler, kamu emekçileri, ekolojik kaygılar, LGBTT örgütlenmeleri vb. alanlar vardır ve bu alanların varlı ı her ülkenin kendi özgün ko ullarında tahlil edilmelidir. Alan örgütleri; örne in bir sendika veya ö renci örgütü ideolojik birli in aracı de ildir. Alan örgütleri farklı ideolojik ko ullanmalarla hareket etmesi muhtemel olan en geni kesimlerin birli ini sa layan örgütlerdir. Bir sendika kendi alanında faaliyet yürüten tüm emekçilerin (sadece üyelerinin de il) çıkarlarını kendi mücadelesinin merkezine koymalıdır. Bu yolla, o alanda tek kitlesel örgüt olurken, aynı zamanda kendi alanındaki herkesin ekonomik-demokratik çıkarlarını savunan ve geni leten bir strateji takip edilmelidir. Örne in bu mücadele bir sendikada çalı ma saatleri, özlük hakları, ekonomik çıkarlar gibi konularla daha yo un me gul olurken, bir ö renci örgütünde akademik özgürlükler, müfredat, kantin, ula ım, barınma vb. konularda yo unla abilir. Bu nedenle ekonomik-demokratik mücadelenin aracı olan demokratik kitle örgütlerinin her biri o alanın içinden gelen ki ilerinin örgütsel ba ımsızlık ilkesi uyarınca yönetimi altında bulunan örgütler olmalıdır. Kısacası her alan ba ımsız olmalıdır. Bu ba ımsız gençlik örgütlenmesi, ba ımsız kadın örgütlenmesi, ba ımsız sendikacılık vb. demektir.

Ancak buradaki ba ımsızlık ideolojiden ba ımsızlık demek de ildir. Her alan örgütünün içinde farklı ideolojilerden ki iler bulunabilir, hatta bulunmalıdır demi tik. te bu farklı ideolojilerden ki iler alan örgütünün genel stratejisi, politik örgütler ile olan ili kiler gibi konularda da farklı anlayı lara sahip olacaktır. Biz devrimciler, yönetiminde bulundu umuz hiçbir alan örgütünü asla politik mücadelenin aracı olan partiden emir alan bir kuklaya çevirmememizle ayırt ediliriz. Ancak bu da her alan örgütünün kendi ba ına buyruk bir alan körlü ü ile hareket ederek bütünü göremedi i bir anar izm olarak anla ılmamalıdır. Ekonomik-demokratik mücadele ile politik mücadeleyi birbirine ba layan harç, ideolojik mücadeledir demi tik. te bu noktada ideolojik mücadelenin önemi açı a çıkmaktadır. Çünkü ideolojik mücadele salt kitabi bilgilerin ezberlenmesi olarak de il de farklı alanlardan süzülen deneyimlerin bir potada erimesi olarak anla ıldı ı zaman, gerçek anlamı ile kavranabilir. Çe itli alan örgütlerinde çalı an devrimciler, o alana i çi sınıfının ideolojisi olan Marksizmi de

ta ırlar. Aynı zamanda da kendi alanlarının zenginli ini, sorunlarını ve önemsed i konuları da politik mücadelenin bilgi da rarcı ına iletirler. Bu ekilde bir araya toplanan alan yakla ımları, en genel çıkarların koordinasyonu aracılı ı ile alan örgütlerine geri döner. Böylece de bir alan örgütünün kendi çıkarlarını maksimize ederken di er bir alan örgütünün zarar görmesine neden olmasının, kısacası devrimci halk hareketinin kendi aya ına basmasının önüne geçilmi olur. Biz bu yakla ıma kısaca "en geni kitle içerisinde en dar kadro çalı ması" diyoruz. Buna göre her devrimci, ya am içindeki pratik duru u ile ba lantılı bir alanın demokratik kitle örgütünde çalı ma yürütmelidir. Bu çalı malar vasıtasıyla kitlelerin devrimcile tirilmesi, kitleler içinden devrimci bireylerin örgütlenmesi hedeflenmelidir. Buradaki örgütlenme ili kisi, alanlardan devrimci dev irerek partiye aktarmak de il aksine alan örgütleri içinde aktif olacak devrimciler yeti tirmek olarak anla ılmalıdır. Zaten bir alan örgütünde çalı ma yürütmeden parti çalı ması yürütülmesi devrimci anlayı a terstir. Her devrimci aynı zamanda bir alanda aktif olmalıdır. Ne alan çalı ması devrimci çalı mayı baltalayan bir ey olarak görülmelidir ne de devrimci çalı ma alan çalı masını. Aksine bu ikisini birbirini bütünleyen eylerdir. Böylece devrimciler, içinde çalı tıkları en geni kitlenin (alanın) zenginli ini, di er alanlarda çalı an devrimcilere ta ıma ansı bulurlar. Kendileri de di er alanların zenginli ini aynı yöntemle özümserler. Bunun sonucunda da alanların koordine edilebilmesinin önünü açan, olayları tek yanlı görmek sıkıntısı ya amayan bir kolektif irade olu ur. Bu kolektif irade devrimci partidir. Devrimci parti farklı alanlardaki devrimcilerin ortak örgütü ise, bir alandaki devrimcilerin kendi aralarında yürütecekleri özel toplantılar da o alanın devrimcilerinin örgütüdür. Yani alan içerisinde çalı ma yürüten devrimcilerin kendi aralarında bir hukuk olu turması yanlı de il aksine gerekli bir eydir. Çünkü devrimci birey her yerde örgütlü bireydir.

Bir kez daha altını çizerek belirtmek gerekir ki alanlar ve parti, diyalektik ili ki içerisinde bir sarmal halinde büyürler. Ama hayatın kendili inden olu turdu u olgu, parti de il alanlardır. Bu yüzden de partinin kendisi alanlarda yürütülen çalı malardan do ar. Devrimci parti, devrimcili i kendinden menkul bireylerin biraraya gelerek bir tüzük yazması sonucunda olu turulamaz. Aksine devrimci parti, alan çalı malarının bir kitle hareketi haline geldi i noktada hareketin içinden do ar. Partiyi olu turan devrimciler ise alanlarda sınanır ve mücadele geli tikçe de alanlarda sınanmaya, deneyim kazanmaya devam ederler.

Alan çalı maları devrimci çalı manın olmazsa olmazıdır. Alan çalı malarının ba ımsızlı ına, birlik ve bütünlü üne zarar gelmemesi biz devrimcilerin en temel kaygılarından biridir. Bu sebeple de ülkemiz Kıbrıs'ta devrimci bir partinin olu turulması ihtiyacının en yakıcı bir ekilde kendini hissettirdi i bu günlerde, yapmamız gereken ey parti tüzükleri ile ha ır ne ir olmak de il, alanlarda yürütülen ufak çalı maların hammalı olmasıdır. Her alanın kendi örgütlülü ünün yaratıldı ı, birle tirildi i, ba ımsız kılındı ı, devrimcilerin anlayı ı ile yeniden örgütlendi i ko ullar; devrimci partinin do um ç ılıklarının da duyulaca ı ko ullar olacaktır.

Bugün Kıbrıs'ta her devrimcinin görevi kendi alanının bu fikriyat çerçevesinde yeniden örgütlenmesine katkıda bulunan mütevazı birer emekçi olmasıdır. Tüm alanlardaki devrimcilerin koordinasyon ihtiyacını kar ılayacak devrimciler örgütü de, farklı alanların deneyimlerinin ideolojik mücadelede yeniden üretilmesini sa layacak çalı malar da bu ekilde hayat bulacaktır. Haydi alanlara...☒

